

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சரிஸின்

2 ங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2048
மலர் - 9 இதழ் - 2 மே - 2017

கௌரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி. சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா. சரிதா

நியூ செஞ்சரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.com

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 300.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (19) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

பார்ப்பனரல்லாதார் சாதி இந்துக்களாக மாறிய கதை...

வ.கீதா - 7

உடல்கூறு சோதனை செய்த

மன்னர் சரபோஜியும் மருத்துவமும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 15

தமிழ்ப் புலமை மரபில் நா.வா.

கலாநிதி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி - 19

நான் விரும்புவது...

யெவ்கெனி யெவ்டுஷெங்கோ

தமிழில் : எஸ்.வி.ராஜதுரை - 23

அறம் சார்ந்த அரசியல் சக்தியாக்க முதற் படி:

சுப்ரபாரதிமணியன் - 29

சிலப்பதிகாரமும் கொற்றவையும்

க.காமராசன் - 31

சங்கக் கவிதைகள் - காளிதாசன் காவியங்கள் -

ஊழியை இலக்கியத்தன்மை

முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார் - 39

இலக்கியப் படைப்புகள் வழிபாட்டிற்குரியன அல்ல

வளவ.துரையன் - 45

குழந்தைகளும் படைப்பாற்றலும்

சுகுமாரன் - 51

சேறு மணக்கும் கவிதைகள்

அ.ப.பாலையன் - 56

கேரளக் கவிஞர் பண்டிட் கருப்பனும்,

அவரது கவிதைகள் பேசும்

சாதி சமத்துவக் கருத்துக்களும்

ஏ.எம்.சாலன் - 62

புனைவுகளால் கட்டமைக்கப்படும்

வரலாறும் வரலாற்றைப் புனையும் வழிபாடும்

அ.பாஸ்கரன் - 68

பு

முனைவர் இரா.வெங்கடேசன் - 72

தோழர் தா.பாண்டியனின் 'பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்?'

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

இந்நூல் விவாதக் களத்தின் முக்கியமான இரண்டு அம்சங்கள் கவனத்திற்குரியவை. முதலாவது அம்சம், இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கம் என்பது இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி மட்டுமில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோரையும் உள்ளடக்கி விவாதிக்கும் முறை. அவ்வாறு விவாதிக்கும்போது இன்னவர் நம்மவர் - நம் கட்சி, இன்னார் பிறர் - பிற கட்சி என்ற பிரிவினையோ, பொதுவுடைமை கோஷ்டிப் பிரிவினைகளையோ கருத்தில் கொள்ளாமல், அடிப்படையான தத்துவார்த்த கேள்விகளின் மீது கவனம் குவிக்கின்றார் என்பது இவ்விவாதத்தின் இரண்டாவது அம்சம்.

- பதிப்புரை

மத அடிப்படையாதமும் ஒற்றைப் பண்பாட்டு வாதமும் மட்டுமின்றி இவற்றின் துணையுடன் மிகப் பச்சையான முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் இன்று இந்தியாவில், அமெரிக்க, இஸ்ரேலிய நாடுகளுடனான நெருக்கமான துணையுடன் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கிவிட்டது. ஜெர்மனியில் ஹிட்லரின் தொடக்க கால அரசியலை நினைவூட்டும் வகையில் நிகழ்வுகள் நிகழத் தொடங்கிவிட்டன. சாதி, மதத்தின் மீது கொண்டுள்ள மட்டுமீறிய பற்றின் காரணமாக மக்களில் பலர் இவற்றைப் பிரித்தறியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டனர்.

இத்தகைய சூழலில் ஜனநாயக உணர்வு கொண்டோர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் மீது உரிமையுடன் கூடிய தம் விமர்சனங்களை முன்வைக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். முகநூல், கட்சிவி அஞ்சல், பத்திரிகைகள், இவற்றின் வாயிலாகத் தம் விமர்சனங்களை வெளிப்படுத்துகின்றனர். மற்றொரு பக்கம், நூல் களம்கூட வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. இவற்றில் வெளிப்படுவது அவர்களது ஆற்றாமை உணர்வும் எதிர்பார்ப்பும்தான். இச்சூழலில்தான் இந்நூல் வெளியாகியுள்ளது.

நூலாசிரியர்

இந்நூலின் ஆசிரியர் தோழர் தா.பாண்டியன் பொருளாதாரத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர். வழக்கறிஞரும் கூட. எழுத்தாளர், இதழியலாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், மேடைப் பேச்சாளர் எனப் பல துறைகளில் தடம் பதித்தவர். தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட்

கட்சியின் பொதுச்செயலாளராகப் பணியாற்றியவர். தமிழக அளவிலும், இந்திய அளவிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் பல பொறுப்புகளில் இருந்தவர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியவர். ஓர் இயக்கவாதியாகவும் பொது மக்களில் ஒருவராகவும் நின்று இந்நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூலின் தொடக்க இயலின் தலைப்பே "கேள்விகள்"

**பொதுவுடைமையரின்
வருங்காலம்?**

தா. பாண்டியன்

பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்?

ஆசிரியர்: தா.பாண்டியன்

**வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098**

தொடர்புக்கு : 044 - 26251968

விலை: ₹ 250/-

என்பதாகும். இந்த இயலில் மட்டுமின்றி, நூலெங்கும் பல கேள்விகளை எழுப்பி விடை கூறிச் செல்கிறார். இந்நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதியுள்ள பேராசிரியர் ந.முத்துமோகனின் மொழியில் கூறுவதானால் “அடுக்கடுக்காக அலைஅலையாக கொத்துக் கொத்தாகப் பல கேள்விகளை முன்வைத்துள்ளார்.”

நூல்

இந்நூலை ஒரு நூலாக மட்டுமின்றி ஓர் ஆவணமாகவும் கொள்ள இடமுண்டு. விவாதத்திற்கான கருத்துகளை எழுத்து வடிவில் கட்சி உறுப்பினர்களிடையே சுற்றுக்கு விடுவது உலக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் நடைமுறைகளில் ஒன்று. ஆங்கிலத்தில் இவ்வெழுத்துப் படியை, “டாக்குமெண்ட்” என்பர். கடந்த காலத்தில் “தஸ்தாவேஜ்” என்று குறிப்பிட்டனர். தற்போது ஆவணம் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடலாம்.

ஆனால் ஒரு சிறிய வேறுபாடு. இந்த ஆவணம் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் உரியதல்ல. கட்சி என்ற எல்லையைக் கடந்து நின்று, இந்திய நாடானது முற்போக்கான திசையில் பயணிக்க வேண்டும் என்று விரும்பும் அனைவருக்கும் உரியது. சில முக்கிய அரசியல், தத்துவார்த்த பிரச்சினைகள் எழும்போது இதுபோன்று பொது வெளியில் விவாதத்திற்காக ஆவணங்களை முன்வைக்கும் மரபும் உண்டு.

1962இல் சீனாவையும் சோவியத் யூனியனையும் மையமாகக் கொண்டு உலக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிடையே விவாதங்கள் எழுந்தபோது, இதுபோன்ற ஆவணங்கள் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டன. இதில் இத்தாலிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் தோழர் டோக்கிரியாட்டி முன்வைத்த ஆவணம் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அப்போது விளங்கியது. இவை உலகின் பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அல்லாதவர்களாலும் படித்து விவாதிக்கப்பட்டன. தமிழிலும் இவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டன [உலக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் நிலவும் தத்துவார்த்த பிரச்சினைகள் (9 புத்தகங்கள்), இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளியீடு, 1963]. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின் நவீனத்துவம் புதிய கோட்பாடுகள் உருவான போது அக்கோட்பாட்டியலாளர்களுடன் பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்திய விவாதங்கள் ஆவணமாகச் சுற்றுக்கு வந்தன.

பெரியார், திராவிட முன்னேற்ற இயக்கம் தொடர்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுக்கவேண்டிய நிலைப்பாடு குறித்து ஆவணம் ஒன்றைத் தயாரித்து, விவாதங்கள் நடத்திய அனுபவங்களும் தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு உண்டு. 1968இல் கீழ்வெண்மணி கொடூரம் தொடர்பாகத் தமிழ்நாடு அரசு அமைத்த கணபதியாபிள்ளை விசாரணை ஆணையத்தின் முன்பும்,

தென்மாவட்ட சாதிக் கலவரங்கள் தொடர்பாக அமைக்கப்பட்ட நீதியரசர் மோகன் விசாரணை ஆணையத்திலும் இரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் முன்வைத்த ஆவணங்கள், அபிடிவுட் வெறும் நீதிமன்ற ஆவணமாக மட்டுமில்லாமல், சமூகவியல் ஆவணமாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆவணப் பகிர்வு என்பது கட்சி சார்ந்த ஒரு சடங்கு அல்ல. ஒரு பிரச்சினையின் ஆழத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் விவாதித்து முடிவெடுக்கவும் ஆவணப் பகிர்வு துணைநிற்கும். கடந்த காலத் தவறுகளைப் புரிந்து திருத்திக் கொள்ளவும் எதிர்காலச் செயல் திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்ளவும் துணைநிற்கும். இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆவணம் முன்வைக்கும் கருத்துகள் அனைத்தும் சரியானது என்ற முடிவுக்கோ, அவை முன்வைக்கும் கருத்துகள் முற்றிலும் தவறானவை என்ற முடிவுக்கோ வராது, விவாதத்தினூடாகக் கொள்வன கொண்டு, தள்ளுவனவற்றைத் தள்ளி ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும். ஆனால் இதற்கு அடிப்படைத் தேவையானது திறந்த மனதுடன் ஒரு ஆவணத்தின் கருத்துகளைப் படித்தறிவதுதான். இத்தகைய அணுகுமுறையிலேயே தோழர் தா.பா.வின் இந்நூலை அணுக வேண்டும்.

ஆசிரியர் எழுப்பும் கேள்விகள்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர்களை நோக்கி, குதர்க்கமாக இன்றி, உண்மையான அன்புடனோ, அனுதாபத்துடனோ பலரும் எழுப்பும், “கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் வலுவிழந்து வருவது ஏன்?” என்ற வினாவுடன் தொடங்குகின்றது. மொத்தம் 41 கேள்விகளை ஆசிரியர் எழுப்பியுள்ளார். இதில் 41வது கேள்வி 6 உப கேள்விகளை உள்ளடக்கியது. இக்கேள்விகள் அனைத்தையும் இக்கட்டுரையில் பதிவு செய்ய இயலாது என்பதால் முக்கியமான 13 கேள்விகள் மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

- 1917இல் ரஷ்யாவில் புரட்சியின் மூலம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி அமைத்து 1990 வரையில் நீடித்து, பல சாதனைகளைப் புரிந்தபிறகும், நிலைகுலைந்து கலைந்து போனது ஏன்? (2)
- மீண்டும் முதலாளித்துவமும், ஆன்மீகமும் புது பலம் பெற்றது ஏன்? (3)
- சோவியத் ஆட்சி அமைப்போடு, ஐரோப்பா விலும் பல நாடுகளில் அமைந்திருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிகளும் நிலை குலைந்தது ஏன்? (4)
- உலகம் முழுமையிலும் ஒரே கொள்கை, ஒரே லட்சியம், கட்சிக் கட்டுப்பாடு, புரட்சி முழக்கம், போர்க்குணம் என இருந்த

கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அதன் சர்வதேச கட்டுக் கோப்பை இழந்தது ஏன்? (4)

- உலக முதலாளிகளும், சகலவகை சுரண்டும் சக்திகளும், பிற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களும் தேச எல்லைகளைத் தாண்டி உலகமயம் என ஒன்றுபட்டிருப்பது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு ஏற்பட்டுள்ள பெரும் சவால் அல்லவா? இதனால் கம்ப்யூனிச தத்துவம் காலாவதி ஆகி விட்டது எனக் கூறலாமா? (14)
- இந்தியாவிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படும் முறைப்படுத்தப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் (Organised Sector) பணிபுரியும் தொழிலாளர்களில் பெரும்பான்மையினர் சாதி, மத தொழிற் சங்கங்களைத் தொடங்கியிருப்பதும், அகில இந்திய அளவில் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் தலைமையிலான தொழிற்சங்கத்தில் மிக அதிகமான தொழிலாளர்கள் சேர்ந்திருப்பதும், தொழிலாளர்களை கம்ப்யூனிஸ்டுகளை நிராகரித்து விட்டார்கள் எனக் கருதலாமா? (15)
- தனியார் முதலாளிகள் நடத்தும் எண்ணற்ற நிறுவனங்களில் மார்க்சியத்தை ஏற்றுக் கொண்ட தொழிற்சங்கங்கள் ஓரங்கட்டப் பட்டிருப்பது ஏன்? தொழிலாளிகள் முற்போக்கு தொழிற்சங்கவாதிகளின் தலைமையிலிருந்து விலகுவது ஏன்? (16)
- சோஷலிச நாடுகளின் உதவியோடு கட்டப் பட்ட பொதுத்துறை நிறுவனங்களில்கூட (NLC, BHEL, பிலாய், ONGC, ரயில்வே போன்றவற்றிலும்) கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் தலைமையிலான சங்கங்கள் வலுவிழந்திருப்பது ஏன்? சாதிவழிச் சங்கங்கள் தோன்றியது ஏன்? (17)
- 1917 முதல் 1945 வரையிலும், அதற்குப் பின்னர் 1962 வரையிலும் கூட எல்லா நாடுகளிலும் இயங்கி வந்த கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிகளில் விஞ்ஞானிகள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள் எனப் புகழ்பெற்ற பலர் இருந்து மறைந்து, அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் இக்கட்சிகளை விட்டு வெளியில் சென்றிருப்பது ஏன்? (18)
- இந்தியாவில் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்தில் மிகத் தீவிரப் பங்காற்றி தியாகமும் செய்த கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி, தேசபக்தியுள்ள கட்சியாகக் கருதப்படாமல் கரும் விமர்சனங்களுக்கு ஆளானது ஏன்? (20)
- இந்தியாவில் சாதிப் படிவரிசை காரணமாக, மிகவும் அநியாயமாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் உடைமையும் மறுக்கப்பட்டு, மனித உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்டு, கோவில்களுக்கு உள்ளே

மட்டுமல்லாமல் கல்விக் கூடங்களுக்குள் நுழைந்து படிக்கவும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. தொழிற்சாலைகளிலும் ஒடுக்கப் பட்டோர் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் இந்தியாவில் மனிதர்களாகவே அங்கீகரிக்கப்படாதபோது, எப்போது தொழிலாளி ஆவார்கள்? எப்போது வர்க்க உணர்வைப் பெறுவார்கள்? எப்போது புரட்சியில் பங்கேற்க முடியும்? இந்த சமுதாயக் கொடுமையை கண்டித்தும், எதிர்த்தும், மாற்ற வேண்டுமென்றும் போராடிய ஜோதிபாபுலே, அம்பேத்கர், பெரியார் போன்றோருடன் வைத்திருந்த உறவு எத்தகையது? (23)

- டாக்டர் அம்பேத்கர் வாழ்ந்த காலம் முழுமையிலும் அவர் எழுதியும் வந்தார், இயக்கங்கள் நடத்தியும் வந்தார். உச்ச சாதனையாக மதச் சார்பற்ற ஒரு அரசியல் சட்டத்தை இந்த நாட்டிற்காக எழுதி நிறைவேற்றவும் முக்கியப் பங்காற்றினார். அதற்குப் பிறகும் அவர் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். இருப்பினும், அப்போதெல்லாம் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் மேடையில் அவர் பெயர் குறிப்பிடப்படாதது ஏன்? தற்போது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தங்களது அலுவலகங்களிலும், தொழிற்சங்க அலுவலகங்களிலும், இளைஞர் மாணவர் அமைப்புக்களிலும் அம்பேத்கர், பெரியார் போன்றோரின் படங்களும் வைக்கப் படுகின்றன. அவர்களது சிலைகளுக்கு மாலைகளும் சூட்டப்படுகின்றன. இத்தகைய அணுகுமுறையை அவர்கள் போராடிய காலத்தில் கடைப்பிடிக்காதது ஏன்? சேர்ந்து போராடாதது ஏன்? (24)
- சீன நாடு தற்போது கடைப்பிடித்துவரும் கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கையை எவ்வாறு மதிப்பிடுவது? (30)

(அடைப்புக்குறிக்குள் கேள்வி வரிசை எண் இடம் பெற்றுள்ளது)

இக்கேள்விகளை எழுப்பி, கேள்வி-பதில் வடிவில் இந்நூலை நூலாசிரியர் அமைத்துக்கொள்ளவில்லை. கேள்விகளை மையமாகக் கொண்டு, தமது இயக்க அனுபவம் நூலறிவு இவற்றின் துணையுடன் விவாதித்துச் செல்கிறார். இவ்விவாதத்தின்போது உலக அரங்கின் நிகழ்வுகளையும் இந்திய, தமிழ்நாட்டு நிகழ்வுகளையும் உரிய இடத்தில் தமக்கே உரிய ஆற்றலான நடையில் முன்வைத்து விவாதிக்கிறார். அவர் விவாதிக்கும் கருத்துகளை அடுத்த இதழில் காண்போம்.

(தொடரும்...)

பார்ப்பனரல்லாதார் சாதி இந்துக்களாக மாறிய கதை

வ.கீதா

டிசம்பர் 1917இல் பார்ப்பனரல்லாதார் அறிக்கை வெளியானது. இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் ஒரு பிரிவாக அன்னி பெஸண்டின் தலைமையில் செயல்பட்ட ஹோம் ரூல் லீக் வெகு வீரியமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த கால கட்டம் அது. இந்திய தேசியம் தொடர்பான சொல்லாடல்கள், குறிப்பாக இந்து சமுதாயத்தின் பழம் பெருமை பற்றிய பேச்சு தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட தருணம். இந்தச் சூழ்நிலையில் தான் பார்ப்பனரல்லாத சமுதாயங்களைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்கள் பலர் ஒன்றிணைந்து மேற்கண்ட அறிக்கையை வெளியிட்டனர். அறிக்கை வெளியானதைத் தொடர்ந்து 1917ஆம் ஆண்டு முழுக்க சென்னை மாகாணம்தோறும் பார்ப்பனரல்லாதார் மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. இந்திய தேசியம் குறித்த ஆழமான விமர்சனங்களை இந்த மாநாடுகளில் பேசியவர்கள் முன்வைத்ததோடு, வகுப்புரிமையின் தேவையையும் வலியுறுத்திப் பேசினர். சாதிகளாகப் பிரிந்திருக்கும் இச்சமுதாயம் எவ்வாறு ஒரு தேசமாக அமைய முடியும் என்ற கேள்வியை எழுப்பியதுடன் சாதிகளுக்கிடையே சமத்துவம் ஏற்பட்டாலொழிய இந்திய தேச உருவாக்கம் என்பது பார்ப்பனர்களின் நலத்தையும் மேலாண்மையையும் காப்பாற்றும் தேசியமாகத்தான் இருக்கும் என்றும் இவர்கள் கருத்துரைத்தனர்.

பண்டித அயோத்திதாசர் தான் இத்தகைய சிந்தனைகளை தமிழ்ப் பொது சமுதாய வெளியில் முதன்முதலில் முன்வைத்தார். அவர் ஆசிரியராக இருந்து நடத்திய, 'தமிழன்', இதழில் சுதேசிய சீர்திருத்தம் என்ற தலைப்பில் தொடர்ந்து கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். திலகரின் தலைமையில் உருவாகியிருந்த தீவிர இந்திய தேசியத்தைக் குறித்த ஆழமான விமர்சனங்களை இக்கட்டுரைகள் உள்ளடக்கியிருந்தன. அவர் எழுதத் தொடங்கி 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இக்கருத்துகள் பொருளாதார, அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பார்ப்பனரல்லாத சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களால் அரசியல் தளத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. இவற்றைப் பரப்புரை செய்தவர்கள் அனைவரும் செல்வாக்குடையவர்களாக இருக்கவில்லை. அறிவுத் தளத்திலும் அதிகார உலகத்திலும் பார்ப்பனர்கள்

செலுத்தி வந்த ஆதிக்கம், அதனூடாக வெளிப்பட்ட அறிவுத் திமிர், சமத்துவத்தை மறுக்கும் மனப்பாங்கு, பிறரிடமிருந்து தம்மை வேறுபடுத்திக் கொண்டு அத்தகைய வேறுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்கள் தேடிக்கொண்ட மேன்மை ஆகியவற்றைக் கண்டு சினமுற்ற பலருக்கும் - தலித் தலைவர்கள், சிந்தனையாளர்கள் பலருக்கும் - பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்தது. (தலித்துகளின் பங்கேற்பு, அவர்கள் நாடிய சமத்துவம் ஆகியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் தர மறுத்தால் பார்ப்பனரல்லாத இயக்கத்தின் அடிப்படையான ஜனநாயகக் கொள்கைகள் சீர்கெட்டுப் போகும் என்று எம்.சி. ராஜா போன்ற தலித் தலைவர்களும், ஓ.சுந்தசாமி செட்டி போன்ற தலித் அல்லாத அறிவாளர்களும் அன்றே எச்சரிக்கை விடுத்தனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.)

இன்றைக்கு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் தோன்றி 100 ஆண்டுகள் ஆகியுள்ள சூழ்நிலையில் பார்ப்பனரல்லாதார் என்று இனியும் பேசுவதில் நியாயமிருக்க முடியுமா என்ற கேள்வியை பலர் எழுப்பி வருகின்றனர். 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் இத்தகைய கேள்விகளை எழுப்பியவர்கள் பார்ப்பனர்களின் மேலாண்மை கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டதை சகிக்க மாட்டாது பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் பேசிய நியாயங்களையும் விமர்சனங்களையும் எள்ளி நகையாடினர். இன்றோ தலித் அறிவாளர்கள் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பி வருகின்றனர். பார்ப்பனரல்லாதார் நலம், உரிமைகள் என்று பேசிக் கொண்டு சாதி இந்துக்களின் மேலாதிக்கத்தைத்தான் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் நிறுவியுள்ளது என்று இவ்வறிவாளர்கள் வாதிடுகின்றனர். குறிப்பாக 1967இல் தொடங்கி இன்று வரை நடைபெற்று வரும் திராவிட கட்சிகளின் ஆட்சிக்காலங்கள் இத்தகைய மேலாதிக்கத் துக்கான அரசியல், பொருளாதார அடிப்படைகளை உருவாக்கியுள்ளன என்றும் இவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இத்தகைய விமர்சனம் முன்வைக்கப்படுவதற்கான காரணங்கள் இல்லாமல் இல்லை. காலம் கிளர்த்தியுள்ள வரலாற்று மாற்றங்கள் பார்ப்பனரல்லாத

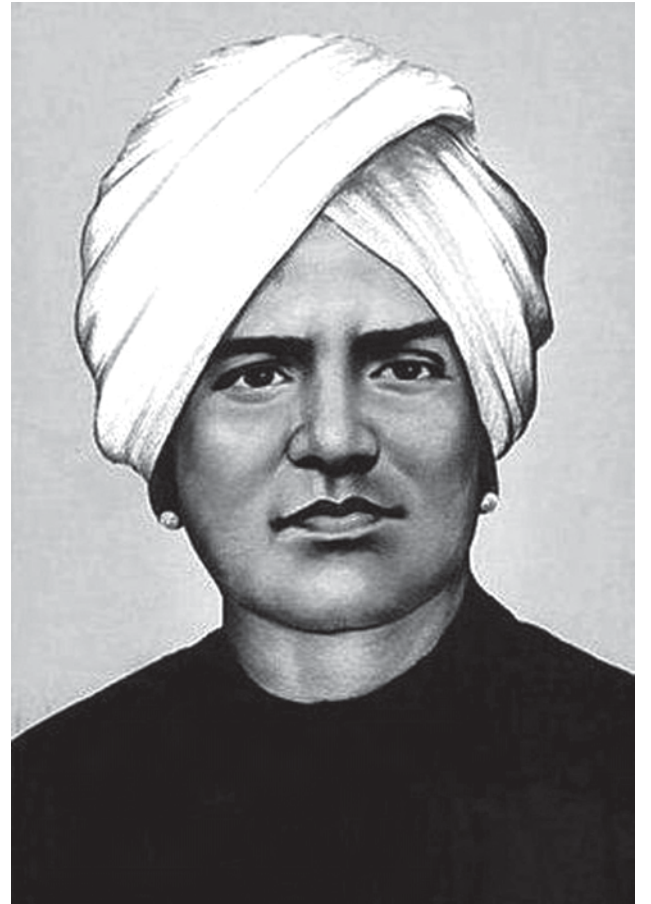
சாதிகளின் பொருளாதார பலம், சமூகத் தகுதி, பண்பாட்டு அடையாளம் ஆகியவற்றில் பாரதூரமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பார்ப்பனர்களின் மேலாண்மையில் சிற்சில சேதாரங்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும், அவர்களின் ஆதிக்கமானது பல நிலைகளில் இன்றுமே தொடர்கிறது. குறிப்பாக மதம், உயர் கல்வி, ஊடகத் துறை, மத்திய அரசு நிர்வாகம், வங்கித்துறை, தனியார் துறை - நமது பொருளாதார, பண்பாட்டு வாழ்வில் தீர்மானகரமான பங்கு வகிக்கும் துறைகளில் அவர்கள் தொடர்ந்து செல்வாக்கு செலுத்தி வருகின்றனர். அதே சமயம், அவர்களின் மேலாண்மைக்கு சவால் விடுத்து அவர்களின் சாதி ஆணவத்தை சாடிய பார்ப்பனரல்லாத அறிவாளர்கள் சார்ந்திருக்கும் சமுதாயங்களும் சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியல், பொருளாதார வாழ்வில் முக்கிய பங்காற்ற வந்துள்ளன. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரை, நிலம், வர்த்தகம், அரசு நிர்வாகம், காவல்துறை, ஊடகத் துறை என்று எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் பங்களிப்பும் அதிகாரமும் கூடியுள்ளன. குறிப்பாக இச்சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியுள்ளனர். இந்த அதிகாரமானது எல்லா பார்ப்பனரல்லாத சமுதாயங்களுக்கும் போய்ச் சேரவில்லை என்பது உண்மைதான் என்றாலும், குறிப்பிட்ட சமுதாயம் அடர்த்தியாக வாழும் பகுதிகளில் உள்ளூர் மட்டத்தில் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் அரசியல் பலம் பொருந்தியவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

தலித் சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒப்பீட்டளவிலான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும், அவர்கள் தனிப்பெரும் அரசியல் சக்தியாக வளர்ந்துள்ள நிலையிலும் கூட அவர்களின் இருப்புக்கும் உரிமைகளுக்கும் இன்றுமே சமூகத் தளத்தில் உத்திரவாதம் இல்லை. சட்டம் பேசும் உரிமைகளை மெய்யுலகில் செயல்படுத்த வருகையில் தலித்துகள் சந்திக்கும் சவால்களும் அவ்வுரிமைகளை நிலைநிறுத்த அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய போராட்டங்களும் நாளுக்கு நாள் கூடி வருகின்றனவேயொழிய குறைந்த பாடில்லை. அவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைச் செயல்கள் அதிகரிக்க தலித்துகளின் உரிமைசார் செயல்பாடுகளே காரணங்களாக உள்ள அவல நிலையும் தமிழ்நாட்டில் தொடர்கிறது. பழைய தீண்டாமை வகைகள் ஆங்காங்கு குறைந்துள்ள போதிலும் தலித்துகளுக்கு எதிரான வன் கொடுமைகள் கூடியுள்ளன.

இன்னும் சொல்லப் போனால், பார்ப்பனரல்லாத சாதிகளுக்கு இடையே உள்ள முரண்பாடுகள், போட்டா போட்டிகள் ஆகியன ஒருபுறம் இருந்தாலும், தலித் விரோத செயல்பாடுகள் என்ற இந்த ஒரு புள்ளியில் அவர்கள் இணையவே செய்கின்றனர். குறிப்பிட்ட பார்ப்பனரல்லாத சமுதாயத்திலுள்ள வர்க்க, வட்டார வேறுபாடுகளை சமன்படுத்தவும் ஈடுகட்டவும் இத்தகைய வன்செயல்களும் அவை முன்றிறுத்தும்

சாதிப் பெருமித அரசியலும் உதவுகின்றன. 1989 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட தலித்துகளுக்கும் பழங்குடியினருக்கும் எதிரான வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்தல், சாதி மறுப்புத் திருமணங்களையும் காதல் உறவுகளையும் சாடுதல், அவற்றை சகிக்க மாட்டாது சம்பந்தப்பட்ட இளைஞர்களை துன்புறுத்தல், கொலை செய்தல், தலித்துகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்க முடியாது அவர்களின் சொத்துகளை சூறையாடுதல் என்பன போன்ற செயல்களில் பார்ப்பனரல்லாத சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் அரசியல், சமுதாய தலைமைகளாக தம்மை அறிவித்துக் கொண்டு செயல்படுபவர்கள் ஈடுபட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். அவர்களின் அரசியல் தலைமையை ஏற்று சாதிப் பெருமிதங்களைக் காப்பாற்ற இச்சமுதாயங்களைச் சேர்ந்த வறிய பிரிவினரும் களம் இறங்குவதும் நடைபெற்று வருகிறது. இழப்பதற்கு சாதி அடையாளத்தைத் தவிர வேறு ஏதும் இல்லாத சூழ்நிலைதான் இவர்களை இவ்வாறு செயல்பட வைக்கிறது - எல்லா விதமான இயலாமைகளையும் ஈடுகட்ட சாதிப் பெருமிதம் கைகொடுக்கிறது.

தலைமைகள், கட்சிகளைக் கடந்து சமுதாய மனநிலையில் மாற்றங்களே ஏற்படவில்லை என்று கூறிட முடியாது. மாற்றங்களுக்கான அறிகுறிகள் இருக்கவே செய்கின்றன - சாதி எல்லைகளைக் கடந்த தோழமை, காதல், அரசியல் இணைவு, அறிவுலகத்தில்

நடைபெறும் சிற்சில உரையாடல்கள் என்று பல நிலைகளில் இவை தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றன. ஆனால் புதியதொரு அரசியல், சமுதாய இலக்கை நிர்ணயிக்க வல்லவையாக இம்மாற்றங்களை அடையாளப்படுத்தி, அத்தகைய இலக்கை நோக்கி சமுதாயத்தை நகர்த்தும் அரசியலோ சிந்தாந்தமோ இன்று இல்லை. சாதியை அழித்தொழிக்கும் வேலைத் திட்டம் ஒன்றை முன்வைத்தால் மட்டுமே இத்தகைய நகர்வு சாத்தியப்படும். ஆனால் திராவிட இயக்கமாகப் பரிணமித்து ஆட்சியதிகாரத்தை நோக்கிய நீண்ட பயணத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் இத்தகைய இலக்கைப் பற்றி சிந்திப்பதற்கான அரசியல் திண்மையையும் கற்பனையையும் இழந்து விட்டது என்றே கூற வேண்டும்.

தமிழ் அடையாளம் என்ற செக்யூலர் புள்ளியில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைத்து தமிழ் பேசும் மக்களையும் இணைப்பதில் அவ்வியக்கம் வெற்றிகளைக் கண்டது என்பது உண்மைதான். மேலும் “தமிழ்” அடையாளம் என்பது சாதி இழிவை அகற்றி தலித்துகளுக்கும் பிறருக்கும் புதிய மனித வார்ப்புகளை அளிக்கவல்லது என்று அயோத்திதாசர் உள்ளிட்ட பலரும் நம்பினர். தலித்துகள்தான் ஆதித் தமிழர்கள் என்று அவர் அறுதியிட்டுக் கூறியதற்கான நியாயங்களை மொழியிலும் இலக்கியத்திலும்தான் அவர் தேடினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றுமே “தமிழ், தமிழர் நலம்” என்ற பொதுக் கோரிக்கையை திருமாவளவன் உள்ளிட்ட தலித் தலைவர்கள் முக்கியமானதாகக் கருதுகின்றனர்.

ஆனால் இந்த செக்யூலர் அடையாளமானது சாதி எதிர்ப்பு என்ற உள்ளீட்டை முதன்மைப்படுத்தும் போதெல்லாம், அதற்கான நியாயங்களைப் பேசிய போதெல்லாம் சாதித் தமிழர்களுக்கு அது ஏற்புடையதாக இருப்பதில்லை. சாதிக்கு அப்பாற்பட்டதாக மொழி, பண்பாட்டு அரசியல் அமைய வேண்டும் என்று அவர்களின் தலைமையும் ஏன் தொண்டர்களும் கூட இன்றுமே கூறிவருகின்றனர். அண்மையில் நடைபெற்ற ஜல்லிக்கட்டு போராட்டங்களின் போது இத்தகைய மனநிலை வெளிப்பட்டது. தமிழ் அடையாளத்தை சாதி எதிர்ப்பு அடையாளமாக உருமாற்றச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைக் குறித்து நாம் ஆக்கப்பூர்வமாக உரையாட தயங்குவதற்கும் மறுப்பதற்கும் காரணம், தமிழ் என்று சொன்னாலே, அதனளவில் அது அதிகாரத்தை எதிர்க்க வல்ல, பொது நியாயம் பேசவல்ல அடையாளம் என்று கொண்டு விடுகிறோம் அல்லது அவ்வாறு நினைப்பது என்பது நமக்கு வழமையாகிவிட்டது. மத்திய அரசையும், பார்ப்பன-பனியா அரசியல், சமுதாய ஆதிக்கத்தையும் இந்திய தேசியத்தையும் எதிர்க்க தமிழ் அடையாளம் முன்வைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்தே இந்தப் பிரச்சனை இருந்து வந்துள்ளது. இந்த எதிர்ப்பின் மொத்த உருவமாக தமிழ் அடையாளம் பாவிக்கப்பட்டதேயொழிய, தமிழ்

சமுதாயத்தில் நிலவும் சாதி, பாலின, வர்க்க வேறுபாடுகளை களைய வல்லதாக, அவற்றைக் கடந்த சமத்துவமான, நீதியான சமுதாயத்தை உருவாக்க வல்லதாக அறியப்படவில்லை. அப்படியே அறியப்பட்டாலும் பழம்பெருமைப் பேச்சிலும் சங்க இலக்கியங்களைக் கொண்டாடுவதிலும் தான் தமிழ் மரபுக்குரிய சமூக நீதி வெளிப்பாடு கண்டது.

இன்றுமே இந்துத்துவ எதிர்ப்பின் முக்கிய அறிகுறியாக தமிழ் அடையாளம் முன்வைக்கப் படுகிறது. ஆனால் அவ்வடையாளத்தின் பெயரில் இந்துத்துவத்தை எதிர்கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்வி ஒருபுறம் இருக்க, அதன் பெயரில் எதை எதையெல்லாம் காப்பாற்ற விரும்புகிறோம், எதை எதையெல்லாம் சரிக்கட்ட மறுக்கிறோம் என்பன குறித்தும் நாம் சிந்திக்க மறுக்கிறோம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கைப்பற்ற பாரதிய ஜனதா கட்சி திட்டமிட்டு வருகிறது என்ற எச்சரிக்கை மணியை அடிப்பது முக்கியம்தான் என்றாலும் அக் கட்சியானது நம் சமுதாய, அரசியல் வாழ்க்கையிலும் அறவியல் சிந்தனையிலும் புகுத்தியுள்ள சீர்குலைவுகளைப் பற்றிப் பேச நமக்கு வாய் வருவதில்லை. இந்திய அரசு, இந்துத்துவம் ஆகியவற்றை எதிர்க்கும் தமிழ் ஆர்வலர்கள் பாசிச அரசியலுக்கு வழிவகுத்த அதிமுகவின் கையூட்டு அரசியலையும் ஜனநாயக விரோத செயல்பாடுகளையும் பற்றிய பொது விவாதத்தை ஏற்படுத்தத் தயாராக இல்லை. இது அரசியல் சந்தர்ப்பவாதம் மட்டுமல்ல - தமிழ் அடையாளம் என்பதன் உட்கூறுகள் குறித்து விமர்சனபூர்வமாக யோசிக்க நமக்கிருக்கும் தயக்கத்தையே காட்டுகிறது.

மற்றொரு முக்கியப் பிரச்சனை, பெண் விடுதலை தொடர்பானது. பெண்களின் உடல்களில் தான் சாதி களின் அடையாளம் பொறிக்கப்படுகிறது. அவர்களின் கருவுறும் ஆற்றலின் மீது சாதிக் குடும்பமும் அதன் ஆணாதிக்கத் தலைமையும் இன்றுமே அதிகாரம் செலுத்தி வரும் சூழ்நிலையில் பெண்களின் உடல் மாண்பு, சுய விருப்பம், காதல், மன விழைவு, மண வாழ்க்கை, தாய்மை கடந்த வாழ்க்கையை தேர்தெடுத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய சுதந்திரம் ஆகியவற்றை தமிழ்ச் சமுதாயம் பொருட்டாகக் கருதாததோடு, இவை குறித்து அறிவுபூர்வமாக விவாதித்த சுயமரியாதை இயக்க மரபையும் தொலைத்துவிட்டது அல்லது அதனை நினைவு கூர்வதை கவனமாகத் தவிர்த்து வந்துள்ளது. அப்படியே பேசினாலும் சாதிமறுப்புத் திருமணங்களை ஆதரிப்பதுடன் தனது வேலை முடிந்துவிட்டது என்று கருதிவிடுகிறது. சாதிக் குடும்பம், சாதியால் கட்டமைக்கப்பட்ட பொதுவெளி, இவற்றை இயக்கும் ஆணாதிக்க சிந்தனை, மனப்பாங்கு ஆகியவற்றைக் குறித்து யோசிக்கக்கூட தயாராகவில்லை. சாதி அமைப்பை ஏற்காது அதன் பிடியிலிருந்து வெளியேற விரும்பிய பெண்களின் வாழ்வியலுக்கு

ஆதரவாக நின்ற சுயமரியாதை இயக்க மரபின் நிழல்கூடு தம்மீது பட்டு விடக்கூடாது என்ற அன்று முதல் இன்று வரை முற்போக்கு அரசியல் கருத்துகளைக் கொண்டுள்ள ஆண்களும் சுவனமாக இருந்து வந்துள்ளனர்.

முற்போக்கு அரசியலின் முக்கிய கூறாக விளங்கும் இடதுசாரி இயக்கங்கள் சாதி எதிர்ப்பைக் கையில் எடுக்கத் தவறியதையும் இங்கு நாம் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. தலித் தொழிலாளர்களின் பக்கம் நின்று பற்பல போராட்டங்களை நடத்திய போதிலும், அவர்களின் சமூக மாண்பை நிலை நிறுத்த தீண்டாமையின் பல வடிவங்களை எதிர்த்து செயல்பட்டாலும், சாதி ஒழிப்பு என்பதை தமக்கான முக்கிய இலக்காக, வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு இணையான, அதனுடன் சேர்ந்து நடைபெற வேண்டிய போராட்டமாக அண்மைக்காலம் வரை இவ்வியக்கங்கள் இனங்காணவில்லை என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவராகிறோம்.

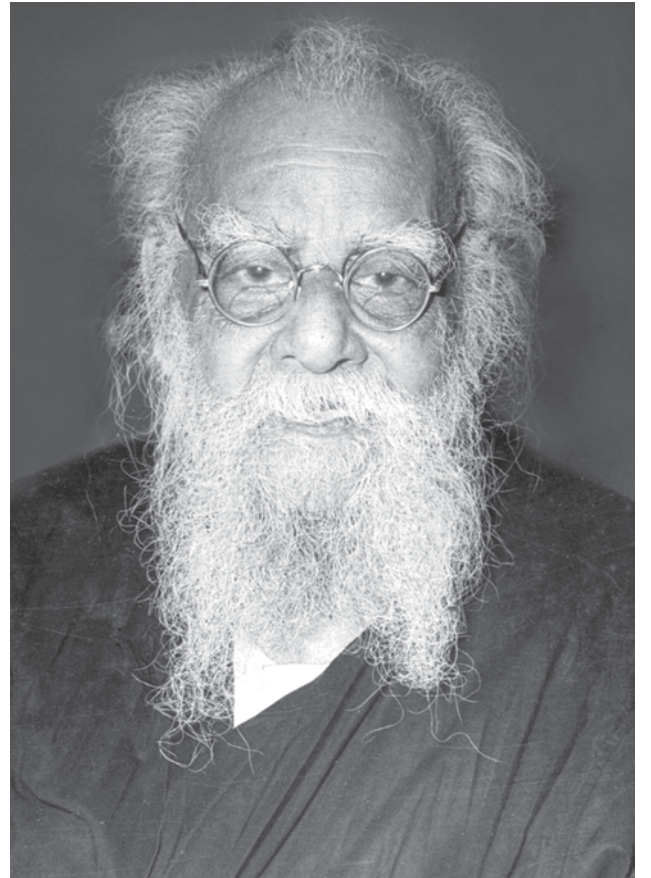
கடந்த நூறு ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சிக் காலங்களின் செயல்பாடுகளுடன் இணைத்துப் பார்க்கவும் வேண்டியுள்ளது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து 50 ஆண்டுகள் நிறைவுற்ற சூழ்நிலையில் இத்தகைய மதிப்பீட்டை நாம் மேற்கொள்வது என்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சிக் காலம் என்று நாம் கூறிக்கொண்டாலும், எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனால் தொடங்கப்பட்ட அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் அதிக நாட்களும் தொடர்ச்சியாகவும் ஆட்சி செலுத்தியுள்ளது.

திமுகவின் ஆட்சிக்காலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது தொடக்கத்தில் மக்கள் நலம்சார் ஆட்சியாக அமையும் என்ற பெரும் எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. மாநில சுயாட்சி, நீதியான பொருளாதார வளர்ச்சி, வகுப்புரிமையை பாதுகாக்கத் தேவையான சட்டதிட்டங்கள், சாதி கலக்காத பண்பாட்டு உருவாக்கம் என்று பல விஷயங்கள் இங்கு சாத்தியப்படும் என்று பலர் அன்று நினைத்தனர்.

பொருளாதார வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால் முன் ஆட்சி புரிந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி பின்பற்றிய வளர்ச்சி, உற்பத்திசார் திட்டங்களை திமுகவும் பின்பற்றியது. குறிப்பாக வேளாண்மையில் தொடங்கப் பட்டிருந்த பசுமைப் புரட்சியை இக்கட்சியின் ஆட்சியுமே தொடர்ந்து வளர்த்தது, விரிவுபடுத்தியது. இதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை அதிகார வலிமை கொண்டும் சமரச நடவடிக்கைகளின் மூலமும் இக் கட்சி எதிர்கொண்டது. விவசாய தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை சமன்படுத்துவதிலும் நிலவுடைமையாளர்களுக்கு ஆதரவாக செயல்படுவதையும் திமுகவினர்கைவிடவில்லை - வெண்மணிப் படுகொலை இதற்கு முக்கிய சான்று.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட காங்கிரஸ் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிய அதே வேகத்தில் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை அடக்கியொடுக்கவும் திமுகழக ஆட்சியாளர்கள் தயங்கவில்லை. அன்று முக்கிய தொழிலாளர் தலைவராக இருந்த வி.பி. சிந்தனுக்கு நேர்ந்த கதியை அவ்வளவு எளிதில் மறந்து விடமுடியாது. எந்த மாணவர்களின் போராட்டத்தை சாதகமாக்கிக் கொண்டு ஆட்சிக்கு வந்ததோ இதே மாணவர்களின் போராட்டங்களை மூர்க்கமாகக் கையாளவும் திமுக தயங்கவில்லை.

அதே சமயம் வளர்ச்சி, மக்கள் நலம் என்ற இரண்டு விஷயங்களிலும் தனக்குள்ளே "அக்கறை"யை ஆட்சியாளர்கள் வெளிப்படுத்திக் கொண்டும் வந்தனர். எடுத்துக் காட்டாக, சாலை, போக்குவரத்துத் துறைகளில் முதலீடு செய்தது, போக்குவரத்துத் துறையை அரசுடைமையாக்கியது. 1990களில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை அமுலுக்கு வந்த பிறகு சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களை அமைக்க தோதான திட்டங்களை திமுகதான் செயல்படுத்தியது. இதையெல்லாம் செய்த அதே வேளை, வகுப்புரிமையை உத்திரவாதப்படுத்தியது. குடிசை மாற்று வாரியத்தின் செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்தி நகர்ப்புற வறிய பிரிவினருக்கான வீட்டு வசதிகளை செய்து கொடுத்தது. மாநில சுயாட்சி தொடர்பான விவாதங்களை பொதுவெளியில் தொடர்ந்து நடத்தியது. முக்கியமாக தமிழ் சமுதாயத்தில் பார்ப்பன அறிவாளிகள்

செலுத்தி வந்த மேலாண்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து திராவிட அறிவாளர்களின் வளர்ச்சியை சாத்தியப்படுத்தியது. தமிழ் அடையாளத்துக்கு செக்யூலர் உள்ளீட்டை வழங்கியதன் மூலம் தலித்துகளையும் கூட தன்வசப்படுத்தியது.

கையூட்டு அரசியலுக்கு அது வழிவகுத்த போதிலும், உள்கட்சி ஜனநாயகத்தை வளர்க்கத் தவறிய போதிலும் தேவைப்பட்டபோது மத்திய அரசுடனும், ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியுடனும், ஏன் ஒருகட்டத்தில் பா.ஜ.க.வுடன் கூட அரசியல் கூட்டணி ஏற்படுத்திக் கொண்ட போதிலும் தன்னை தமிழர் நலம் காக்கும் கட்சியாக தொடர்ந்து நிலைநிறுத்திக் கொண்டது - இத்தனைக்கும் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரை சந்தர்ப்பவாத நிலைப்பாட்டினையே அது மேற்கொண்டது.

திமுகவின் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் சாதி இந்து சமுதாயங்களை சேர்ந்தவர்களின் ஒரு பிரிவினரின் ஒப்பீட்டளவிலான பொருளாதார, அரசியல் வளர்ச்சி என்பது சாத்தியப்பட்டது. அதே சமயம், நான் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியது போல, இந்த வளர்ச்சி யானது இச்சமுதாயங்களின் சாதிய தன்னிலையை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்தது. வரலாற்றுப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஒருபுறமிருக்க, மறுபுறம், சாதி எதிர்ப்பு என்பதை வகுப்புரிமையுடன் மட்டும் தொடர்புபடுத்திய அரசியல் சிந்தனையும் செயல்பாடும் இத்தகைய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது எனலாம். மேலும், சாதியமைப்பை பத்திரப்படுத்தியுள்ள நிலவுடைமை முறை, சாதிய உளவியல், பண்பாடு, பொது வெளியில் சாதியைக் கடந்த உறவுகள் அவ்வப் போது சாத்தியப்பட்டாலும் பண்பாடு, காதல், குடும்பம் என்று வரும்போது சாதி அடையாளங்கள் தொடர்ந்து முன்நிறுத்தப்படுதல் ஆகியனவற்றை அரசியலரீதியாக அணுகுவதற்கான கருத்து நிலையும் அதையொட்டிய செயல்பாடும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படவில்லை. எனவே, சாதி இந்துக்களின் வளர்ச்சியானது ஒப்பீட்டளவில் ஜனநாயக பரவலாக்கத்தை சாத்தியப்படுத்திய போதிலும் சமுதாய வெளியிலும் நமது அரசியல் ஊடாட்டங்களிலும் ஜனநாயகம் ஆழமாக வேர் கொள்ள வித்திடவில்லை - தலித்துகளுக்கு எதிராகத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் வன்முறைகளும், சுய விமர்சனத்துக்கு இடங்கொடுக்காத “திராவிட”ப் பெருமித அரசியல் சொல்லாடல்களும் ஒன்றுக்கு மற்றொன்று அரண் சேர்த்து உண்மையான ஜனநாயக வளர்ச்சியை தடுத்துள்ளன. முக்கியமாக தலித்துகளுக்கு எதிராக செயல்படும் சாதி இந்து சமுதாயத்தினருக்கு அரசின் பாதுகாப்பு தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே வந்துள்ளது.

அடுத்து அதிமுகவின் ஆட்சிக்காலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழகத்தின் அரசியல், சமுதாய வெளிகளிலிருந்து ஜனநாயகப் பண்புகள் முற்றிலுமாக

தூக்கியெறியப்பட்ட ஆட்சிக்காலங்களாக அவை இருந்தன என்று சொல்லலாம். மக்களுக்கான ஆட்சியாக தன்னை அறிவித்துக் கொண்டாலும் மக்களை மதிக்காத, அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற அவ்வப்போது அவர்களுக்கு சலுகைகளை வழங்கும் ஆட்சியாகத் தான் ஆதிமுதற்கொண்டே இக்கட்சியின் ஆட்சி அமைந்தது. அறிவுபூர்வமாக சிந்தித்து மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கு திட்டமிடுதலுக்குப் பதிலாக மாநிலத்தின் நிதியாதாரங்களை கட்சித் தலைமையின் சொந்த கருவூலத்துக்குரிய சொத்தாக பாவித்தே அக்கட்சித் தலைமை செயல்பட்டு வந்தது.

எம்.ஜி.ஆரின் மறைவுக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட முக்கிய மதிப்புரை ஒன்று அவரின் ஆட்சியில் தமிழகத்தின் வளர்ச்சி முடக்கப்பட்டதன் விவரங்களையும், அவரின் ஜனநாயக விரோத செயல்பாடுகள் மாநிலத்தின் ஜனநாயக வாழ்வில் ஏற்படுத்தியிருந்த பாதிப்புகளையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டியது. அவரின் ஆட்சியில் நடந்த என்கவுண்டர் கொலைகள், ஊடகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் இயற்றப்பட்ட சட்ட மாற்றங்கள், சிவில் உரிமைகளுக்காகப் பாடுபட்ட அமைப்புகளும் அவற்றின் உறுப்பினர்களும் காவல் துறையினரால் துன்புறுத்தப்பட்டது தொடர்பான செய்திகள் ஆகியவற்றை அந்த மதிப்புரை உள்ளடக்கியிருந்தது.

எம்.ஜி.ஆர் ஆட்சியின் முக்கிய சாதனை சத்துணவுத் திட்டம்தான். அதை சிலாகித்துப் பேசுபவர்கள் அதற்கு வித்திட்டவர் காமராஜர் என்பதையும் அவருக்கு முன் காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் சுப்பராயனின் அமைச்சரவை இத்திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தது என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதில்லை. எம்.ஜி.ஆர் இத்திட்டத்தைப் பரவலாக்கினார் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இதைச் செய்ததன் மூலம் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வருவதற்கான பெரும் வாய்ப்பையும் வெளியையும் அவர் ஏற்படுத்தினார் என்று கொண்டாலும், கல்வி தொடர்பான அவரின் பிற கொள்கைகளுடன் இதனைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும் - குறிப்பாக உயர் கல்வி தனியார் மயமாவதற்கான திட்டத்தைத் தீட்டியவர் அவர்தான். தனியார் கல்லூரிகளில் வகுப்புரிமையைப் பாதுகாக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டாலும், இங்குள்ள பிற்பட்ட, தலித் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் அரசுக்கு இருக்க வேண்டிய முக்கிய பொறுப்பை அரசு கைவிடவும் இந்த முடிவு காரணமாக இருந்தது.

கையூட்டு அரசியல் வளரவும் விரிவடையவும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாக அமைந்தது (இதற்கு முன் ஆட்சிகளும் கட்சிகளும் கையூட்டு அரசியலைப் பின்பற்றவில்லை என்று கூறிட முடியாது - திமுக ஆட்சியில் நடைபெற்ற ஊழல்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட விசாரணை ஆணையத்தின்

முடிவுகள் அக்கட்சித் தலைமைக்கு சாதகமாக அமைய வில்லை என்பது வரலாறு). அக்கொள்கையைப் பின்பற்றி தமிழகத்தின் மூலவளங்களை சூறையாடும் மோசமான வளர்ச்சிப் போக்கை ஜெயலலிதா தலைமையில் பதவி யேற்ற ஆட்சி முன்னெடுத்தது. இத்தகைய சூறையாடுதல் என்பது “இயல்பானதாக” ஆக்கப்பட்டு அதனால் இலாபம் ஈட்டிய தொழிற்குழாம்களும் குடும்பங்களும் சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக தங்களை கருதிக் கொள்ளவும் அவரின் ஆட்சி வழிவகுத்தது. இருந்தும் மக்களின் நல்லாசியையும் ஆதரவையும் பெற எம்.ஜி.ஆர் ஆட்சியில் ஏற்றம் பெற்ற சலுகை அரசியலை இவர் அருங்கலையாக உருமாற்றினார் - குறிப்பாக ஏழைப் பெண்களை குறிவைத்து இவரின் சலுகை அரசியல் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டது.

அதிமுகவின் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் குறிப்பிட்ட சாதியினரின் செல்வாக்கை ஆதாரமாகக் கொண்ட அரசியல் வளர்ச்சி என்பது உத்தியாகக் கையாளப் பட்டது. நமது ஜனநாயக அரசியலில் சாதி சமுதாயங் களின் நலனே மக்கள்நலனாக அறியப்பட்டு வரும் நிலைமையுள்ள போதிலும், குறிப்பிட்ட சாதியினரின் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை மையமிட்ட அரசியலை அதிமுகதான் வெற்றிகரமாகவும் பட்ட வர்த்தனமாகவும் கையிலெடுத்தது. சாதிக் கட்சிகளின் வளர்ச்சிக்கான நியாயங்கள் எவ்வாறானதாக உள்ள போதிலும், அவற்றுக்கான அரசியல்ரீதியான ஒப்புதலை அதிமுகவின் செயல்பாடுகள் பெற்றுத் தந்தன. இதைச் செய்த அதேவேளை தலித்துகளுக்கு எதிரான போக்கை

அரசு மேற்கொள்வதையும் இக்கட்சிதான் “இயல்பா”க்கியது. தன் பங்கிற்கு திமுகவும் ஆட்சியில் இருக் கையில் இந்த போக்கைக் கடைப்பிடிக்கத் தவறவில்லை.

பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம் கண்டுள்ள மாற்றங்கள், அந்த இயக்கம் வழி உருவான அரசியல் கட்சிகளின் ஆட்சிக்காலங்கள் சாதித்தவை, செய்யாதவை, காலம் கிளர்த்தியுள்ள வரலாற்றுபூர்வமான மாற்றங்கள் ஆகிய வற்றைக் குறித்த துல்லியமான நுணுக்கமான ஆய்வுகள் நமக்குத் தேவை. அவற்றை மேற்கொள்ளும் மனநிலையும் அவசியம் - வரலாற்றுப் பெருமிதங்களைக் கடந்து இத்தகைய ஆய்வுக்கு நாம் நம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

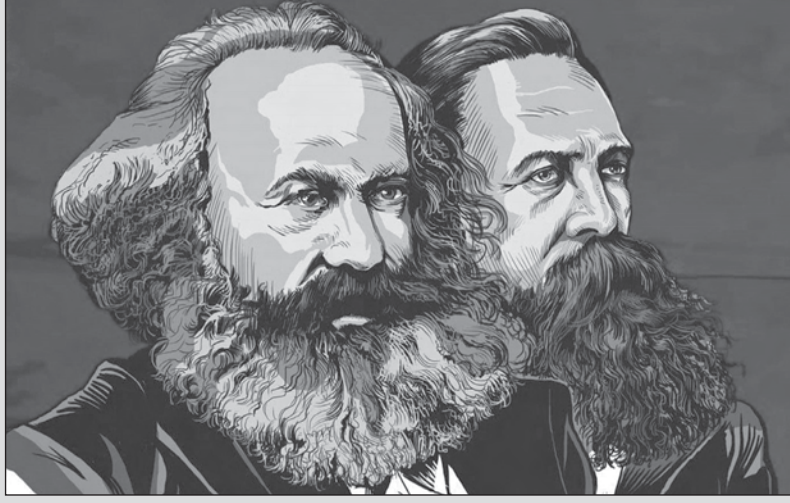
பெரியார் நமக்கு வலியுறுத்தியவற்றை இங்கு நினைவுகூர்வது அவசியம் - சாதி, பார்ப்பனியம், இந்துமதம், பணக்காரத்தனம் ஆகிய அனைத்தும் ஒன்றோடு மற்றொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளவை யாகும் என்பதை அவர் சளைக்காமல் கூறிவந்தார். பார்ப்பனர்களின் மேலாண்மை, பணக்காரர்களின் ஆதிக்கம், இந்துமதம் சாற்றும் சாதிக்கொரு நீதி ஆகியவற்றை எதிர்ப்பதும், அவற்றுக்கு மாற்றீடாக பொதுவுடைமை, சமதர்மம், பகுத்தறிவு பேசும் அரசியல், சமுதாய செயல்பாடுகள் ஆகியன தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படுவதும் அவசியம் என்பதை தன் வாழ்நாள் முழுக்க கட்டிக்காட்டினார். அதற்கான செயல் பாடுகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அவரின் வாதங்களைப் புதிப்பித்து அடுத்த கட்டத்துக்குக் கொண்டு செல்வதாக நமது ஆய்வுகளும் விவாதங்களும் அமைந்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ●

அஞ்சல்

தமிழ்ப் புனைவு இலக்கியத்தில்
அறுபதாண்டுகளுக்கும் மேலாக இயங்கிவந்த
'முன்றில்' அரங்கநாதன் அவர்களின் மறைவுக்கு
'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்'
நெஞ்சார்ந்த அஞ்சலிகளை
தெரிவித்துக் கொள்கிறது.
தனித்துவமான மொழி, தத்துவார்த்த பார்வை
கலை ஆளுமைமிக்கப் படைப்புகளாலும்,
'முன்றில்' வாயிலாகவும்
இலக்கியத்தை செழிக்கச் செய்த
மா. அரங்கநாதன் போற்றுதலுக்குரியவர்.

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் தேர்வுநூல்கள் நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...

படிப்பதற்கும் கையாளவும் எளிதான 1/8 டெமி அளவில்...

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் நூல்கள் 20 தொகுதிகளாக...

ந.முத்துமோகன் பதிப்பாசிரிய மேற்பார்வையில்...

காலவரிசையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல் தேர்வு தொகுதிகள் பற்றிய விரிவான செய்திகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜெர்மனியில் உழவர் போர் முதலான சில முக்கியமான எழுத்துகளையும் மேலும் புதிதாக மொழியாக்கம் செய்து விரைவில் முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 2500/- விலையில்... வெளியிடப்பட உள்ளது.

20 தொகுதிகளின் விவரங்கள்

தொகுதி 1

பாயர்பாக் பற்றிய ஆய்வுரைகள் (மா) [1845]

கம்யூனிசத்தின் கோட்பாடுகள் (எ) [1847]

கூலிஉழைப்பும் மூலதனமும் (மா) [1847]

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை (மா/எ) [1847]

கம்யூனிஸ்ட் கழக மையக் குழுவின் வேண்டுகோள் (மா/எ) [1850]

தொகுதி 2

மெய்யறிவின் வறுமை (மா) [1847]

தொகுதி 3

பிரான்சில் வர்க்கப் போராட்டங்கள் (மா) [1850]

ஜெர்மனில் புரட்சியும் எதிர்ப்புரட்சியும் (எ) [1851]

பதினெட்டாம் புரூமோர் (மா) [1852]

தொகுதி 4

அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு (மா) [1857]

அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு - முன்னுரை (மா) [1859]

கார்ல் மார்க்ஸின் அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு (எ) [1859]

தொகுதி 5

இந்தியா பற்றிய நியூயார்க் டப்பூரின் கட்டுரைகள் (1853-62)

தொகுதி 6

சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கத்தின் தொடக்க அறிக்கை, விதிமுறைகள் (மா) [1864]
கூலி விலை லாபம் (மா) [1865]
தற்காலிக மத்தியக் கவுன்சிலின் பிரதிநிதிகளுக்குச் சில பிரச்சினைகள் குறித்த ஆணைகள் (மா) [1866]
அகிலத்தில் கற்பனையான பிளவுகள் (மா/எ) [1872]
அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தேசிய தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு வேண்டுகோள் (மா) [1874]

தொகுதி 7

பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர் நூல், அதன் முதலாம் இரண்டாம் உருவரைகள்,
கட்டுரைகள் சொற்பொழிவுகள் [1871]

தொகுதி 8

கார்ல் மார்க்ஸின் மூலதனம் முதல் தொகுதிக்கான மதிப்புரைகள் (எ)
மூலதனம் நூலில் இந்தியாவைப் பற்றிய குறிப்புகள் (தொகுப்பு)
மூலதனம் நூலில் இயற்கை, சுற்றுச் சூழல் பற்றிய குறிப்புகள் (தொகுப்பு)

தொகுதி 9

குடியிருப்பு பிரச்சினை (எ) [1872]
கோதா வேலைத்திட்டம் பற்றிய விமர்சனம் (மா) [1875]
கார்ல் மார்க்ஸ் (எ) [1877]
கார்ல் மார்க்ஸின் உடலைப் புதைக்கின்றபோது நிகழ்த்திய உரை (எ) [1883]

தொகுதி 10

நீரிங்குக்கு மறுப்பு (எ) [1878]

தொகுதி 11

கற்பனாவாத சோசலிசமும் விஞ்ஞான சோசலிசமும் (எ) [1880]
மார்க்ஸும் Neue Rheinische Zeitung இதழும் (1848-49) (எ) [1884]
கம்யூனிஸ்ட் சங்கத்தின் வரலாறு குறித்து (எ) [1885]

தொகுதி 12

குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் (எ) [1886]

தொகுதி 13

இயற்கையின் இயக்கவியல் (எ) (1873-86)

தொகுதி 14

லூத்விக் பாயர்பாக்கும் செவ்வியல் ஜெர்மன் தத்துவத்தின் முடிவும் (எ) [1886]
வரலாற்றில் வன்முறையின் பாத்திரம் (எ) [1888]

தொகுதி 15

கூலிமுறை [லேபர் ஸ்டேண்டர்ட் இதழில் எங்கெல்ஸ் எழுதிய கட்டுரைகள்]
சமூக-ஜனநாயக வேலைத்திட்ட நகலைப் பற்றிய விமர்சனம் (எ) [1891]
எதிர்கால இத்தாலியப் புரட்சியும் சோசலிஸ்ட் கட்சியும்(எ) [1894]
பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும் உழவர் பிரச்சினை(எ) [1894]
கிறித்தவம் எங்கெல்ஸின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்

தொகுதி 16

இந்திய வரலாறு பற்றிய கார்ல் மார்க்ஸின் குறிப்புப் புத்தகம்

தொகுதி 17

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் கடிதங்கள்

தொகுதி 18, 19

கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு

தொகுதி 20

எங்கெல்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு

உடல் கூறு சோதனை செய்த மன்னர் சரபோஜியும் மருத்துவமும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

சுதரபதி சிவாஜியின் வழித்தோன்றலான தஞ்சை இரண்டாம் சரபோஜி ஆங்கிலேயே கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரின் கட்டளைப்படி 1799ஆம் ஆண்டு அரியணை ஏறிய ஓர் ஆண்டிலேயே ஆளுமையை அவர்களிடம் விட்டுவிட்டு, அவர் பெரிதும் பயன்படுத்தியது சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையமும், தன்வந்திரி மருத்துவமனையும் ஆகும்.

தன்வந்திரி மஹாலில் மருத்துவ ஆய்வுகளுக்கு உறுதுணையாக ஒரு மூலிகைத் தோட்டமும் மருந்து தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்கூடமும் (Pharmaceutical Manufactory) அங்கு இருந்தன. அங்கு தயாரிக்கப்படும் மருந்துகளில் அதன் பெயரும் மருந்து தயாரான காலமும் பதிக்கப்பட்டன. இந்த மருந்துகள் தன்வந்திரி மஹாலில் ஒரு பகுதியான “ஒளஷதக் கொட்டடி” என்ற இடத்தில் மாத்திரை, லேகியம் மசாலா போன்ற வடிவங்களில் சேமித்து

வைக்கப்பட்டு, நோயாளிகள் வந்து மருந்துகளை வாங்கிச் சென்றனர்.

தன்வந்திரி மஹாலில் ஆய்வு செய்த மருத்துவர்கள் கொடுத்த மருத்துவக் குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு, தமிழில் எளிய பாடல்களாக ஆக்கித் தருமாறு மன்னர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, இந்த மருந்துகளின் பயன்பாடே நன்குபரிசோதித்துப் பார்த்து அனுபவம் பெற்றவையாதலால் அனுபவ வைத்திய போகம் என்ற சரபோஜி வைத்திய முறைகள் எனக் கூறப்பட்டது.

இம்மருத்துவ முறைகள் முன்னோரால் கைகண்டவை என்பதுடன் சரபோஜியாலும் ஆராய்ந்து துணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றவை என்பதும் குறிக்கத்தக்கதாகும்.

“மேதினிக்கீது கைகண்டதுண்மையே,” (சுவடி 60).

“தாம் கைகண்டதுவே சரபோஜிநீர் கருணையினார்
காசினியோர்க்கருளினாரே.” (சுவடி 52).

“நீதி சரபோஜிநீரை யுணர்ந்தா ராய்ந்து
நிர்ணயித்த முறை யிதுவே” (சிரோ)

முக்கியமா யுலகோருக் குபகாரமதாய்
முதிர் வைத்திய சோதனை செய் தினியாக
சக்ரவர்த் தியிலுமு யர்ந்தசர போஜிநீர்
தம்முள்ளம் நிர்ணயித்த முறையி தாமே. (சிரோ)

என இவ்வாறு ஒவ்வொரு மருத்துவமுறையும்
குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். மன்னர்
இவ்வகையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு தாமே
முன்நின்று ஒவ்வொரு மருந்தையும் உறுதி செய்
தளித்தமை மிகவும் போற்றுவதற்குரியதாகும்.

தமிழில் மருத்துவப் பாடல்

தம் கால மக்களுக்கேயல்லாமல் பிற்கால
மக்களுக்கும் இம்மருந்துகள் பயன்பெற வேண்டு
மென்ற பரந்த மனப்பான்மையைக் கொண்ட
மன்னர் இவற்றைத் தமிழில் பாடலாக அமைத்த
மையை,

“சரபோசி மகரா சேந்திரன் தமிழினா லுரைக்க வென்று”
(சுவடி 60)

என இதைப் புலவர்களும் ஆங்காங்கே குறிக்
கின்றனர்.

சித்த மருத்துவம்

மன்னர் சரபோஜியின் மருத்துவ முறைகள்
யாவும் பழம்பெரும் சித்த மருத்துவ நூல்களில்
உள்ள முறைகளேயாம்.

“துடங்கன் சரபோஜிரா சாதி ராசன்
சுகரகத்தியர் போகர்சட்டை நாதரும் சூதர்
கொங்கணவர் பிருங்கர்கரு வூரெல் லோரும்
கூறும் வைத்திய நூலை யுணர்ந்தா ராய்ந்து.”

“பொன்னுலகோர் முனிவருல குக்காய் முந்நாள்
போதித்த வைத்தியத்தை யுணர்ந்து ணர்ந்து”
(சுவடி 57)

“சித்தர்பா லுணர்ந்தஞ்சைச் சரபோசி மன்னர்”
(சந்நிரோக சிகிச்சை)

என இவ்வாறு பல பாடல்களிலும் சித்தர் போன்ற
நல்லோர் மொழிப் பொருளை மன்னர் சரபோஜி
பொன்னே போல் போற்றி ஏற்றுணர்ந்ததைப்
புலவர்கள் சுட்டக் காணலாம்.

இம்மருந்துகளைத் தயாரிக்க தன்வந்திரி
மஹால் மருத்துவமனைக்கு அருகில் இருந்த
மூலிகைத் தோட்டத்தில் (Herbal Garden) வளரும்
மூலிகைகளைச் சேகரிப்பவர்கள், சரியாக அடை

யாளம் காண மற்றும் மருத்துவ நூல்களைப்
படிப்பவர்களும் அறிந்துகொள்ள தாவரவியல்
குறிப்புகளுடன் (with botanical notes) தொலை
நோக்குடன் சரபோஜி மூன்று நூல்களை வெங்கட
பெருமாள், வெங்கட நாராயண கோபால், கிருஷ்ண
நாயக் ஆகிய சித்திரக்காரர்களைக் கொண்டு, 105
வண்ணச் சித்திரங்களுடன் தயாரித்திருக்கிறார்.
அவை இன்றும் புதிய சித்திரங்களைப் போல்
காட்சி அளிக்கின்றன. அரண்மனையில் இருந்த தன்
வந்திரி மஹாலில் சித்தா, ஆயுர்வேதம், யூனானி
மருந்துகள் நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன.
இதில் ஐரோப்பிய மருத்துவர்கள் உள்பட மற்றைய
உள்நாட்டு மருத்துவர்களும் தங்களை ஈடுபடுத்திக்
கொண்டனர்.

மன்னர் சரபோஜிக்கு உடற்கூறு பற்றி அறிந்து
கொள்ளும் ஆசை 1805ஆம் ஆண்டிலிருந்தே
தொடர்ந்து, அவர்தம் வாழ்நாள் முழுவதும்
நீடித்தது. என்றாலும் கண்ணோய் குறித்து அறிந்து
கொள்ளும் ஆசை 1830க்குப் பிறகே தோன்றியது.

நோயாளிகளின் குறிப்பேடும் கண் சித்திரங்களும்

கண் சிகிச்சையை மக்களுக்கு மேற்கொண்ட
பொழுது, அவற்றைக் குறித்து குறிப்பேடுகளையும்,
தற்பொழுது சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் காண
முடிகிறது.

இவ்வேடுகள் மொத்தம் 44. இதில் ஒன்று
தேவநாகரியிலும், 8 மோடி எழுத்திலும், 38
ஆங்கிலத்திலும் கடுக்காய் மையில் எழுதப்பட்டு
உள்ளன. இவற்றில் 1827இல் ஆகஸ்டிலிருந்து
அக்டோபர் வரை மருத்துவம் பெற்ற நோயாளி
களைப் பற்றியதாக உள்ளன. இதில் உள்ள 18
குறிப்பேடுகளில் நோயால் வாடும் கண்ணும்,
அறுவை சிகிச்சைக்கு முன் உள்ள கண்ணும் என்ற
முறையில் இயற்கையான கண்ணை ஒத்த வண்ணச்
சித்திரங்களாக வரையப்பட்டுள்ளன. இக்கால
கட்டம் (19ஆம் நூற்றாண்டு) புகைப்பட தொழில்
நுட்பம் கண்டுபிடிக்கப்படாத காலம். ஆகவே
இச்சித்திரப்படங்கள் நோய்க்குறிகளை ஆய்வு
செய்ய பிற்காலத்தவர் அறிந்துகொள்ளும் நிலையில்
ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது சரபோஜியின்
அறிவியலை வளர்க்க எடுத்துக் கொண்ட தொலை
நோக்குப் பார்வைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.
இக்கண் சிகிச்சை இலவசமாக செய்யப்பட்டுள்ளது
என்பதைத் தாண்டி, கண்புரை நோயாளிகளுக்கு
அறுவை சிகிச்சை முடிந்து செல்லும்போது,
இரண்டு ரூபாய் நன்கொடையாகக் கொடுக்கப்
பட்டுள்ளது, இதை, இன்றைய தமிழக அரசு
கண்புரை சிகிச்சைக்குப் பிறகு நன்கொடை கொடுப்
பதற்கு ஒத்த ஒரு முன்னோடித் திட்டம் எனலாம்.

இதுதவிர, கண்சிகிச்சைக்கு என்று மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு ஐரோப்பிய மருத்துவரை சென்னையிலிருந்து அழைத்து வந்து மருத்துவம் அளித்தார் என்பதற்கு ஒரு விளக்கம் கிடைத்துள்ளது.

சரபோஜியின் இடது கண்களில் கார்னியாவில் (நிறமிலி இழைமம்) தோன்றிய ஒளி ஊடுருவல் குறைவிற்காக தன்னுடன் காசி யாத்திரைக்கு உடன் வந்த டாக்டர் மெக்லியாய்டுக்கு மன்னர் கடிதம் எழுதுகிறார். “தன்னுடைய இடது கண்ணில் தோன்றிய கேட்டிற்கு நாட்டு மருந்துகள் பெருமளவில் குணமளித்தாலும் சிறிதளவு இன்னும் சீரடையாமலே உள்ளது. ஆகவே, நான் கேடுற்ற என் கண்ணின் ஒத்த ஆறு சித்திரங்களை அனுப்பி உள்ளேன். இதற்கு மருத்துவம் புரிய தகுந்த நூல்களை அனுப்ப வேண்டியது,” என தெரிவித்ததற்கு மெக்லியாய்டு உதவியவைகள் பயனுள்ளதாக அமையவில்லை. ஆகவே டாக்டர் ஜான்மாக் என்ற உதவி மருத்துவர் சென்னையிலிருந்து இங்கு வந்து மன்னருக்கு மருத்துவம் அளித்தார். இத்தூண், மக்களுக்கும் மருத்துவம் புரிந்தார். இதற்காக இவருக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு ரூ. 4000 கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவரே, நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் நோயாளிகளின் கண் மருத்துவக் குறிப்பேட்டில் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்க வேண்டும் என அனுமானிக்கத் தோன்றுகிறது.

ராஜா சரபோஜியும் உடல்கூறு ஆர்வமும்

1800இல் சரபோஜி சென்னையில் உள்ளூர் வாசிகளுக்காகத் தொடங்கப்பட்ட மருத்துவ மனைக்கு (Native Hospital) ஒரு பெரும் தொகையை நன்கொடையாக அளித்தார். இந்தக் காலகட்டத்தில் பிசிசியன் ஜெனரல் ஜேம்ஸ் ஆண்டர்சனுடன் தொடர்பும் ஏற்பட்டது. தஞ்சை திரும்பிய மன்னர் உடற்கூறு பாடங்களைப் படிக்கத் தொடங்கி இது தொடர்பாக ஜெனரல் ஆண்டர்சனுடன் கடிதப் போக்குவரத்து கொண்டிருந்தார். இதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட நிலையில் ஐரோப்பிய உடற்கூறு நூல்களைப் பற்றி “இறைவனால் படைக்கப்பட்ட மனித உடலை விஞ்ஞான அறிவு கொண்டு கெடாது பாதுகாத்து அதன் உதவியால் ஐரோப்பிய உடல்கூறு எழுதப்பட்டுள்ளது என்பது மனிதனின் பேராற்றலைக் குறிக்கிறது,” என்று மன்னர் குறிப்பிட்டார். ஆக மொத்தத்தில் சரபோஜி உடற்கூற்றைக் கற்றது விஞ்ஞானத்தை கடவுள் பற்றுடன் உற்று நோக்கியதாகும். 18ஆம் நூற்றாண்டில் மனித உடலை மேற்புறமாக மட்டும் தொட்டுணராது

உடலைக் கூறுபோட்டு கூர்ந்து கருத்தூன்றிப் பார்த்து, அதை நூல் வடிவத்தில் ஒவ்வொரு அடுக்காக, அங்கமாகப் பார்ப்பது என்று மருத்துவ உலகிற்கு ஒரு புதிய வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்தியது. இவை சதேசி மருத்துவத்திற்கு மாறாக சவப் பரிசோதனை என்பது மேலை மருத்துவத்தில் ஒரு பிரிவாகவும் இருந்தது.

ஆக இவைகளைக் கூர்ந்து அறிந்த சரபோஜி 19ஆம் நூற்றாண்டில் இக்குறைபாடுகளைக் களைய தானே எடுத்த முயற்சி என்பது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

1805 மே 22ஆம் தேதி ரெசிடெண்ட் பிளாக்பன், சரபோஜிக்கு ஐரோப்பிய மருத்துவத்தைக் கற்பிக்க ரெசிடென்சி சர்ஜனான வில்லியம் சேமர்வெல் மிச்சேலை நியமித்தார். அவருக்கு மன்னர் 1000 பகோடாக்கள் ஊதியமாக வழங்க உத்தரவிட்டார். இதைக் குறித்து ரெசிடெண்ட் மதராஸ் கவர்னர் லார்ட் பெண்டிங்குக்கு சர்ஜன் மிச்சேலை மன்னருக்கு மட்டும் ஐரோப்பிய மருத்துவக் கல்வி சொல்லிக் கொடுக்க தனக்கு எண்ணம் ஏற்பட்டதற்கான காரணம் மறைமுகமாக தஞ்சாவூரில் உள்ள சதேசி மருத்துவர் புரியும் மருத்துவத்திலுள்ள குறைபாடுகளைப் புரிந்து கொள்ளவும், மேலை மருத்துவத்தின் மேன்மையை அறிந்து கொள்ளவும் என்று எழுதி, மேலும் இது பெரியம்மைக்குத் தடுப்பு ஊசி குத்துதலுக்கு உள்ள தப்பெண்ணத்தை, மாறான கருத்தை முறியடிக்க உதவும் என்று தெரிவித்தார்.

சரபோஜி உடல்கூறு கல்வியை மிச்சேலிடம் ஆரம்பித்த ஒரு வாரத்திலேயே. மிச்சேல் மலபார் 7ஆவது ரெசிடெண்டுக்கு மாற்றப்பட்டார், இது சரபோஜிக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை அளித்தாலும், தன்னுடைய கல்வியை நிறுத்தாது தொடர்ந்து உடற்கூறு மற்றும் ஐரோப்பிய மருத்துவத்தைக் கற்க மருத்துவ நூல்கள், அறுவை சிகிச்சைக்கான கருவிகள், பல நிறமுள்ள உடல்கூறு படங்கள், எலும்பு மற்றும் எலும்புக் கூடுகளைத் தன்னுடைய தஞ்சாவூர், மதராஸ் நண்பர்களிடம் பெற தன் நேரத்தைச் செலவழித்தார். இந்நிலையில் தரங்கம் பாடி மிஷனுக்கு தலைவரான சி.எஸ். ஜான் ஓர் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட குழந்தையின் பிரேதத்தை (Prepared body for dissection) சவப் பரிசோதனை செய்ய இரத்த நாளங்களை மன்னர் ஆராய அனுப்பி வைத்தார். இது சரித்திர பூர்வமாக 1805 முதல் முறையாக இந்தியாவில் உடல்கூறு கல்வி கற்க ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டு செய்யப்பட்ட சவப் பரிசோதனையாகும். (Raja Sarefoji II Science Medicine & Enlightenment in Tanjore, p. 29)

இது கல்கத்தா மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவர், மதுகுதன் குப்தா (1836) செய்த ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட முதல் சவப் பரிசோதனை என்று வரலாறு பூர்வமாக அறியப்பட்டதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக்காலம் மைக்ராஸ்கோப் தொழில்நுட்பங்களும், பாக்டீரியாலஜிக்கான பரிசோதனைகளும் முன்னேற்ற மடையாத காலம். இறந்தபின் செய்யப்படும் சவப் பரிசோதனை ஒன்றே, என்ன நோயினால் இறந்தார் என்பதை அறிந்திட உதவிய காலம். அதுவும் உடலைக் கூறு போட்டு நோயை அறிந்து கொள்வதை இந்திய சமூகம் முழுமையாக ஆழமாக விருப்பமில்லாது அருவருக்கத்தக்கதாக நினைத்த காலம்.

சவப் பரிசோதனைக் கூடத்திற்கும், உடற்கூறு துறைக்கான கல்வி கற்கும் சவப்பரிசோதனை இடங்களிலும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களே கம்பெனி சர்ஜன்களுக்கு உதவியாகப் பணியாற்றினர். ஆக, சதேசி வைத்தியர்கள் சவப் பரிசோதனை செய்யாததால் உடல் பாகங்களைப் பற்றி கூர்மை அறிவு இல்லாது மருத்துவ அறிவு, அதிலும் குறிப்பாக அறுவை மருத்துவம் இந்தியாவில் மேம்பாடு அடையாது இருந்தது என்பது வெளிப்படையான உண்மை. இதைத் தகர்க்கும் விதமாகவே 1836இல் பிராமண ஆசிரியர் மதுகுதன் குப்தாவும் கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த அவருடைய மூன்று நண்பர்களும், சவப் பரிசோதனையை முதன் முதலில் செய்தமையை ஐரோப்பிய கலாச் சாரம் இந்தியாவில் நுழைந்துவிட்டது என்று காலனி அரசு கல்கத்தாவில் குண்டு போட்டுக் கொண்டாடியது. ஆனாலும், சரபோஜி செய்த சவப் பரிசோதனை நிகழ்ச்சி அலுவலகத் தொடர் பிள்ளி, இந்திய வரலாற்றில் இடம் பிடிக்காது போய்விட்டது.

ஆரம்பத்தில் உடல்கூறு கல்வி அளித்த மிச்சேல் தன் மாணவ மன்னருக்கு மருத்துவ நூல்களாக வில்லியம் குல்லன் எழுதிய "Practice of Physic" போன்ற 7 நூல்களை அனுப்பி வைத்தார். இதுபோலவே, ஆயத்தப்படுத்திய குழந்தை உடலை அனுப்பிய ஜான், ஒரு செயற்கை கண்ணையும் அனுப்பி வைத்தார். இதுவும் கூறுபோட்டு கற்கும் விதமாக அமைந்திருந்தது. இதன்மூலம், கிட்டப் பார்வை, தூரப்பார்வையைக் கற்க உதவியாக மரத்தினாலும், தந்தத்தினாலும் இது வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. மிச்சேலின் பரிந்துரைப்படி, வீடில் அண்ட் கம்பெனி (Weddle & company) மூலம் 47 பக்கோடாக்களுக்கு மருந்து ஏற்ற ஊசி (syringes), பிளாஸ்டர் மற்றும் அறுவைக்கான கருவிகளை

வைக்க பெட்டிகள் சரபோஜியினால் வாங்கப்பட்டது. (Raja Sarefoji II, p. 29)

தன் மதராஸ் நண்பர் சர்ஜன் ஆண்டர் சன்னிடமிருந்து Anatomy of Human Body என்ற வண்ணப்படங்களுடன் கூடிய சார்லஸ் பெல்லின் நூல் பெறப்பட்டது. இதைக் கண்ணூற்ற மன்னர் சதேச மருத்துவ நூல்கள் மிக மிகக் குறைந்த படங்களுடனே மனதிற்கு திருப்தி அளிப்பதாக இல்லாததாகவே உள்ளது. மேலும் இவர்கள் சமஸ்கிருதத்திலும், மற்ற மொழிகளிலும் எழுதி உள்ளார்கள், எளிதில் புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. ஆகவே ஆங்கிலத்திலும் உள்ளவைகளை, முக்கியமாக உடல்கூறை, சதேச மொழியில் மொழி பெயர்த்து, தம் மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதற்கு பாதிரியார் ஜான் கால்கூப் (John Kohlhopp) தமிழிலும், சஞ்சி லக்ஷ்மண் (Sanji Lakshman) என்ற கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் பழைய அலுவலர் மராத்தியிலும் சில ஐரோப்பிய நூல்களை மொழிபெயர்த்தனர்.

மற்றொரு முறை சர்ஜன் ஆண்டர்சன் அரிதாக தயாரிக்கப்பட்ட மனித உடலை அனுப்பினார். இதுவும் மன்னருக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது.

1805க்குப் பிறகு, குல்லன் எழுதிய "First Lines of the Practice of Physic" போன்ற பல நூல்கள் கற்றுணர்ந்தார். 1850இல் திருவாங்கூர் அரசர், உத்திரம் திருநாளிலும் மனித எலும்புக் கூடு, தந்தத்தில் இருந்தது என்று வரலாற்றின் மூலம் அறியப்படுகிறது. ஆனால், இதற்கு 40 ஆண்டு களுக்கு முன்னரே ஒரு விலை உயர்ந்த மர எலும்புக் கூடு இங்கிலாந்திலிருந்து சரபோஜிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இது ஆரம்பத்தில் தந்தத்தினால் செய்ய, சரபோஜி 1805இல் டாரின் (Torin) என்பவரிடம் கேட்டுக் கொண்டபோது, இது மிகவும் கடினமான ஒன்று, மேலும் இதற்கான செலவு 2700 பவுண்டைத் தாண்டும் என்று கூறி, பிறகு கலை நயமிக்க உட்கார செய்யப்படும் வீட்டுப் பொருட்களுக்குப் பயன்படும், ஹோலி எனும் மரத்தால் 240 பவுண்டில் தயாரிக்கப்பட்டு செயின்ட் ஜார்ஜ் மருத்துவமனையில் உள்ள பேராசிரியர்களிடம் காண்பித்து, சீதோஷ்ண நிலையினாலோ அல்லது வெள்ளை எறும்புகளினாலோ கேடுறாது ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டியில் வைத்து, 1808 பிப்ரவரி லேடி டங்தாஸ் என்ற கப்பலில் சென்னைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இந்த மனித எலும்பு ஒத்த மர பொம்மை கேரளாவில் திருவனந்தபுரத்தில் Natural History Gallery of Public Museum-த்தில் தற்பொழுது காணக் கிடைக்கிறது.

தமிழ்ப் புலமை மரபில் நா.வா.

கலாநிதி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

முதலில், பேராசிரியர் நா.வா. அவர்களது தமிழியல் ஆய்வு முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி நோக்குதல் வேண்டும். தமிழில் மார்க்சிய நிலைநின்ற விமர்சன நோக்கு, இலக்கிய விமர்சனம் என்கின்ற நூலினை விதந்து எழுதிய நண்பர் தொ.மு.சி.ரகுநாதன் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து வருவதை நாம் காணலாம். அத்தொடக்க நிலையில் அவரோடு எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் போன்றவர்களும் இணைந்து தொழிற்பட்டார்கள்.

அவ்வேளையில் பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தமிழியல் ஆய்வுகளிலே ஈடுபடுவதை ஊக்கப்படுத்துகிற பண்பு படிப்படியாக நாற்பது களிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்து வருவதையும் நாங்கள் அவதானிக்கலாம். முதலில் தளமாற்ற நிலைப்பட்ட விமர்சனங்களாக வெளிவருகின்ற Radical ஒரு விமர்சனப் போக்கின் ஊடாகத்தான் மார்க்சிய விமர்சன முறைமை வருகிறது. இது பொதுவாக எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒன்றுதான். இந்த மார்க்சிய நோக்கினை வாசகர்களிடையே நிலைநிறுத்துவதற்கான சில சஞ்சிகைகள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவற்றுள் ரகுநாதனின் 'சாந்தி' விஜயபாஸ்கரனின் 'சரஸ்வதி' ஆகியவை முக்கியமானவை. இவை ஏறத்தாழ 1957,58,59,60-களில் மிக முக்கியமாக இடம்பெற்றன.

நவீன தமிழிலக்கியத்தில் மார்க்சியச் சிந்தனை மரபுக்கான ஓர் இடம் சாந்தியால், சரஸ்வதியால் நிறுவப்படலாயிற்று. இது வரன்முறையான தமிழியல் ஆய்வாகப் பரிணமிக்கத் தொடங்குகிற காலகட்டம் ஒன்று உண்டு. அந்தக் காலகட்டம் மிக முக்கியமான ஒன்று. அதற்குள்ளேகூடப் படிப்படியான வளர்ச்சி நிலையினை நாம் காணலாம். ஏனெனில் பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சார்ந்த ஜீவானந்தம் அவர்கள், பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்குத் தமிழினை நவீனமயமாக்கிய பாரதியை ஒரு மய்யமாகக் கொள்வது மாத்திரமல்லாமல் நவீன காலத்திற்கு முற்பட்ட தமிழிலக்கியத்திற்குச் சென்றும், அந்தச் சமூகச் செம்மையையும், சமத்துவத்தையும், செழுமையையும் காட்டுவதற்குக் கம்பராமாயணம் போன்ற நூல்களையும் பயன்படுத்துகிற தன்மையையும் நாங்கள் காணலாம். ஜீவா அதிலே மிக முக்கியமானவராக விளங்கினார்.

இதனை இன்னொரு பின்புலத்தில் நாங்கள் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். 1948-49லிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் எழுச்சிக்குக் காரணமாக இருந்த பின்புலச் சக்திகளில் ஒன்று இந்தத் தமிழ் நிலைப்பட்ட விடயங்களை முனைப்புறுத்திக் கூறுகின்ற தன்மையாகும். இதில் அண்ணாதுரை அவர்களும் குறிப்பாகக் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் மிக முக்கியமான இடத்தில் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தமிழை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறிய முறைமையானது குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தி, அதன் மூலம் தமிழர் சாதனைகளை எடுத்துக்கூற முயன்ற முனைப்பானது, வரலாற்று அடிப்படை சார்ந்த ஒருநிலைப்பாடாக இல்லாமல், வரலாற்று மிகை என்று சொல்லப்படத்தக்க ஒரு நிலையினையே ஏற்படுத்திற்று. இந்த சூழலில் தங்களைத் தமிழ்ச் சூழல் நிலைப்பட நிலைநிறுத்திக் கொள்ள விரும்பிய பொதுவுடைமைச் சிந்தனையாளர்கள் அந்தப் போக்கினைக் கண்டித்தும் அதே வேளையில் வரலாற்றுபூர்வமான எதார்த்தத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாகவும் உள்ள ஒரு அணுகுமுறையை உருவாக்குகிறார்கள்.

இதனை நவீன இலக்கிய நிலையில் பின்பற்றுவது மிகச் சலபமாக இருந்தது. ஏனெனில் ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி மிக முக்கியமானதாகும். கார்க்கி புரட்சியோடு, புரட்சிக்குச் சற்று முந்திய காலம் முதலே தொழிற்பட்டவர். புரட்சிக்குப் பின்னர் சோவியத் இலக்கியம் பொதுவுடைமை இலக்கியமாகவே வளர்க்கப்பட்டது. அதற்கான விமர்சன வடிவங்களெல்லாம் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. எனவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், சோசலிச இலக்கிய முன்னுதாரணங்களையும், குறிப்பாக ரஷ்ய இலக்கிய முன்னுதாரணங்களையும், ஐரோப்பிய இலக்கியத்தை இந்த புதிய இலக்கிய எழுச்சி எவ்வாறு பார்க்கிறது என்கின்ற முறைமையையும் பெற்றுக்கொண்டு இலக்கிய விமர்சன நடைமுறையை வளர்த்தார்கள்.

இலக்கியங்களை வரலாற்றின் வகை மாதிரிகளாக, சிந்தனைப் போக்கின் வகைமாதிரியாகப் பார்த்து, அவை காலத்தை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன, காலத்தின் முரண்பாடுகளை எவ்வாறு காட்டுகின்றன என்பதினை மிக விரிவாக ஆராய்கின்ற ஒரு மரபை இந்த ரஷ்ய

சோவியத் பொதுவுடைமை இலக்கிய மரபு வளர்த்தெடுக்கிறது. அதிலே கார்த்தியினுடைய ஆக்கங்களுக்கும் அவருடைய விமர்சனங்களுக்கும் மிக முக்கியமான இடம் உண்டு. அவையும் தமிழுக்குள் வருகின்றன. உண்மையில் கார்த்தியின் நாவலான The Mother என்பது இரண்டு மூன்று மொழிபெயர்ப்புகளைத் தமிழில் கண்டது. இந்தச் சூழலிலே நவீன இலக்கியத்திற்கு முற்பட்ட இலக்கியங்களான தமிழிலக்கியங்களை எவ்வாறு மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பது என்பது பெரும் சிந்தனைச் சவாலாக இருந்து வந்தது என்று கூறலாம்.

இந்தக் கட்டத்திலேதான் நிச்சயமாக இலங்கையில் ஏற்பட்டுவந்த, குறிப்பாக 1954 முதல் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய ஒரு இலக்கிய இயக்கம் பற்றிய குறிப்புகள் அவசியமாகின்றன. இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் என்பது அப்போது உடையாதிருந்த பொதுவுடைமைக் கட்சியினுடைய ஒரு பண்பாட்டு முன்னணியாகத் தொழிற்பட்டது. அந்தக் கட்சியின் மிக முக்கியமான அங்கத்தவர்களான ஞானசுந்தரம், பிரேம்ஜி, எச்.எம்.பி. முறைதீன் போன்றவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சங்கத்திலும் முக்கியமான இடத்தை வகித்தார்கள். இந்த முற்போக்கு இலக்கிய இயக்க வளர்ச்சியில் இரண்டு அம்சங்கள் முன்னிலைப்பட்டன. ஒன்று, இலங்கையில் குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில், வடகிழக்கில் நிலவிய சமூகக் கொடுமைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்ற இலக்கியங்கள் தோன்றின. அந்த இலக்கியங்களை எழுதியவர்கள் பெரும்பாலும் அந்தக் கொடுமைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அதுமாத்திரமல்லாமல் பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளையும் இயக்கத்தையும் தங்களுடைய வழிகாட்டிகளாக அமைத்துக் கொண்டவர்கள் டேனியல், ஜீவா என்று அந்தப் பெயர்கள் வரும். சமூகத்தின் முற்போக்கான தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இரண்டாவது அம்சத்தான் மிகமிக முக்கியமானது. அங்குத் தோன்றிய விமர்சன முறைமை சமூக முற்போக்குவாதத்தை ஒரு திட்டமான இலக்கியச் சிந்தனையாகக் கொள்வதற்கு வேண்டிய அத்தியாவசியத்தை வற்புறுத்தியது மாத்திரமல்லாமல், அதற்கு எதிரான விமர்சன நிலைப்பாடுகளைச் சில வேளை சாடுகின்ற விமர்சன முறையையும் அது கையாண்டது. அந்த அளவில் நின்றுவிடாது அது சற்று மேலே போய் நவீன இலக்கியத்துக்கு முற்பட்ட இலக்கியங்களையும் இத்தகைய ஒரு கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கின்ற ஒரு மரபைப் படிப்படியாகத் தொடங்குகிறது.

அந்த விமர்சன மரபு மிக முக்கியமானது. அதிலே இரண்டு பெயர்கள் அடிக்கடி பேசப்படுவதுண்டு. ஒன்று, காலஞ்சென்ற கைலாசபதி அவர்கள். அத்துடன் என்னுடைய பெயரும். இவ்வாறு சொல்வது எனக்குச்

சற்று ஆழ்நிலைப்பட்ட அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தினாலும் வரலாற்றுத் தேவைக்காக இதனை நான் சொல்கிறேன் என்பதைத் தயவு செய்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி மரபு என்பது நாங்கள் தனியே விமர்சகர்களாகத்தான் வந்தோம். ஆனால் எழுத்தாளர்கள் சிலரும் சில முக்கிய விமர்சகர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். காவலூர் ராஜதுரை என்பவர் வரதராஜனின் நாவல் பற்றிக் கிளப்பிய விமர்சனப் பிரச்சினை மிக முக்கியமானது. கவிஞர் முருகையன் அவர்கள் கவித்துவம் பற்றி, இலக்கியக் கொள்கை பற்றி எழுதியவை முக்கியமான விமர்சன கருத்துகளாகும். சில்லையூர் செல்வராஜனுடைய எதிர் நிலைப்பட்டு வாதாடுகின்ற தன்மையுடைய விமர்சனப்போக்கு மிகமிக முக்கியமானது.

இந்த எழுத்துகள் எல்லாமே அதிர்ஷ்டவசமாக சாந்தி, சரஸ்வதி ஆகிய பத்திரிகைகளிலே பிரசுரமாகின்றன. வாசிக்கப்படுகின்றன. இதனால் இலங்கையில் உள்ள டானியல், ஜீவா மாத்திரமல்லாமல் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி பற்றியும் இங்குள்ள தமிழியல் ஆராய்ச்சி ஆர்வமுள்ளவர்கள் அறிந்து கொள்கிறார்கள். இந்நிலையிலே அக்காலத்திலே முதுகலை படித்த சில மாணவர்கள் சில முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றார்கள். அவர்கள்தான் உண்மையில் எங்களுடைய எழுத்துக்களைக் கொண்டு செல்கிறார்கள். நவீன இலக்கியத்திற்கு முற்பட்ட கால வரலாற்றைச் சார்ந்த இலக்கியங்களை மார்க்சியப் பின்புலத்தில் பார்க்கின்ற ஒரு மரபு அங்குத் தென்படுகிறது.

உண்மையில் கைலாசபதியின் 'நாடும் நாயன்மாரும்' 'பெருந் தத்துவங்களும் பேரரசுகளும்' என வரும் கட்டுரைத் தொடர் மிக முக்கியமானது. அப்பொழுது நான் 'தேனருவி' என்கிற இதழில் எழுதிய 'இயக்கமும் இலக்கியமும்' என்கின்ற ஒரு கட்டுரைத் தொடரும் சுவாரஸ்யமானது. இப்போது பின்னோக்கிப் பார்க்கிற பொழுது அதிலே பல தவறுகள் இருந்தாலும் அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இலக்கிய வரலாறு முழுவதையும் பார்க்கின்ற மிக எளிமைப்படுத்தப்பட்ட, இன்னும் சற்றுக் கண்டிப்பாகச் சொன்னால் ஒரு கொச்சை நிலைப்பட்ட ஒரு முற்போக்குப் பார்வை அதற்குள்ளே காணப்படுகிறது. இதற்கு மேலாகச் சற்றுப் போய் இந்த வரலாற்று ஆய்வியலைத் தமிழ் ஆய்வியல் அம்சமாக ஆக்குகின்ற பண்பு ஒன்று, நாடும் நாயன்மாரும், பேரரசும் பெருந் தத்துவங்களும் மாத்திரமல்லாமல் தனித்தமிழ் இயக்கம் பற்றியும் கட்டுரையும் முக்கியமானது. இதிலே குறிப்பிடத்தகுந்த விசயம் என்னவென்றால் இந்தக் கட்டுரைகள் தனியே தமிழில் மாத்திரமல்லாமல் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்தன.

இப்படியான வளர்ச்சியொன்று படிப்படியாக அறுபதுகளின் நடுப்பகுதிகளில் வளர்ந்து வருவதை

நாங்கள் பார்க்கிறோம். இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற வளர்ச்சியில் ஒரு சிந்தனைக் கருத்தாடல் தோழர் ரகுநாதனுடன் ஏற்பட்டது. குறிப்பாக எங்களுடைய சிந்தனை ஓட்ட வளர்ச்சியில் ரகுநாதனுடைய பாதிப்பு மிகப்பெரியது. அது துரதிர்ஷ்டமாகச் சரியாகச் சொல்லப்படவில்லை. 'சரஸ்வதி'யில் அவர் எழுதிவந்த கட்டுரைகளில் அவர் பல விஷயங்களைக் கிளப்ப, நாங்கள் அவருடன் தொடர்பு கொண்டோம். 1959-ம் ஆண்டு நாங்கள் இங்கு வருவதற்கு முன்னரே அவரை நாங்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு விரிவுரை யாளராக அழைத்திருந்தோம். அவர் அங்கு வந்து பல்கலைக்கழகங்களில், கல்லூரிகளில், பொதுக் கூட்டங் களில் பேசியது மிகுந்த விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

ரகுநாதன் ஏற்கெனவே நவீன காலத்திற்கு முந்திய இலக்கியங்களிலே உள்ள மார்க்சிய விமர்சனத்தை வளர்த்தெடுக்கிறார். அதனோடு நாங்கள் நுழை கின்றோம். அதனால் நாங்கள் பயனும் பெறுகின்றோம். இந்த வேளையில் நா.வா. ஒரு தொழில்நிலைப்பட்ட ஆசிரியர் என்கின்ற வகையில் தமிழியல் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டார்.

நாங்கள் அறிகின்றோம்; நெல்லை ஆய்வு வட்டம் திருநெல்வேலி கட்சியினுடைய ஒரு புலமாகவும் அதனுடைய ஒரு பிரிவாகவும் தொழிற்படுகிறது. எனக்கு நல்ல ஞாபகம் 1967, 1970-ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் தமிழகப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்வழியில் முனைவர் பட்ட ஆராய்ச்சி தொடங்கப்படுகிறது. அப்பொழுது தான் நா.வா. 'ஆராய்ச்சி' பத்திரிகையைத் தொடங்கு கிறார். முதலாவது இதழில் அவர் கட்டுரை கேட்ட பொழுது என்னால் கட்டுரை கொடுக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது இருந்துதான் கடிதத் தொடர்பு அவரோடு ஏற்பட்டது.

ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் அதன், பிரதானமான பயன்பாடு என்னவென்றால் அது மார்க்சியச் சிந்தனைத் தளம் கொண்ட தமிழியல் ஆய்வு முறைமைக்கான ஒரு நிறுவனமயப்படுத்தல் முயற்சி யாகும். அதாவது Institutionallised Marxism Research in Tamil. இதில் முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், நாங்கள் கட்சிகளோடு சம்பந்தப்பட்டு, தொடர்புபட்டு வந்திருந்தாலும்கூடப் படிப்படியாக இந்தக் கட்சி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாலே சென்று மார்க்சிய நிலைப்பட்ட ஒரு நிலைபாட்டை நாங்கள் மேற் கொண்டோம். Marxist analysis. Not Communist analy- sis இது ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சி.

நா.வா.வும் இந்த ஆராய்ச்சி மரபினைக் கட்சி நிலைப்படுத்தி வைத்துவிடாமல் தமிழியல் ஆய்வாளர் களிடையே, ஆசிரியர்களிடையே, ஆய்வியல் மாணவர் களிடையே படிப்படியாக வளர்த்தினார். நா.வா.வின் பங்கினை நான் மூன்று நிலைப்பட பார்க்கிறேன்.

ஒன்று, ஆராய்ச்சியை வளர்த்தது. அந்த ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதற்குக் காரணமான துணைக்குழுவை, துணைப் படையை அவர் அமைத்துக் கொண்டது. அவர்கள் கட்சிரீதியாக ஒன்றானவர்கள் என்றாலும் அவர்கள் எல்லாருமே கட்சிக்காரர்கள் அல்ல.

இரண்டாவது, நா.வா.வானமாமலை தமிழ்நாட்டின் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வை ஒரு களநிலைப்பட்ட வரன்முறையான ஆய்வியல் நெறிமுறை தவறாத ஒரு ஆய்வுமுறையாக முதன் முதலில் அதனை எடுத்து ஒரு ஆராய்ச்சி நிலைப்பட்ட வரலாற்று முறையியலுடன் இணைந்த ஒன்றாகக் கொண்டுவந்து அதிலே பல முக்கிய சாதனைகளைச் செய்தார். உண்மையில் தமிழியல் ஆய்வுகளில் கிடைத்த முதலாவது அங்கீகாரம் நாட்டுப்புறத் துறையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆராய்ச்சி காரணமாக வி.ஐ.சுப்பிரமணியம் வழங்கிய அங்கீகாரம். உண்மையில் அதோடுதான் அவர் முக்கியமானவராகிறார். துரதிர்ஷ்டவசமாக வானமாமலையைப் பேசுகின்ற நாங்கள் இலங்கைச் சூழலில் நாட்டுப்புற ஆய்வின் வளர்ச்சி பற்றிப் பேசுவதில்லை. இப்பொழுது நாட்டுப்புற ஆய்வு என்பது பி.ஹெச்.டி. பட்டத்திற்கு ஆய்வு செய்கின்ற சில மாணவர்கள் எழுதுகின்ற ஒன்றாக ஆகிவிடுகிறது. அதற்கு ஊடாக வந்த ராம நாதன் போன்றவர்கள் சில முக்கியமான ஆய்வுகளைத் தந்திருந்தாலும்கூட, அது வேண்டிய அளவுக்கு இன்னும் வளரவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயம்.

மூன்றாவது, நா.வா. பல இளம் எழுத்தாளர்களை இந்தச் சிந்தனைப் போக்கில் எழுத வைத்தது. அதாவது ஆராய்ச்சி சஞ்சிகையின் தொடர்ச்சிக்கு வேண்டிய பின்புலத்தை ஏற்படுத்தியமை. நா.வா. கொண்டுவந்த ஆராய்ச்சியும் எங்களுடைய தமிழியல் ஆய்வியலில் ஒரு நிறுவனமயப்பட்டதாக அமைந்தது. அதனைப் பலர் பேசுவதில்லை. இது பேசப்பட வேண்டிய விடயம். செந்தமிழ் போன்ற சஞ்சிகைகள் தமிழைப் பாரம் பரியமான ஆய்வுமுறையில் கொண்டு செல்கின்றன. இந்த ஆராய்ச்சி சஞ்சிகை அவற்றிலிருந்து தன்னைத் தனிப்பட்ட நிலையில் பாரம்பரியத்தை உடைக்காமலும் புதியதை உடைத்துக் கொண்டும் வளர்ந்து வந்த சஞ்சிகை.

இந்த வேளையில்தான் மார்க்சிய ஆய்வு முறையியல் என்பது யாது என்கின்ற பிரச்சினை முக்கியமாகிறது. மார்க்சியத்தின் சிந்தனை அடித்தளமாக இரண்டு விடயங்களைச் சொல்லலாம். ஒன்று, வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம். இரண்டு இயங்கியல் பொருள் முதல்வாதம். மார்க்சிய நோக்கு என்பது ஒரு விடயத்தினை அதன் வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் பார்க்கின்ற அதேவேளையில், அந்த வரலாற்றுத் தன்மையில் அது எவ்வாறு இயங்கியல் தன்மைகளைக் கொண்டதாக இயங்கிற்று என்பதினை அறிந்து கொள்

வதாகும். போகின்றபொழுது அதன் பொருளாதாரக் காரணிகள் மிக முக்கியமானது. ஆனால் பொருளாதாரக் காரணிகள் மாத்திரம்தான் சகலத்தையும் தீர்மானிக்காது. எல்லாவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்பொழுது பொருளாதாரத்திற்கு ஒரு தீர்மானமாக இடம் உண்டே தவிர அதுவே சகலத்தையும் தீர்மானிக்காது. அதற்குள்ளே பண்பாட்டு அம்சங்கள் வரும்.

அதாவது மார்க்சிய விமர்சனம், பண்பாட்டு இயக்கத்தின் நடைமுறைகளை, அந்த நடைமுறைகளின் உந்துசக்திகளாக, இயக்க சக்திகளாக அமைகின்ற காரணிகளின் மூலமாக விளங்கிக் கொள்ள முயல்கிறது. இது ஒரு மிகமிக முக்கியமான விடயம். இதன் காரணமாகத் தான் கடந்த பத்துப் பதினைந்து வருடங்களாக Cultural Studie என்கின்ற ஒரு துறை மார்க்சியத்தைத் தளமாகக் கொண்டு மேல்நாடுகளில் வளர்ந்து வருகின்றது.

மார்க்சிய ஆய்வுமுறையில் முக்கியமாக விதந்தோத வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால், பெரும்பாலும் தென்னாசிய, தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பொது வுடைமைச் சிந்தனை என்பது எங்களுக்குக் கட்சி நிலைப்பட்ட அரசியல் சிந்தனை மரபாக உள்ளது. அது தவிர்க்கப்பட முடியாதது. ஏனென்றால் இங்குப் புரட்சிகள் ஏற்படவில்லை. அரசியல் இயக்கங்கள் உண்டு. அரசியல் எதிர்ப்புகள் உண்டு. அரசியல் நிலையாகக் கொள்கிறபோது துரதிர்ஷ்டவசமாக எங்களுடைய நாட்டு அரசியல் சூழல்கள் காரணமாகச் சோவியத், சீன முனைப்புகள் மிக முக்கியமாகத்

தாக்கப்பட்டன. இதனால் மார்க்சியச் சிந்தனை மரபுகள் முழுவதையும் அந்த இரண்டுக்குள் வைத்துப் பார்க்கின்ற மரபு ஒன்று வந்துவிட்டது.

ஆனால் மேற்கு நாடுகளில் இந்த அனுபவம் வித்தியாசமானது. அங்கும் வரலாற்றுச் சூழல் காரணமாக, அங்கும் மார்க்சியத்தை எவ்வாறு நடை முறைப்படுத்துவது என்கின்ற பிரெஞ்சுச் சிந்தனையாளர்கள், இத்தாலியச் சிந்தனையாளர்கள், அவர்களுடைய தேவைகள் காரணமாக (இதிலே பிரித்தானிய தொழிற்பாடு மிகமிகக் குறைவு. அமெரிக்காவில் பிட்ரெனிக் ஜேம்ஸன் இருக்கிறார்), தொழிற்பாடுகள் காரணமாக மார்க்சியச் சிந்தனை மரபில் சோவியத் மரபின் பின்னர்ப் பெருந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனை நாங்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம், அல்தாசரோடுதான் மார்க்சியக் கருத்துநிலை என்கிற அம்சம் முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகிறது.

இப்படிப் பார்க்கின்ற பொழுதுதான் நா.வா.வின் ஆராய்ச்சி முறைமைகள் அந்த ஆராய்ச்சி சஞ்சிகை எட்டுக்குள்ளேயும் அவர் எழுதிய நூல்களிலேயும், குறிப்பாக நாட்டுப்புறவியலை ஆய்ந்த முறையிலும், அரசியல் தீர்மான சக்திகளையும் பொருளாதாரத் தீர்மான சக்திகளையும் மார்க்சியமாகக் கொள்ளாது வரலாற்று இயங்கியல் தன்மையைப் பார்க்க முனைந்தது புலப்படும்.

(இரா.காமராசுவின் நா.வா. ஆராய்ச்சித்தடம் நூல் முன்னுரை)

உலகப் புத்தக தினத்தையொட்டி 22-05-2017 அன்று கோவை என்.சி.பி.எச். நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியில் பெ.சிதம்பரநாதன், வே.சுப்பிரமணியன், செந்தலை ந.கௌதமன், மாவட்ட நூலக அலுவலர் ஜெ.கார்த்திகேயன், வ.கற்பக விநாயகம், பே.ராஜேந்திரன் மற்றும் ப.பா.ரமணி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

யெவ்கெனி யெவ்டுஷெங்கோ

(10.07.1933 - 01.04.2017)

நான் விரும்புவது...

தமிழாக்கமும் அடிக்குறிப்புகளும்: எஸ்.வி.ராஜதுரை

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பிறக்கவும்
 அயல்நாட்டுத்துறை அலுவலகங்கள்
 அனைத்தையும்
 பீதியில் ஆழ்த்துவதற்கு
 அனைத்து நாடுகளுக்கும்மான
 கடவுச்சீட்டைப் பெறவும் விரும்புகிறேன்
 ஒவ்வொரு பெருங்கடலிலும் உள்ள
 ஒவ்வொரு மீனாகவும்
 தெருவோரப் பாதைகள்
 அனைத்திலும் திரியும் நாயாகவும்
 இருக்க விரும்புகிறேன்
 எந்த விக்கிரகங்களுக்கும் முன்னால்
 தலைவணங்கவோ
 ஆர்த்தடாக்ஸ் திருச்சபையால்¹
 ஈர்க்கப்பட்ட ஹிப்பியாக இருக்கவோ
 எனக்கு விருப்பமில்லை
 ஆனால், பய்கால்² ஏரியின் ஆழத்தில் குதித்து
 தண்ணீரிலிருந்து
 வேறெங்கேனும் மேலெழும்பி மூச்சுவிட விருப்பம்.
 அந்த இடம்
 ஏன் மிஸிஸிப்பியாக³ இருக்கக்கூடாது?
 எனது நேசத்துக்குரிய பேரண்டத்தில்
 தன்னந்தனியான காட்டுச் செடியாக
 இருக்க விருப்பம்,
 ஆனால் கண்ணாடியில்
 தனது முகத்தையே முத்தமிடும்
 நுண்ணிய நார்ஸிஸாக⁴ அல்ல.
 கடவுளின் பல படைப்புகளில்
 ஏதோவொன்றாக இருக்க விரும்புகிறேன்
 அசிங்கமான கழுதைப்புலியாகவும்கூட
 ஆனால் ஒருபோதும் கொடுங்கோலனாக அல்ல
 கொடுங்கோலனின் பூனையாகக்கூட அல்ல.
 எங்கும் எந்த இடத்திலும் மனிதனாகவே
 மறுஅவதாரமெடுக்க விரும்புகிறேன்:
 பாராகுவே நாட்டுச் சிறைகளில்
 சித்திரவதைக்கு உள்ளானவனாக
 ஹாங்காங் நகரக் குடிசைப் பகுதிகளிலுள்ள
 வீடற்ற குழந்தையாக
 பங்களாதேஷில் உயிருள்ள எலும்புக்கூடாக
 திபெத்தில் புனித யாசகனாக
 கேப்டவுனில்⁵ கறுப்பனாக.
 ஆனால் ஒருபோதும்
 ராம்போவின்⁶ படிமத்தில் அல்ல.
 என்னால் வெறுக்கப்படுபவர்கள்
 மாய்மாலவாதிகள் மட்டுமே,
 கெட்டியான இனிப்புத் திரவத்தில்
 ஊறவைக்கப்பட்ட

*From Almost The End, Translated from Russian by Antonina
 W.Bouis, Albert C.Todd, and Yevgeny Yevtushenko with forward
 by Harrison E.Salisbury, Marion Boyars, London New York.*

கடந்த 01.04.2017 அன்று, அமெரிக்காவில் காலமான
 ரஷியக் கவிஞர் யெவ்கெனி யெவ்டுஷெங்கோவின் நினைவாக...

கழுதைப் புலிகள் அவர்கள்.
 உலகிலுள்ள அனைத்து
 அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்களின்கீழும்
 படுக்க விரும்புகிறேன்
 கூன் விழுந்தவனாய், பார்வையற்றவனாய்,
 அனைத்து நோய்களாலும்
 புண்களாலும் தழும்புகளாலும்
 அவதிப்படுபவனாய்,
 போரால் பாதிக்கப்பட்டவனாய்
 சிகரெட் துண்டுகளை
 அள்ளிப் போடுபவனாய்
 இருக்க விரும்புகிறேன்
 அசுத்தமான நுண்ணுயிரியாக
 மேன்மையானவன் என்ற எண்ணம்
 என்னுள் புகாமலிருப்பதற்காக
 மேட்டுக்குடியினருடன் சேர்வதை
 நான் விரும்பவில்லை
 கோழைத்தனமான மந்தையுடன்
 இணைவதையும்
 அந்த மந்தையின் காவல் நாயாகவோ
 அந்த மந்தையால் பாதுகாப்பளிக்கப்படும்
 இடையனாகவோ இருப்பதையும்
 விரும்பவில்லை.
 மகிழ்ச்சியை விரும்புகிறேன்
 ஆனால் மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியை
 விலையாகக் கொடுத்து அல்ல
 சுதந்திரத்தை விரும்புகிறேன்
 ஆனால் சுதந்திரமற்றவர்களை
 விலையாகக் கொடுத்து அல்ல.
 உலகிலுள்ள எல்லாப் பெண்களையும்
 நேசிக்க விரும்புகிறேன்
 நானே ஒரு தடவையாவது
 பெண்ணாக இருக்கவும் விரும்புகிறேன்
 இயற்கை அன்னை ஆண்களுக்குக்
 குறையொன்றைக் கொடுத்துவிட்டாள்..
 ஆண்களுக்கு அவள்
 தாய்மையைக் கொடுத்திருந்தால்?
 மாசுமருவற்ற குழந்தை
 அவனது நெஞ்சுக்குக் கீழே அசையுமானால்
 ஆண் ஒருவேளை அத்தனை
 கொடூரமானவனாக இருக்கமாட்டான்.
 மனிதனின் அன்றாட உணவாக
 இருக்க விரும்புகிறேன்
 சொல்லப் போனால்
 துக்கம் அனுட்டிக்கும்
 வியத்நாமியப் பெண்ணுக்குக்
 கைப்பிடிச் சோறாக
 நேப்பிள்ஸ் நகரத் தொழிலாளர்களின்
 உணவு விடுதியில்
 மலிவான மதுரசமாக
 மனிதனின் அன்றாட உணவாக
 அல்லது
 வளையம் போல் நிலாவைச் சுற்றிவரும்
 மிகச் சிறிய பாலாடைக்கட்டித் துண்டாக:
 அவர்கள் என்னை உண்ணட்டும்
 அவர்கள் என்னைப் பருகட்டும்
 எனது சாவு மட்டுமே சிறிது பயன்பட்டும்.

எல்லாக் காலங்களையும்
 சேர்ந்தவனாக இருக்க விரும்புகிறேன்
 எத்தகைய சாமர்த்தியசாலி நான் என்று
 வரலாறு அதிசயிக்கும் அளவுக்கு
 அதைத் திகைக்க வைக்க விரும்புகிறேன்.
 நெஃபெர்ட்டிடயை⁷ ட்ரொய்காவில்⁸
 உட்கார வைத்து
 பூஷ்கினிடம்⁹ அழைத்துவர விரும்புகிறேன்
 ஒரு கணத்தின் வெளியைப் பன்மடங்கு பெருக்கி
 ஒரே நேரத்தில்
 சைபீரிய மீனவனுடன் வோட்கா பருகவும்
 ஹோமர், தாந்தே, ஷேக்ஸ்பியர்
 ஆகியோருடன் அமர்ந்து
 கோகோ-கோலாவைத் தவிர
 வேறு எதனையேனும் அருந்தவும்
 காங்கோவில் முரசுகளின் ஒலிக்கு ஆடவும்
 ரெனோவில்¹⁰ வேலை நிறுத்தம் செய்யவும்
 கோபாகபானா கடற்கரையில்¹¹
 பிரேஸிலியப் பையன்களுடனும்
 தோல்ஸ்தாயுடனும்
 பந்தைத் துரத்திச் செல்லவும் விரும்புகிறேன்.
 ஒவ்வொரு மொழியையும்
 பூமிக்கு அடியில் பாயும்
 இரகசிய நீரோட்டங்களையும் அறியவும்
 அனைத்து வேலைகளையும்
 ஒரே நேரத்தில் செய்யவும் விரும்புகிறேன்
 ஒரு யெவ்டுஷெங்கோ வெறும் கவிஞன்தான்.
 இரண்டாவது யெவ்டுஷெங்கோ
 தலைமறைவுப் போராளி, ஏதோ ஓரிடத்தில்
 அது எந்த இடம் எனச் சொல்ல மாட்டேன்,
 பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக
 மூன்றாவது யெவ்டுஷெங்கோ
 பெர்க்னி பல்கலைக்¹² கழக மாணவன்
 நான்காமவன், ஜாலியான ஜார்ஜியக் குடிகாரன்,
 ஐந்தாமவன் அலாஸ்காவில் எஸ்கிமோ குழந்தைகளின்
 ஆசிரியனாக இருக்கக்கூடும்
 ஆறாமவன், ஏதோவொரு நாட்டில்,
 அடக்கத்தோடு சொல்லப்போனால்,
 ஏன் ஸியராலியோனிலும் கூட¹³
 இளம் குடியரசுத் தலைவனாக
 ஏழாமவன், தொட்டிலில் இன்னமும்
 கிலுகிலுப்பையை ஆட்டிக் கொண்டிருப்பவனாக¹⁴
 பத்தாவது... நூறாவது...
 நான் நானாக இருப்பது எனக்குப் போதுமானதல்ல
 படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொன்றுக்கும்
 அதேபோன்ற இன்னொன்றுண்டு
 ஆனால், கார்பன் காகிதத்தைப்
 பயன்படுத்துவதில் கடவுள் கருமி
 அவரது விண்ணுலகப் பதிப்பகம்
 என்னை ஒப்பில்லாத
 ஒரே ஒரு பிரதியாக்கியது
 ஆனால், நான் கடவுளின் சீட்டுகளைத்
 தாறுமாறாகக் கலைத்துப் போடுவேன்
 அவரைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துவேன்
 எனது வாழ்நாளின் இறுதிவரை
 ஆயிரம் பிரதிகளாக இருப்பேன் -
 என்னைக் கண்டு

பூமியும் பரபரவென இயங்குவதற்கு,
உலக மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு
நடத்தப்படுகையில்
கணினிகளுக்குப் பித்துப் பிடிப்பதற்கு.
மனிதகுலமே

உனது தடையரண்கள்
எல்லாவற்றிலும் போர் புரிவேன் -
சக்தி தீர்ந்து களைத்துப் போன நிலவாக
ஒவ்வொரு இரவிலும் மரணித்து,
புதிதாகப் பிறந்த சூரியனாய்
ஒவ்வொரு காலையிலும் மீண்டும் பிறப்பேன்
என் மண்டையோட்டில் சாகாவரம் பெற்ற
மென்புள்ளியொன்றைக் கொண்டவனாய்.
சாதுரியமான ஸைபீரிய ஃப்ரான்ஸுவோ வியோனாக¹⁵
நான் இறக்கும்போது
பிரான்ஸிலோ, இத்தாலியிலோ
மண்ணுக்குக் கீழே என்னைக் கிடத்தாதீர்கள்
ஆனால், ரஷிய ஸைபீரிய மண்ணில்¹⁶
இன்னும் பசுமையாக இருக்கும் குன்றில் -
ஒவ்வொருவரும் நானே
என்பதை நான் முதன் முதலில் உணர்ந்தது
அங்குதான்.

1. ஆர்த்தடாக்ஸ் திருச்சபை: ரஷியாவிலும் பிற கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள கிறிஸ்தவ மதப் பிரிவு
2. பங்கால்ஏரி (Lake Baikal): ரஷியநாட்டின் ஸைபீரியப் பகுதியில் உள்ள மிகப் பெரும் ஏரி.
3. அமெரிக்காவின் தென் மாகாணங்களிலொன்று.
4. நார்ஸிஸஸ் (Narcissus): மிக அழகானவன் என்று கிரேக்க இதிகாசங்களில் சொல்லப்படும் வேடனான நார்ஸிஸஸுக்குத் தனது அழகைப் பற்றிய கர்வம் அதிகம். அதனால்தான் அவன் தன்னைக் காதலித்தவர்கள் அனைவரையும் உதாசீனப்படுத்தி வந்தான். இதனால் ஆத்திரமுற்ற கிரேக்கக் கடவுளான நெமெஸிஸ், தனது மந்திரசக்தியால் நார்ஸிஸஸ் ஒரு குளத்துக்கு வரச் செய்தான். அந்தக் குளத்து நீரில் பிரதிபலித்த தனது முகத்தின் அழகிலேயே லயித்து மயங்கிய நார்ஸிஸஸ் அங்கிருந்து வரவே முடியவில்லை. அந்த பிம்பத்துக்கு ஈடான அழகிய முகம் வேறெங்கும் இல்லை என்று கருதிய அவனுக்கு உயிர் வாழும் ஆசை இல்லாமல் போய்விட்டது. சாகும் வரை அந்தப் பிம்பத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். தங்களைத் தாங்களே மெச்சிக்கொள்கிற சுயமோகிகளைக் குறிக்க 'நார்ஸிஸஸ்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
5. கேப்டவுன் (Cape Town): தென்னாப்பிரிக்காவின் தலைநகரம்.
6. ராம்போ: அமெரிக்க ஆணாதிக்க, ஆண்-மைய, இராணுவ வல்லமைக்கான குறியீடு. ராம்போ பாத்திரத்தில் ஹாலிவுட் நடிகர் ஸில்வெஸ்டர் ஸ்டாலோன் நடித்த படங்கள் 1960 முதல் 1980கள் வரை அடுத்தடுத்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.
7. நெஃபெர்திட்டி (Nefertiti): மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எகிப்தை ஆண்ட அரசி.
8. ட்ரொய்கா(Troika): கிட்டத்தட்ட இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம்வரை ரஷியாவில் போக்குவரத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த, மூன்று குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட சக்கர வண்டி.
9. பூஷ்கின் (Alexander Pushin) உலகப் புகழ்பெற்ற 19ஆம் நூற்றாண்டு ரஷியக் கவிஞர்.
10. ரெனோ (Renault): இதே பெயருடைய கார்களைத் தயாரிக்கும் பிரெஞ்சுத் தொழிற்சாலை.
11. கோபாகபானா கடற்கரை (Copacabana Beach): பிரேஸில் நகரமான ரியோ டி ஜெனிரோவிலுள்ள புகழ்பெற்ற கடற்கரை.
12. பெர்க்ளி பல்கலைக்கழகம்: அமெரிக்காவின் கலிஃபோர்னியா மாகாணத்திலுள்ள பெர்க்ளி நகரத்திலுள்ள பல்கலைக்கழகத்தின் சரியான பெயர் 'கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகம்'. ஆனால், இது பொதுவாக 'பெர்க்ளி பல்கலைக்கழகம்' என்றே அழைக்கப்படுகின்றது.
13. ஸியராலியோன் (Sierra Leone): மேற்கு ஆப்பிரிக்க நாடு.
14. இக்கவிதையின் ஆங்கில மொழியாக்கத்திலுள்ள "the seventh would still be shaking a rattle in his stroller" என்பது "ஏழாமவன், இன்னமும் தொட்டிலில் கிலிகிலுப்பை ஆட்டிக் கொண்டிருப்பவனாக" எனத் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 'ஸ்ட்ரோல்லெர்' (stroller) என்பது குழந்தைகளை உட்காரவைத்து சிறிது நேரம் உலாவச் செல்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் சிறிய (சக்கர) தள்ளுவண்டி. ஏழாவது யெவ்ருஷெங்கோ, இன்னும் குழந்தையாகவே இருக்கிறான் என்பதற்காக இக்கவிதையில் 'ஸ்ட்ரோல்லெர்' குறிப்பிடப்படுகிறது. நம் நாட்டில் குழந்தைகளுக்கான 'ஸ்ட்ரோல்லெர்' மிக அரிதாகவே உள்ளது.
15. ஃப்ரான்ஸுவா வியோன் (Francois Villon): 15ஆம் நூற்றாண்டு பிரெஞ்சுக் கவிஞர்; துணிச்சலான குற்றச்செயல்களுக்காக சிறைவாசம் புரிந்தவர்.
16. அமெரிக்காவின் ஒக்லஹோமா மாகாணத்திலுள்ள டுல்லா நகரத்தில் காலமான யெவ்ருஷெங்கோவின் உடல் ரஷியாவின் சைபீரியப் பகுதியிலுள்ள அவரது சொந்த ஊரான ஸிமாவுக்கு (Zima) எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸின் அனைத்து விற்பனை நிலையங்களிலும் கிடைக்கும்

விலை: ₹ 160/-

நா.வான்மாமலையின் மாணவர்கள் நடத்தும்
தமிழின் மிகச் சிறந்த ஆய்விதழ் 'புதிய ஆராய்ச்சி.'

நொபொரு கராஷிமாவின் முதலாமாண்டு நினைவையொட்டிய
சிறப்புப் பகுதியுடன்,

எ.சுப்பராயலு, லெய்சீல ஸ்டீபன், ந.முத்துமோகன்,
பக்தவத்சல பாரதி, அ.கா.பெருமாள்,
ந.அதியமான், ச.பிலவேந்திரன், கி.இரா.சங்கரன்,
ந.கோவிந்தராஜன், அ.பாஸ்கரன், க.காமராசன்

ஆகியோரின் பங்களிப்புடன்

புதிய ஆராய்ச்சி – இதழ் 6

(ஜூலை - டிசம்பர் 2016)

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

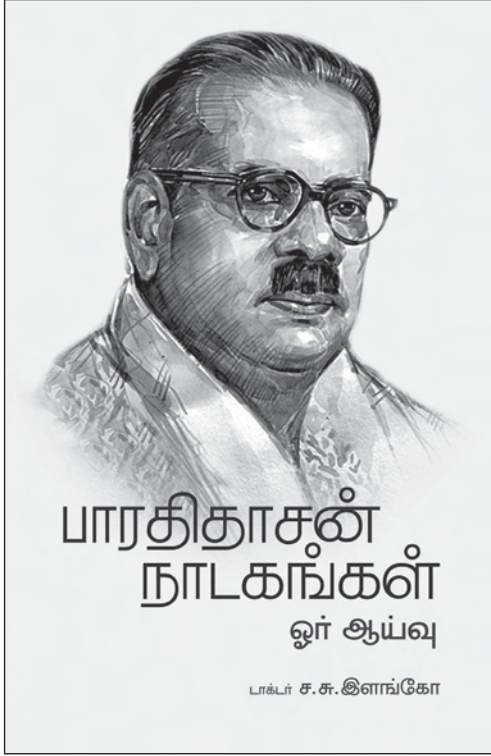
41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

என்.சி.பி.எச். கிளைகள்

ஸ்பென்சர் பிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371;
திருநெல்வேலி: 0462-2323990; மதுரை: 0452-2344106, 2350271; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554;
ஈரோடு: 0424-2256667; சேலம்: 0427-2450817; ஓசூர்: 04344-245726; கிருஷ்ணகிரி: 04343-234387; உண்டி: 0423-2441743;
வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிச்சேரி: 0413-2280101; திருவண்ணாமலை: 04175-223449.

நியூ செஞ்சூரியின் புதிய வெளியீடுகள்

பாரதிதாசனின் நாற்பத்தேழு
நாடகங்களின் ஆய்வு.
பாவேந்தர் எழுதி நூல் வடிவம் பெற்ற
முப்பத்திரண்டு நாடகங்களோடு
நூல்வடிவம் பெறாத நான்கு நாடகங்களும்
மற்றும் அச்சாக்கம் பெறாது கையெழுத்துப்
பிரதியாகவே இருந்த
பதினோரு நாடகங்களும்
ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

₹ 800/-

காட்டுவெல், உ.வே.சா,
தனிநாயக அடிகள்,
ம.பொ.சி., மு.வ., தொ.பொ.மீ.,
அகத்தியலிங்கனார்,
சிற்பி பாலசுப்பிரமணியன்,
மணிவாசக மெய்யப்பனார்,
பொற்கோ, சுந்தரமூர்த்தி ஆகிய
தமிழ்ப் பெரியார்களின்
பெருமைமிக்க தமிழ்ப்பணிகளையும்
சான்றாண்மைகளையும்
வரலாற்றுப் புரிதல்களோடு
பதிவுசெய்துள்ள
தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கான
அரிய களஞ்சியம்.

₹ 200/-

அரம் சர்த் அரலில் சக்தகக முதர் படி:

சுரபாரதிமணியன்

நிர்வாகம், அலுவலகம் போன்றவற்றில் மேலாண்மை பற்றியே அதிகம் பேசப்பட்டிருக்கிறது. சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலாண்மை பற்றி எங்கெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆய்வு நோக்கில் தேடிக்கண்டுபிடித்து தொகுக்கும் பணியினை பலர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வேளாண்மை மேலாண்மை முதல் நேர மேலாண்மை வரைக்கும் பல வகையாகப் பிரித்தும் அவற்றின் இலக்கிய அம்சங்களை அலசி நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட உத்தலைப்புகள், முந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கதைகள், நூற்றுக்கணக்கான வரலாற்று மற்றும் உண்மை வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள், ஆயிரக் கணக்கான இலக்கியக் குறிப்புகளைக் கொண்டும் இந்நூல் விரிவடைந்துள்ளது. இதை முதன்மைப் படுத்துவதில் எழுத்தாளர் என்ற வகையில் இறையன்பு அவர்களின் அக்கறை புதிய கோணங்களில் இயல்புவாத அணுகுமுறையாக அமைந்திருக்கிறது. இலக்கியத்தில் மேலாண்மையை சமகாலத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கார்ப்பரேட்டனங்கள், தளங்கள் மற்றும் Literary based Business Model உருவாகி வளர்ந்து வரும் சூழலில் சிதறு தேங்காயாய் இருக்கும் பொதுமக்களை ஒன்றிணைக்கவும் நம்பிக்கையோடு அடுத்த அடிகளை எடுத்து வைக்கவும் மேலாண்மை விசயங்களுக்கு இருக்கும் முக்கிய வழிகாட்டி இலக்கியம்தான் என்பதை இந்நூலில் நிரூபணமாக்கியிருக்கிறார். அரசு நிர்வாகத்தில் பணியாற்றிய அனுபவங்களும் நவீன இலக்கியப் படைப்பாளியாக தன்னைக் கட்டமைத்துக் கொள்பவருமான இறையன்பு அவர்கள் அந்த நவீன படைப்புகள் மரபிலிருந்தே ஊற்றெடுப்பதையும் பல்வேறு உதாரணங்கள் மூலம் நிறுவி இருக்கிறார். இலக்கியத்தையும் மேலாண்மையையும் இணைத்துக் காணும் இந்நூலின் போக்கு சாதாரண வாசகனையும் சுவாரஸ்யமான வாசிப்பிற்கு இட்டுச் செல்லும்.

என்னுடைய கையெழுத்து எதையாவது பார்த்து எழுதும்போது கிறுக்கலாக இருக்கும். நானாக எழுதும் போது சற்றுத் தெளிவாக இருக்கும். என் கையெழுத்தில்

இருந்துதான் மற்றவர்களை நகலெடுப்பது கிறுக்குத் தனம் என்று கற்றுக் கொண்டதை சொந்த அனுபவங்களை முன்வைத்துத் தனித்திறனை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலமாகவே மனிதன் தன்னைக் கூட்டுப் பொறுப்பு கோரும் சமூகத்தில் நிலைநிறுத்திக் கொள்ள மேலாண்மை பயிற்சி அமைய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி பதிவுகளாக்கியுள்ளார். அதில் அறிவையும் பண்பாட்டையும்

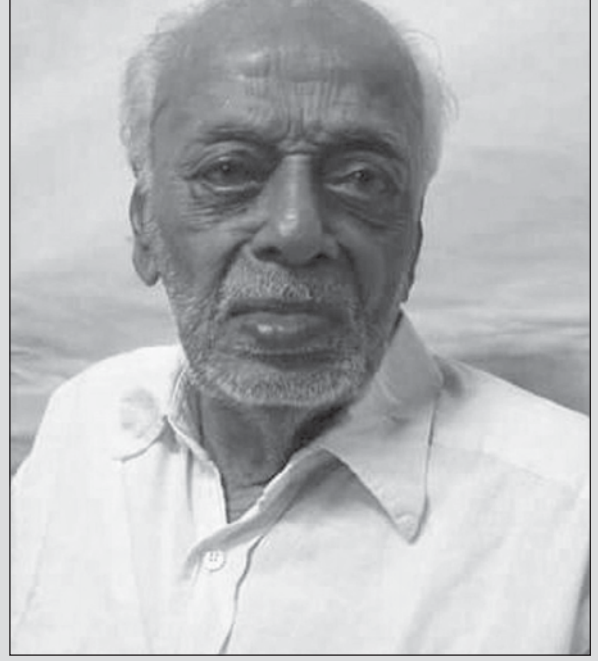

இலக்கியத்தில் மேலாண்மை
 ஆசிரியர்: வெ.இறையன்பு
 வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.,
 அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
 தொடர்புக்கு : 044 - 26251968
 விலை: ₹ 1300/-

முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்பதைத் தொடர்ந்து தனது பேச்சிலும் வலியுறுத்தி வருபவர் அதை இலக்கியப் பிரதியாக இந்நூலைத் தந்துள்ளார். அது தரும் ஒளியும் உற்சாகமும் மனித வாழ்வின் மகிழ்ச்சிக்கான ஆதாரமாக இருப்பதை இந்நூல் காட்டுகிறது.

இலக்கியம் சரித்திரம் குறித்த அவதானிப்புகள் வழக்கமான பாணி, பணியிலிருந்து சற்று விலகி இளைப்பாறும் தன்மை கொண்டிருப்பதைத் தொடர்ந்து காட்டி வருகிறார். இலக்கியம் என்பதை இந்தியச் சூழல் என்பது மட்டுமில்லாமல் வெகுவாக விரிவுபடுத்தி ஆங்கில, அராபிய, சீன, பிரெஞ்சு, சம்ஸ்கிருதம், ஹிந்தி, ஜென் என்று கால்களைப் பதித்திருக்கிறார். நீதி நூல்கள், ராஜநீதி நூல்களும் இலக்கியமாகப் பார்க்கும் இவரின் நோக்கில் சற்று சர்ச்சை இருந்தாலும் வாசிப்பிற்கும் மனதை வழிநடத்தவும் பல கோணங்களை அவற்றிலிருந்து பெற முடிவதை விளக்குகிறார். நடைமுறைகளை எளிமையாக்குகிறோம் என்று சிக்கலாக்கிக் கொள்கிறதிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள பல வழிகளின் திறப்புகளை இந்நூல் காட்டுகிறது. பெரும் பேச்சாளர்களைப் போல் மேடைகளில் உரத்துப் பேசுவவரல்ல இவர். இந்நூலில் உருவாகியிருக்கும் குரலும் அவ்வாறானதே. ஆனால் ஒங்கி ஒலிப்பதை அழுத்தமாக ஒலிப்பது என்பதாய் அதை விரிவான தகவல்கள், மேற்கோள்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். மேலாண்மையை உருவாக்குவது, அதற்கான பல்வேறு முயற்சிகள், நோக்கமே கட்டளைக்கல்லாக அமைவது என்று நிறைய அடையாளங்களைச் சுட்டுகிறார். இன்றைய வாழ்வியலை சிரமத்துக்குள்ளாக்கும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் சார்ந்து நுகர்வு உலகத்தில் இருந்து மனிதனைத் தளர்த்தும் யோசனைகள் முக்கிய இடங்களைப் பிடிக்கின்றன. இழப்புகள் கூட அனுபவங்களாகி வழிநடத்துகின்றன இவரின் வார்த்தைகளில். இலக்கியம் என்ற கலை டாஸ்கோப்பின் மூலம் மேலாண்மை சார்ந்த கொள்கையை, கட்டமைப்பை நிறுவும் ஒரு முயற்சி இந்நூலில் வெற்றி காணப்பட்டிருக்கிறது. தனிமனித கம்பீரமும் எளிமையும் இதிலிருந்து உருவாவதை கற்பனைத்துக் கொள்ளலாம். மேலாண்மையைத் தாண்டிய மனித நேயத்துடனும் மேன்மையான இலக்கிய நெறிகளை அடுத்த நோக்கில் பார்ப்பதற்கான அடுத்த முக்கியப் படிக்கல்லாகவும் இந்நூலைக் கொள்ளலாம். இந்த தனிமனித மேலாண்மை என்பதை சற்று வெகுஜனத் திரளுக்கு நகர்த்திக் கொண்டு போய் விரிவுபடுத்தி அறம் சார்ந்த அரசியல் சக்தியாக மாற்ற முயன்றால் எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கும் என்று அடுத்த தளத்தில் நிறைய சிந்தனைகளைத் தருகிறது இந்நூல்.

அஞ்சல்

ஆயிரக்கணக்கான
அரிய நூல்களை சேகரித்து
தனது வீட்டையே
நூலகமாக்கி
நூல் வாசிப்புக்கு
அரும்பெரும் தொண்டாற்றிய
கார்ல் மார்க்ஸ்
நூலகத் தோழர் ச.சீ.கண்ணன்
அவர்களின் மறைவுக்கு
'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்'
நெஞ்சார்ந்த அஞ்சலிகளை
தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

சிலப்பதிகாரமும் கொற்றவையும்

க.காமராசன்

தமிழின் மிகச் சிறந்த காப்பியங்களில் தலையாயதான சிலப்பதிகாரத்தையும், அதனுடைய மீளுருவாக்கமாகப் படைக்கப்பட்ட கொற்றவை என்னும் நாவலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க விழைந்ததின் வெளிப்பாடே பின்வரும் கருத்துகள். அவ்வாறு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதன் நோக்கம் ஜெயமோகன் என்னும் எழுத்தாளர், கொற்றவை என்னும் நாவலைப் படைத்த அரசியல் நோக்கத்தைக் கண்டடைய ஒரு தொடக்கநிலை முயற்சி எனக் கொள்ள வேண்டும்.

பனுவல் மீட்டுருவாக்கம்

பனுவல் மீட்டுருவாக்கம் என்பது ஒரு பழம் பனுவலைத் தான் வாழும் காலத்திற்கேற்ப மீளப் படைத்தல் ஆகும். அவ்வாறும் செய்யும் போது மீளப் படைக்கும் படைப்பாளனின் அரசியல் ஆர்வங்கள் அம்மீட்டுருவாக்கத்தில் தவிர்க்க இயலாத வண்ணம் இடம்பெறும். ஒரு சமூகத்தில் உள்ளிணைந்து வாழும் பல்வேறு குழுமங்களின் வாழ்நிலை சார்ந்து பல்வித நலன்களுக்காக அக்குழுமங்களிடையே இடையறாது நடைபெறும் போராட்டத்தை அரசியல் என்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட வெளி, காலம் சார்ந்து அமைவுற்று இயங்கும் சமூக அமைப்பினுள் தம் நலன்களுக்காகப் போராடும் குழுமங்களைக் கொண்ட ஒருவிதமான சமூக-

பண்பாட்டு- பொருளாதார- அரசியல் கட்டமைப்பும் தொடர்ந்து இயங்கும்.

இந்தியா என்னும் நாம் வாழும் நாடு பல மொழிக் குழுமங்களைக் கொண்டது. அம்மொழிக் குழுமங்கள் மேலும் கீழுமான படிநிலையில் அடுக்கிக் கொள்ளும் பல சாதிகளைக் கொண்ட சமூக அமைப்பு நிலையில் உள்ளன. இச்சாதி அமைப்பு இந்திய அளவில் படிநிலையைப் பேணுதல் என்னுமளவில் ஒத்தத் தன்மையும், படிநிலையில் இடம்பெறும் குழுக்கள், அவற்றின் படிநிலைத் தன்மை, அவற்றின் இயங்குதளமாக அமையும் வாழ்நிலை, பண்பாடு என்னும் பல விசயங்களில் வட்டாரத் தன்மையும் கொண்டியங்குகிறது. இச்சமூக அமைப்பினுள் ஒரு சிக்கலான வர்க்கச் சமூக அமைப்பும் இயங்குகின்றது. இந்தியாவின் உயர்குடிகள் தம் நலன்களுக்காகப் பல மொழிக் குழுமங்களையும் ஒருசேரப் பிணைக்கும் வகையில் 'இந்து' என்னும் ஒற்றை மதத்தையும், அதன் அடிப்படையில் இந்திய தேசியம் என்ற ஒற்றைத் தேசியத்தையும் 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கட்டமைத்து, பல வாதவிவாதங்களினூடாக வளர்த்தும் வருகின்றனர். இதற்கு எதிராக மொழி சார்ந்த தேசியம் என்பதையும் பன்மைநிலை பண்பாட்டையும் பேணும் அரசியல் போக்கு ஒன்றும் காணப்படுகின்றது.

இவ்வகையானதே திராவிட, பொதுவுடைமை, தமிழ்த் தேசிய, தலித் இயக்கங்களால் முன்னெடுக்கப்படும் அரசியல் ஆகும். இந்த அரசியல் இயக்கங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்படுவது மட்டுமில்லாமல், ஊடாடியும், வினை புரிந்தும் ஒன்றையொன்று பாதித்துக் கொள்கின்றன. இந்த அரசியல் போக்குகள் நம் அனைத்து அறிவுத் துறைச் செயல்பாடுகளையும், படைப்புச் செயல்பாடுகளையும் பாதித்துள்ளன. இந்தத் தொடக்கக் குறிப்பு களைக் கவனத்தில் கொண்டு சிலப்பதிகாரத்தை, கொற்றவை நாவல் எவ்வாறு மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளது, அதன் அரசியல் என்ன என்பதை விவாதிப்போம்.

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம் தமிழில் உள்ள முதல் காப்பியம். தொடர்நிலை செய்யுள் என்று மரபாக அழைக்கப் படுகின்றது. மூன்று காண்டங்களையும் முப்பது காதைகளையும் உடையது. சிலப்பதிகாரம் அச்சுவாகனம் ஏறிய 1872 தொடங்கி இன்று வரை பண்டைய தமிழ்ப் பண்பாட்டை மீளுருவாக்கம் செய்யும் விவாதத்தில் முக்கிய இடம்பெற்றுள்ளது. சமகால அரசியல் இயக்கங்களான இந்தியத் தேசிய, திராவிட, பொதுவுடைமை இயக்கங்கள் தங்கள் கருத்துநிலை விளக்க விவாதத்திலும் இக்காப்பியம் முக்கிய இடம் பிடித்துள்ளது. இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் இளங்கோவடிகள் என்பதில் தொடங்கி, காலம், காப்பியக் கட்டமைப்பு, கதையின் உண்மைத்தன்மை, புனைவுத் தன்மை தொடர்பான விவாதங்கள் முற்றுப் பெறவில்லை. இளங்கோவடிகள் என்னும் ஒருவரே இக்காப்பியத்தை இயற்றினார் என்னும் கருத்து பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது. ஆனால் அறிவுலகில் வஞ்சிக் காண்டம் பிற்சேர்க்கை என்ற கருத்து வலுவாக உள்ளது. இக்காப்பியத்தின் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டு வரை என சர்ச்சை செய்யப் படுகின்றது. இரட்டை காப்பியம் என்று மணிமேகலையுடன் இணைத்து இக்காப்பியம் போற்றப்படுகின்றது. ஆனால் இவற்றில் எது முதலில் இயற்றப்பட்டது என்ற சர்ச்சையும் தொடர்கின்றது. வையாபுரிப் பிள்ளை, மணிமேகலைதான் முதலில் இயற்றப்பட்டது என்று வாதாடுகிறார்.

சிலப்பதிகாரம் தொடர்பாக ஆய்வுலகில் எவ்வாறான விவாதங்கள், ஆய்வு முடிவுகளில் கருத்து மோதல்கள் இருந்த போதிலும், 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சிலப்பதிகாரத்தை முன்வைத்து தமிழர் பெருமை என்னும் கருத்துருவம் வலுவாகக் கட்டமைக்கப்பட்டது. அது திராவிட, தமிழ்த் தேசிய அரசியலுக்கு வலு சேர்ப்பதாக அமைந்தது. மறுபுறத்தில் தமிழர் பெருமை கருத்துருவத்தை இவ்வியக்கங்கள் வலுவாக்கின. கனக விசயர் முடித்தலை நெறித்து, கல் சுமக்க வைத்து, கண்ணகிக்குக் கோயில் எடுத்த தமிழ் மன்னர் கதையைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுவதாக அண்ணாதுரையும், ம.பொ. சிவஞானமும் பெருமிதமடைந்தனர். ஆனால்

இப்பெருமையை இந்தியத் தேசியத்திற்கு எதிரானதாக அண்ணாதுரை கட்டமைத்தார். ம.பொ.சிவஞானம் தமிழ் பேசும் நிலத்தின் எல்லையை வரையறை செய்யும் வரலாற்றுச் சான்றாகப் பயன்படுத்தினார். அவர் சிலப்பதிகாரத்தின் தமிழ்ப் பெருமையை இந்து/ இந்தியப் பெருமையுடன், பண்பாட்டுடன் இயைபானதாகப் பேசினார். 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நடைபெற்ற இவ்வாறான விவாதங்களே சிலப்பதிகாரத்திற்கு முக்கியமான பழம் இலக்கியப் பனுவல் என்ற மதிப்பைப் பெற்றுத் தந்தன. அத்துடன் பொதுமக்களிடையே கருத்துநிலை சார்ந்த கதையாடலை முன்னெடுக்கப் பலவாறு எளிமைப்படுத்திப் பதிப்பித்தல், உரை எழுதுதல் என்பவற்றுடன் பனுவல் மீட்டுருவாக்கம் என்னும் மீள்படைப்பாக்கம் செய்தலும் நிகழ்ந்தது.

கொற்றவை

கொற்றவை, ஜெயமோகன் எழுதிய நாவல். ஜெயமோகன் நன்கறியப்பட்ட புனைவு, இல்-புனைவு எழுத்தாளர். இந்நாவல் 2005 ஆம் ஆண்டில் வெளியானது. ஜூன் 2012 வரை இரண்டு முறை மீளச்சுக் கொள்ளியாகி உள்ளன. 598 பக்கங்கள் கொண்ட நாவல். இக்காலத்தில் வெளியாகும் நாவல்களைப் போன்று அளவில் சற்றுப் பெரியது. இந்நாவல் கொற்றவை காப்பியம் என்று பதிப்பு விவரப் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒருவகையில் இது புதுவகை வசனக் காப்பியம் போன்று உள்ளது. நெடிய வருணனைகள் கொண்ட கவிதை மொழி இப்படைப்பு முழுவதும் வருகின்றது. அக்கவிதை மொழியும் பழஞ் செந்தமிழைத் தழுவி மொழிநடை. அதனால் இன்றைய வாசகர் வாசிப்பில் ஒருவிதத் தடையைச் சந்தித்தாலும், கல்கியின் வரலாற்று நாவல்களில் அவரது மொழிநடை, எப்படி வாசகரை கற்பனை வரலாற்று வெளிகளில் பயணிக்க வைத்துக் களிப்பைத் தந்ததோ அவ்வாறே கொற்றவை ஒரு புதுவகை வசனக் காப்பியம் என உணர்வை அடைய இம்மொழிநடை உதவுகிறது.

கொற்றவை காப்பியம் ஐந்து பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. நீர், காற்று, நிலம், எரி, வான் என ஐந்து பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஐந்து பகுதிகளின் உள்ளமைப்பு வெவ்வேறு வகையில் அமைந்துள்ளது. நிலம் என்னும் பகுதி மட்டும் நெய்தல், மருதம், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை என்னும் ஐந்து உள் பகுதிகளாக அமைந்து குலக்கதை சொன்னது, நீலி சொன்னது என்ற இருவகையான தலைப்புகளின் கீழ் கதை சொல்லப்படுகிறது. மற்ற பகுதிகளில் பழம் பாடல் சொன்னது, பாணர் பாடியது, காப்பியம் பாடியது, உரை வகுத்தது என்ற தலைப்புகளின் கீழ் கதை விவரிக்கப் படுகின்றது. இவ்வாறு தலைப்புகளின் கீழ் கதை சொல்லப் படுவதற்குக் காரணங்கள் என்னவென்று தெரியவில்லை, பொருத்தப்பாடு எதனையும் உய்த்துணரவும் முடியவில்லை. புதுவகை காப்பியம் என வாசகர் உணர்ந்து கொள்ள இதுவும் ஒருவகை உத்தி போலும்.

சிலப்பதிகாரத்தின் கதைப்போக்கை கொற்றவையும் தழுவிச் செல்கிறது என்று பொதுவாய் சொல்லி விடலாம். ஆனால் மூன்று முக்கியமான புள்ளிகளில் வேறுபட்டும், கதை நடக்கும் பின்புல வெளிகளில் புதியன புனைந்தும் கொற்றவை வேறுபடுகிறது. சிலப்பதிகாரத்தின் சில மீவியல்புகளை இயல்பாக்கிக் கொண்டு, புதிய மீவியல்புகளைக் கட்டமைக்கிறது. கண்ணகி தன் முலையைத் திருகி எறிந்து மதுரையை எரிக்கும் மீவியல்பு நிகழ்வு கொற்றவை காப்பியத்தில் இயல்பாக்கப்படுகிறது. பாண்டிய அரசின் மீது கோபம் கொண்ட எண்வகை குடிகளைச் சார்ந்த குடிமக்களின் செயல்பாடாக மதுரையை எரித்தல் கொற்றவை நாவலில் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் சிலப்பதி காரத்தில் இயல்பு நிலையில் அமையும் கவுந்தி, கொற்றவை காப்பியத்தில் புன்னைக்காட்டு நீலி என்ற தெய்வத்தின் வேறுவடிவாக மீவியல்பு நிலைக்கு மாற்றப்படுகிறார்.

கொற்றவையின் முதல் பகுதியான நீர் என்னும் பகுதியில் பழம் பாடல் சொன்னது என்று ஒவ்வொரு கடவுளின் தோற்றக் கதைகளை மீவியல்பு நோக்கிலும், இயல்பு நோக்கிலும் சொல்லிச் செல்கிறார் ஜெயமோகன். இயல்பு நோக்கு என்பது போலி சமூகஅறிவியல் நோக்கு, இனப்பெருமை நோக்கு ஆகும். குமரிக் கண்டப் பழங்குடிகளிடையே முன்னோர்களின் தோற்றப்பாடு களாக சிவன், கொற்றவை, முருகன், மால், விநாயகன் ஆகிய தெய்வங்கள் தோன்றின என்பது கதையாகச் சொல்கிறது. இவற்றின் மறுபுறமாக மீவியல்பு நோக்கில் வைதீகத் தொன்மப் பின்புலத்தில் இத்தெய்வங்களின் கதை விவரிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பகுதி முழுக்கவும் கடவுள் வாழ்த்து என்பது போல் அமைந்து விடுகிறது.

மூன்று புள்ளிகள்

கொற்றவை காப்பியம் சிலப்பதிகாரக் கதைப் போக்கிலிருந்து மூன்று புள்ளிகளில் வேறுபடுகிறது. கோவலன் மாதவி பிரிவுக்கான காரணம், வழித் துணையான கவுந்தியை நீலியாக்கி விடுதல், மதுரை அழல்படும் நிகழ்வு ஆகிய மூன்று நிகழ்வுகள் சிலப்பதி காரத்திலிருந்து கொற்றவை வேறுபடும் புள்ளிகள் ஆகும். இம்மூன்று நிகழ்வுகளுமே சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் உயிர்நிலையான அம்சங்களாக அமைபவை. இவற்றை மாற்றுவதின் மூலம் ஜெயமோகன் எவ்வாறான நோக்கத்தைச் சாத்தியப்படுத்துகிறார் என்பதைக் காண்போம்.

கோவலன் மாதவி பிரிவுக்கான காரணம்

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் மாதவி பிரிவு கதைப் போக்கில் ஒரு முக்கியத் திருப்பம் ஆகும். இப்பிரிவே கோவலன் கண்ணகியை மதுரையை நோக்கிப் பயணிக்க வைக்கிறது. மதுரையே கதையின் மைய நிகழ்வுகள் ஆகும். பொதுவாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் எந்தக் கதை மாந்தரும் குற்றமுடையவராகச் சித்தரிக்கப்படவில்லை. ஒருவர் தான் செய்யும் செயலுக்கு ஊழ்வினையே

காரணம் ஆதலின், அவர் அச்செய்கைக்கு பொறுப்பாக மாட்டார். இவ்வாறே கோவலன் மாதவி பிரிந்து செல்வதற்கும் ஊழ்வினையே காரணமாகச் சிலப்பதி காரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இந்திர விழா முடிந்து கடலாடச் சென்ற கோவலனும் மாதவியும் கானல் வரி பாடினர். மாதவி பாடிய வரிப் பாடலைத் தவறாகப் பொருள் கொண்டு, மாதவி வேறொருவர் மீது மையல் கொண்டு பாடுகிறாள் என ஊழ்வினை காரணமாகக் கருதி, பிரிந்து செல்கிறான் கோவலன். இதனைச் சிலப்பதிகாரம் பின்வருமாறு சொல்கிறது:

எனக்கேட்டு,

'கானல் வரி யான் பாட, தான் ஒன்றின்

மேல் மனம் வைத்து,

மாயப் பொய் பல கூட்டும் மாயத்தாள் பாடினாள்' என,

யாழ்-இசை மேல் வைத்து, தன் ஊழ்வினை

வந்து உருத்தது ஆகலின்,

உவவு உற்ற திங்கள் முகத்தானைக்

கவவுக் கை ளெகிழ்ந்தனனாய்,

'பொழுது ஈங்குக் கழிந்தது ஆகலின், எழுதும்'

என்று உடன் எழுதாது

ஏவலாளர் உடன் சூழ்தர, கோவலன் -

தான் போன பின்னர் - (7: 52 - 58)

வரிப்பாடல் பாடி முடித்த பின்னர் கோவலன் உடனே பிரிந்து செல்கிறான். ஆனால் கொற்றவை நாவலில் கானல் வரி பாடி முடித்த பின்னர் பிரிய வில்லை. பிரிவுக்கு கானல் வரி காரணம் ஆகவில்லை. கானல் வரி பாடி முடித்த பின்னர் இருவரும் புறப் பட்டுச் செல்கின்றனர். முன்பே, கடலாடச் செல் வதற்குத் தயாரிப்பில் ஈடுபடும்போதே தன் செல்வம் அனைத்தும் கரைந்து விட்டதைக் கோவலன் உணர் கிறான். பின்பும் தன் கடை இருந்த வேங்கை மரத் தடியில் சென்று பார்க்கிறான். கானல் வரி பாடி முடித்த பின்னரான நிலையை இவ்வாறு ஜெயமோகன் சொல் கிறார்.

இசை நிலைக்கவும் ஒருகணம் தன்னுள் ஆழ்ந்து அமர்ந்து பின்பு எழுந்து 'இரவேறி விட்டது. நாம் மீள வேண்டிய நேரமாகி விட்டது போலும்' என்று அவன் எழுந்தான். அவளும் அவனும் ஒருவருக்கொருவர் ஒரு சொல்கூடச் சொல்வதற் கில்லையென உணர்ந்த சமையேறிய கணங் களுக்குப் பின் அவன் முன்நடந்து தன் குறும்புரவி மீதேறி இருளில் தன் தலையின் சமையைத் தானே தாங்காதவனாக நகருக்குச் சென்றான். நாளங் காடியில் காவற் பந்தங்களின் ஒளியில் தன்னை இழந்து சென்றவன் தன் கடையிருந்த வேங்கை பெருமரத்தடியில் வந்ததும் குறும்புரவி தரை யுதைத்து நின்றதை உணர்ந்தான். தன்னிடம் என்ன மிஞ்சியுள்ளது என்ற வினாவே அக்கணத்தில் அவனிடம் எழுந்தது. (ஜெயமோகன், 2012 :133)

இங்குத் தன் செல்வம் முழுவதையும் இழந்த நிலையைக் கோவலன் உணர்கிறான். அப்பகுதியிலே நான்கு நாட்கள் அலைகிறான். வயந்தமாலை மாதவியின் மடல் கொண்டு வருகிறான். அதைக் கண்டு மகிழ்வுறும் அதே வேளையில் வெறுப்பும் அடைந்து, மாதவியின் உள்ளத்தை வேண்டுமென்றே காயப்படுத்த எண்ணி பின்வருமாறு சொல்கிறான்:

நாடகக் கணிகை நடிப்புகளை நான் அறிவேன்.
நான் இப்போது பெருவணிகனல்ல. ஒழிந்த
பொற் சீலையும் கழிந்த நற்காலமும் கொண்ட
வீணன். அவள் வீட்டுத் தாழைமடல் மஞ்சம்
இனி வேறு வணிகர்களைத் தேட்டும் (மேலது
2012 : 136)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பிரிந்து செல்கிறான். தன் இல்லத்தை, கண்ணகி இருந்த இல்லத்தை அடைகிறான். கதைப்போக்கில் இது முக்கியமான வேறுபாடாக அமைகிறது. இவ்வேறுபாட்டிற்கான காரணம் என்ன, ஊழ்வினை உறுத்து வந்து ஊட்டும் என்னும் சமணக் கொள்கையை மறுப்பதற்காகவா? என்ற கேள்வி இவ்விடத்தில் எழுகின்றது.

கவுந்தியும் நீலியும்

சிலப்பதிகாரக் கதைப்போக்கின் திருப்புமுனையாக கோவலன் மாதவியின் பிரிவு அமைகிறதென்றால், அத்திருப்பத்தைக் கொண்டுசெலுத்துபவர் கவுந்தி அடிகள். மதுரைக்குச் செல்லும் கோவலன் கண்ணகிக்கு கவுந்தி அடிகள் வழித்துணையாய் அமைந்து, இருவரையும் ஆற்றுப்படுத்துகிறார். மதுரைக்குச் செல்லும் பயண வழியில் கவுந்தி ஐயை கூறும் அறவுரைகள் இருவர் மனதையும் பண்படுத்துகிறது.

கவுந்தி அடிகளுக்கு மற்றொரு முக்கியத்துவமும் உண்டு. அவர் மதுரைக்குச் செல்வதற்குக் காரணமாகக் கூறுவது,

மற உரை நீத்த மாசு அறு கேள்வியர்
அற உரை கேட்டு, ஆங்கு அறிவனை ஏத்த,
தென் தமிழ் நல்நாட்டுத் தீது தீர் மதுரைக்கு
ஒன்றிய உள்ளம் உடையேன் (10 : 56-59)

மதுரை சென்று சமணப் பெரியோர் உரைகளைக் கேட்டு, அறிவனைப் போற்றுவதற்கு ஆகும். சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் வரும் வெளிப்படையான சமண சார்பு கதைமாந்தர் கவுந்தி அடிகள் மட்டுமே. இப்படிப்பட்ட முக்கியத்துவமுள்ள கவுந்தி அடிகளை புன்னைக் காட்டு நீலி தெய்வம் மேற்கொள்ளும் ஓர் உருவாக ஜெயமோகன் மீட்டுருவாக்கம் செய்கின்றார். புகார் நகரை விட்டு நீங்கும் போது கோவலன் சாரணரைத் தொழச் செல்கிறார். படித்துரையில் அமர்ந்திருக்கும் கண்ணகியிடம், இடைச்சி உருவம் கொண்டு ஒரு தெய்வம் நீரிலிருந்து வருகிறது.

“நீ யார்” என்று கண்ணகி கேட்க “நான் புகார் நகரத்துப் பெருவாயிலை ஓட்டிய புன்னைச் சோலையில் இருப்பவள். ஆதலால் என் பெயர் புன்னைக்காட்டு நீலி என்பர். என் பெயரும் தோற்றுவாயும் நானே அறியாதவை. எங்கிருந்து வந்தோம், ஏன் அங்கே அமர்ந்தோமென அறியாமல் இந்த நானிலங்களிலும் நாங்கள் பல்லாயிரம் தெய்வப் பெண்டிர் பரந்து வாழ்கிறோம். நாங்கள் இருக்குமிடத்தால், எங்களுக்கு ஊரார் இட்ட பெயரால் அறியப்படுகிறோம். எங்களை ஊரார் கண்ட வடிவை எங்கள் வடிவாகக் கொள்கிறோம். எங்களிடம் கோருபவற்றை எங்கள் செயலாகக் கொள்கிறோம். குறுங்காட்டில் மேய வந்த கருங்கண் பசு ஒன்று வட்டக் கருங்கல் வடிவில் என்னை முதலில் கண்டுகொண்டது. என் மீது சொரிந்து புரந்தது. பின்பு இடையர் என்னைக் கண்டடைந்தனர். இன்று புகார் நகரில் பாலும் மோரும் விற்க வரும் இடைச்சியர் வணங்கும் தெய்வம் நான்” என்றாள் புன்னை நீலி. நீ இருகை கூப்பி என்னை அழைத்தால் நான் இவ்வுருவம் கொண்டு உன்னுடன் வருவேன்...

“ஆனால் என் தலைவர் உன்னை அறியமாட்டாரே?” என்றாள் கண்ணகி. “அவர் கண்களை நான் வெல்வேன். என்னை அவர் கண்கள் உங்களுக்கு வழித்துணையாக உடன்வந்த கவுந்தியடிகளாகவே காணும். கதைகளும் காப்பியமும் கூட அப்படியே அறியும். வழித்துணையாக வந்த வடிவிலாத தெய்வமென்பதை நீ மட்டுமே அறிவாய்” என்றாள் புன்னை நீலி. (ஜெயமோகன், 2012 : 148)

கண்ணகி கை தொழுது அழைக்கப் புன்னை நீலி வழித்துணையாய் அமைந்து மீவியல்பு செயல்களை நிகழ்த்தி, அதாவது ஐந்து நிலங்களையும் அந்நிலங்களைச் சிறப்பாகப் பார்க்கும் அந்தந்த நிலத்துக்குரிய விலங்குகளின் கண்களை வழங்கி, கண்ணகியை உலகின் காட்சிகளைத் தரிசிக்க வைக்கிறார். இதனால் மதுரையை நோக்கிய பயணத்தின் முடிவில் கண்ணகி உலகியல் அறிவைப் பெற்று ஒருவகை முதிர்ச்சியை அடைகிறார். இவ்விடத்திலும் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் மிக முக்கியமான சமணக் கதைமாந்தரை ஏன் ஜெயமோகன் மீவியல்பு கொண்ட தெய்வமாக மாற்றுகிறார்? நீலி சமண சமயத் தெய்வம் என்பதாகச் சொல்லாமல், இடையர் கண்டடைந்த ஆதித் தெய்வம் என்று ஏன் புனைகிறார்? என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன.

மதுரை அழல்படுதல்

கோவலன், பாண்டியன் காவலர்களால் கள்வன் என்று கொல்லப்பட்டதற்குப் பின் கண்ணகி கோபம் கொண்டு, பாண்டியனிடம் நீதி கேட்டாள். பாண்டியன் தன் நீதிமுறை பிறழ்ந்து விட்டதை உணர்ந்து உயிர் விட்டான். அவனுடன் கோப்பெருந்தேவியும் உயிர்

விட்டாள். இவ்வாறு நடைபெற்றதற்குக் காரணம், பாண்டியன் முறை பிறழ்ந்ததற்குக் காரணம் கோவலனின் முன்வினைப் பயனே.

பாண்டியனும் கோப்பெருந்தேவியும் மாய்ந்த பின் கண்ணகி மதுரைக்கு எரியூட்டிய நிகழ்வைச் சிலப்பதி காரம் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

பட்டாங்கு யானும் ஓர் பத்தினியே ஆமாகில்,
ஓட்டேன்; அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையும் ! என்
பட்டிமையும் காண்குறுவாய் நீ என்னா, விட்டு அகலா -
நான்மாடக் கூடல் மகளிரும் மைந்தரும்,
வானக் கடவுளரும், மாதவரும் கேட்டமின்:
யான் அமர் காதலன் - தன்னைத் தவறு இழைத்த
கோநகர் சீறினேன்; குற்றமிலேன் யான் என்று,
இடமுலை கையால் திருகி, மதுரை
வலமுறை மும் முறை வாரா, அலமந்து,
மட்டு ஆர் மறுகின் மணி முலையை வட்டித்து,
விட்டாள் எறிந்தாள், விளங்கு இழையாள் - வட்டித்த
நீல நிறத்துத் திரி செக்கர் வார் சடைப்
பால் புரை வெள் எயிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து,
மாலை எரி அங்கி வானவன் - தான் தோன்றி,
'மா பத்தினி ! நின்னை மாணப் பிழைத்த நான்
பாய் எரி இந்தப் பதி ஊட்ட, பண்டே ஓர்
ஏவல் உடையேனாள்.....

.....
.....

..... புகை அழல் மண்டிற்றே -
நல் தேரான் கூடல் நகர். (21 : 36 -57)

இந்த விவரணை மீவியல்பானது என்பது மிகத் தெளிவு. இடமுலையைத் திருகி, வலமுறை மும்முறை வந்து, வட்டித்து எறிந்து, அக்னி தெய்வம் தோன்றி, கண்ணகியின் கட்டளை பெற்று மதுரையை எரித்தது. இவ்வாறு மதுரை எரிந்த பின் மதுராபதி தெய்வம் கண்ணகி பின்னே செல்கிறது. நடந்தவை குறித்த ஒரு விளக்கத்தை மதுராபதி தெய்வம் உரைக்கிறது.

மாதராய் ! ஈது ஒன்று கேள், உன் கணவற்குத்
தீதுற வந்த வினை. காதின்
மறை நா ஓசை அல்லது , யாவதும்
மணி நா ஓசை கேட்டதும் இலனே ;
அடி தொழுது இறைஞ்சா மன்னர் அல்லது,
குடி பழி தூற்றும் கோலனும் அல்லன் (23 : 29 - 34)

என்று மதுரை எரிந்த பிறகு கண்ணகி முன் தோன்றி கட்டுரை செய்யும் கூடல் மாநகர் தெய்வம் மதுராபதி, பாண்டியர் குல முறை வழவாயைக் கூறி, கோவலன் முன்பிறவியில் சங்கமன் என்பவனுக்கு இழைத்த அநீதியே இப்பிறவியில் வினையாக முடிந்தது என்றும் கூறுகிறது.

உம்மை வினை வந்து உருத்த காலை,
செம்மையிலோர்க்குச் செய் தவம் உதவாது
(23 : 171-172)

என்று மதுராபதி தெய்வம் வினையின் வலிமையைக் கண்ணகிக்கு வலியுறுத்துகிறது. சிலப்பதிகாரம் ஊழ் வினைப் பயனை வலியுறுத்த மதுரை அழல்படு நிகழ்வைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. இந்த மீவியல்பு தன்மையை ஜெயமோகன் நீக்கிவிடுகிறார்.

கொற்றவை நாவலில் பாண்டியன் அரசியல் திறனற்றவனாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறான். தன் ஆட்சியை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மதுரை மாநகருக்கு ஆட்சி யுரிமையுடைய பழங்குடியான மறவர் குடியிலிருந்து பாண்டியன் பெண் எடுக்கிறான். அதனாலே மறவர் குடி பிற குடிகளின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, வலிந்து பொருள்களைப் பறித்து வருகின்றது. இதனால் வந்த வழக்குகளைப் பாண்டியன் தீர்த்து வைக்காமல், இவ்வழக்குகளுக்குக் காரணமான மறவர் குலத் தலைவன் பழையன் குட்டுவனிடமே வழக்குகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு அக்குடிகளிடம் கூறிவிட்டு, பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபடுகிறான் (ஜெயமோகன் 2012 : 348).

கோப்பெருந்தேவி அதிகார மமதை பிடித்த வராகவும், நகைகள் மீது பித்துப் பிடித்தவராகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார் (மேலது 2012 : 356, 358-62).

மறவர்களுக்கும் மள்ளர், வணிகர் உள்ளிட்ட எண்வகை குடிகளுக்கும் உரிமைப்பூசல் தலை விரித்தாடுகிறது. பூசல்களுக்குக் காரணமான பழையன் குட்டுவன் பூசலிடுவது தம் மரபு என்று உரிமை கொண்டாடுகிறான். அந்த உரிமையைத் தந்தது தன் மகன் காலில் உள்ள கன்னியின் சிலம்பு என்கிறான்.

“ஆம். என் மகள்தான் பாண்டியன் பெருந்தேவி. இம்மதுரை மாநகரின் மணிமுடியை அவளே சூடியிருக்கிறாள். மீன்விழிக்குப் பின் இந்நகரின் உரிமை என் மகளுக்குத்தான். ஏன் பாண்டியன் வந்து என் வாயிலில் நின்று பெண் கேட்டான்? ஏன் என் மகளே தன் தேவியாக வேண்டுமென்றான்? ஏன் இந்த நாட்டின் பிற எட்டுக் குடிகளிலும் பெண் கொள்ளவில்லை?” சொல்லிழந்து அமைந்தனர் எண்வகை மன்றத்தார்.

“என் குடியில் இருக்கிறது கன்னியின் வலச் சிலம்பு. கருங்கண் கொற்றவையின் அருள். இந்தத் தமிழ்நிலம் எங்கும் பரவி ஆளும் உரிமையை எங்களுக்கு அளித்துள்ளது தென்கடலை ஆளும் பேரன்னையின் ஆணை. இதை இங்கு எவர் மறுக்க இயலும்?” என எழுந்து நின்று வேல் தூக்கிக் கூவினார் பழையன். (மேலது 2012 : 352)

இவ்வாறு முனைந்து நிற்கும் பழையன் குட்டு வனுக்கும் மறவர் குடிக்கும் எதிராகப் பிற குடிகள் கலகம் செய்யத் தயாரிப்பில் ஈடுபடுகின்றன. இதை அறிந்த குட்டுவன் எண்குடியினரின் குடிமன்றாரும் தலைவர் களைக் கொல்ல எண்ணுகிறார். அதற்கு முன் தன் மகன் அணிந்திருக்கும் கன்னித் தெய்வத்தின் சிலம்பை

அன்னையின் காலடியில் வைத்து ஏழு நாட்கள் பூசனை செய்ய விரும்புகிறார் (மேலது 2012 : 361). அதன் மூலம் மறவர்களைத் திரட்டவும் மற்ற குடிகளுக்குத் தம் வலிமையைக் காட்டவும் எண்ணுகிறார். அப் பூசனை நடைபெறும் முன் சிலம்பு களவு போகிறது. தலைப் பொற்கொல்லர் மீது சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அந்நேரத்தில் தன் சிலம்பை அரண்மனை தலைப் பொற்கொல்லரிடம் அடகுவைத்து கைமுதல் பெறச் சென்ற கோவலனை, அப்பொற்கொல்லர் கள்வன் எனக் காட்டிக் கொடுக்க, மறவர் வீரர் கோவலனைக் கொண்டு சிலம்பைக் கொண்டு செல்கின்றனர் (மேலது 2012 : 390-393).

பாண்டியனிடம் மறவர்களின் உரிமைப்பூசல் குறித்து முறையிட வந்து மதுரையில் தங்கியிருந்தனர் எண்வகை குடிகளைச் சேர்ந்த மக்கள். அவ்வாறு வந்த பெரும் மக்கள் திரள் பட்டினியால் வாடியது. கோவலன் அந்நியாகக் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, கண்ணகியுடன் திரளாகச் சென்று பாண்டியனிடம் நீதி கேட்கின்றனர். பாண்டியன் பிழை புரிந்துவிட்டதை உணர்ந்து உயிர் விடுகிறான். கோப்பெருந்தேவியும் இறந்துவிடுகிறாள். வெறி கொண்ட பெருங்கட்டம் மதுரைக்குத் தீ வைத்து அழிவில் ஈடுபடுகிறது (மேலது 2012 : 410- 414).

மேற்கண்டவாறு மதுரை அழல்படும் நிகழ்வி லிருந்த எல்லா மீவியல்பு நிகழ்வுகளையும் ஜெயமோகன் நீக்கி, குடி உரிமைப் பூசல்களின் விளைவாகவும், அப்பூசலின் நடுவே கண்ணகி வழக்குரைத்தாள், அவளுடன் சென்ற இரவலர் மதுரையை தீ வைத்து அழித்தனர் என்று புனைகிறார். ஜெயமோகன் விவரிக்கும் உரிமைப்பூசல் ஒருவகை சாதிப்பூசல் போன்று உள்ளது. மேற்கண்ட மூன்று நிகழ்வுகளிலும் மீவியல்பை விலக்கும் ஜெயமோகன் 'இந்து' கருத்து நிலையின் பாற்பட்ட இயல்பைக் கொற்றவையில் புனைகிறார்.

தமிழர் பெருமையும்

இந்துப் பெருமையும் இணைவாக்கல்

ஜெயமோகன் வருணிக்கும் தெய்வ வருணனைகள் வழியாக தமிழர் பெருமிதத்தைக் கட்டமைப்பதாகச் சிலர் வாதிடலாம். தமிழர் தொல்நிலமாகக் குமரிக் கண்டத்தைப் புனைதல், சிவன், கொற்றவை, மால் என அனைத்து தெய்வங்களுக்கும் தமிழ்த் தோற்று வாய்களைப் புனைதல் ஆகியவை தமிழர் பெருமிதத்தை ஜெயமோகன் கட்டமைக்கிறார் என்பதற்குச் சான்றுகள் ஆகும். ஆனால் இவை அனைத்தையும் சமகாலப் பண் பாட்டு உரையாடல்களுடன் இணைத்து நோக்கினால், இந்துப் பெருமையோடு அவர் இயைபுபடுத்துகிறார் என்பது விளங்குகிறது. சிலப்பதிகாரக் கதை நடக்கும் பண்டைக் காலத்திலேயே ஆனைமுகன் கோட்டம் இருப்பதாகப் புனைகிறார் (மேலது 2012 : 384). இக்காலத்தில் உள்ளூர் மரபுகளை இந்துமயமாக்கு வதற்கு தமிழகத்தில் இந்து இயக்கங்கள் செய்யும் ஒரே

வேலை பிள்ளையார் கோவிலை / சிலையை நிறுவுவது ஆகும். கணபதி/பிள்ளையார் ஆதி காலத்தில் அவைதீக மரபு, இனக்குழு தெய்வம்தான் எனினும் இன்று இந்துமயமாக்கலின் அடையாளமாக மாறிவிட்டது. ஜெயமோகன் வரலாற்றின் முன் சென்று ஆனைமுகன் நிறுவும் வேலையைச் செய்கிறார்.

பண்டைக் காலத்தில் சாத்தனாக இருந்து, இப்போது இந்து தெய்வமாக ஆக்கப்பட்டு, திருமால், சிவன் ஆகியோருக்குப் பிறந்த பிள்ளையாகப் புராணம் கூறும் ஐயப்பனே இளங்கோ என்றும், ஜெயமோகன் புனைகிறார். ஐயைக்கும் அப்பனுக்கும் பிள்ளை, ஆதலால் ஐயப்பன் என்று புனைகிறார் (மேலது 2012 : 472-476). இந்துமயமாக்கலுக்கு இப்புனைவு ஒரு சிறந்த உதாரணம் ஆகும். தமிழ்ப் பெருமையை இந்துப் பெருமைக்குள் வைத்து ஜெயமோகன் புனைகிறார் என்பது மேற்கண்ட உதாரணங்களால் விளங்கும்.

நாவலின் இறுதிப் பகுதியில் ஜெயமோகன் அனைத்து பெண் /கன்னி/ அன்னை தெய்வங்கள் ஒரே பேரன்னையின் வடிவம் என்று வாதிக்கிறார்.

“அக்கன்னி யார்?” என்று சேரன் கேட்டான். மெல்ல நகைத்த சாத்தன் “வேந்தே! இந்த நீர் சூழ் உலகின் அத்தனை அறிவோரும் ஒருங்கே கூடிப் பல்லாயிரம் வருடம் ஆய்ந்தாலும் அறிய வொண்ணாதது இவ்வினா என்றறிக. இந்த நாவலந்தீவெங்கும் மண்ணிலும் மலைகளிலும் எங்கும் கோடிகோடி அன்னையரும் கன்னியரும் பதிட்டை செய்யப்பட்டுப் பலிகொண்டு புகொண்டு அருள் செய்து வருகின்றனர். அவர்கள் ஒரு விதையில் இருந்து முளைத்துப் பரந்த பெருங்காடு போன்றவர்கள். அக்கன்னி எவள் என்பதைச் சொல்லும் மொழியும் மரபும் ஏதும் நம்மிடம் இல்லை... ..” (மேலது 2012 : 462)

ஒரு பேரன்னை என்பதை, வைதீக அத்வைதத்தின் ஒருமைவாதப் பார்வையிலிருந்து உருவாக்குகிறார். தாய்த் தெய்வச் சடங்குகளை மூலமாகக் கொண்ட சாங்கியம் பிராகிருதியின், மூலப்பொருளின் பரிணாமத்தைப் பன்மைநிலையாகக் கொள்கிறது. பிராகிருதியை அறியக் கூடிய ஒன்றாக, அப்பிராகிருதியை அறிவதன் மூலம் மட்டுமே உயிர் நிறைபேறு அடைய இயலும் என சாங்கியம் வாதிக்கிறது. ஆனால் சாங்கியத்தைப் பிரதான எதிரியாகப் பாவித்த அத்வைதம் அனைத்து பரிணாமங் களையும் ஒரு விதையில், பிரமத்தில் கண்டது, அந்தப் பிரமத்தையும் அறிய முடியாத ஒன்று என்று வாதிட்டது. ஜெயமோகன் கன்னித் தெய்வத்தை விவரிக்கும் போது இவ்வாறான ஒருமைவாத நிலையில் வாதிக்கிறார் என்பதை மேலே கண்ட கூற்றின் மூலம் அறிய முடியும்.

இந்திய மரபில் சாங்கியத்தைப் போன்று, ஆனால் சாங்கியத்தை விடவும் உறுதியாகப் பன்மைவாதத்தை / அநேகந்தவாதத்தை, நயக் கொள்கையைப் போற்றிய

ஒரு மரபு சமணம். அம்மரபைச் சார்ந்த இளங்கோவடிகளால் தமிழின் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பட்டது. இதனைக் கடந்த நூற்றாண்டில் சைவர்களாலும், ஏன் தமிழ்ப் பெருமை பேசிய சிலராலும் கூடச் சகித்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. சைவர்கள் இளங்கோவை சைவர் எனவே வாதிட்டனர். பிறர் வைணவர், சாக்கியர், வைதீகர், சமயமற்றவர் என தத்தம் நிலைக்கேற்ப காட்டினர். ஜெயமோகனும் தன்பங்குக்கு இப்படி புணைகிறார் :

(இளங்கோ அடிகள் சொல்கிறார்) “நான் நடந்து வருகையில் மதுரை நெடுந்தெருவில் பித்தன் ஒருவன் எவரையோ நோக்கிச் சொன்னான். தெற்கே செல்வனவெல்லாம் அன்னைக்கு என. அச்சொல்லை எனக்கிடப்பட்ட ஓர் ஆணையாகவே கொள்கிறேன். தெற்கு செல்வன வெல்லாம் அன்னைக்கு. பிறப்பனவெல்லாமே தெற்கு செல்கின்றன. நான் தென்முனை அன்னையைக் காண விழைகிறேன்.”

நாகநந்தி அடிகள் வியந்த விழிகளுடன் நோக்கிச் சொன்னார், “நம் அறநெறி அன்னையை வணங்குகிறது. ஆயின் அவளை முழுமுற்றாகக் கொள்வதில்லை. அறிவனடி பணிந்து அறிவில் மர்ந்தலையே சொல்கிறது...”

இளங்கோ “ஆம். அறிவேன்” என்றார். “நான் என்னை சமணனாகவோ சாக்கியனாகவோ சைவனாகவோ விண்ணவத்தானாகவோ எண்ணவில்லை. நான் பசித்த வயிற்றுடன் அன்னைமடி தேடிச் செல்லும் ஒரு மகவு மட்டுமே” என்றார் (மேலது 2012 : 525 - 526).

ஜெயமோகன் பேரன்னையைக் காட்டி இளங்கோவை அத்வைத்திற்குள் மூழ்கடிக்கிறார். இளங்கோ தன் வாயினாலே தான் சமணன் இல்லை என்று ஒப்புதல் தர வைத்துவிடுகிறார். ஜெயமோகன் ‘இந்து’ அத்வைத நோக்கிலிருந்து சிலப்பதிகாரத்தை மட்டுமல்ல, இளங்கோவையும் மீட்டுருவாக்கம் செய்துவிட்டார்.

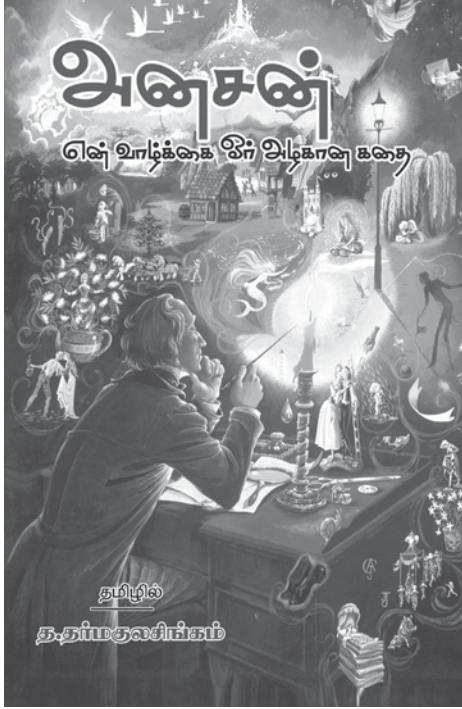
உதவிய நூல்கள்

- அருணாசலம், ப., 1985, சிலப்பதிகாரச் சிந்தனை, சென்னை : பாரி புத்தகப் பண்ணை.
- பஞ்சாங்கம், க., 1993, சிலப்பதிகாரத் திறனாய்வுகள் - ஒரு பார்வை, சிவகங்கை : அன்னம் (பி) லிட்.
- பதிப்பு-ஆசிரியக் குழுவினர், 1957, சிலப்பதிகாரம், சென்னை : எஸ்.ராஜம்.
- ராஜதுரை, எஸ்.வி., 2014, இந்து-இந்தி-இந்தியா, புத்தாந்தம் : அடையாளம்.
- வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்., 1991, காவியக் காலம் (நூற்களஞ்சியம் தொகுதி 3), சென்னை : எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை நினைவுமன்றம்.
- ஜெயமோகன், 2012, கொற்றவை, சென்னை : தமிழினி. ●

உலகப் புத்தகத் தினத்தையொட்டி 22-05-2017 அன்று
மாவட்ட மைய நூலகத்தில்
மதுரை என்.சி.பி.எச். நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை
மதுரை மாநகர் காவல் துறை ஆணையர் சைலேஷ் குமார் யாதவ்
அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.

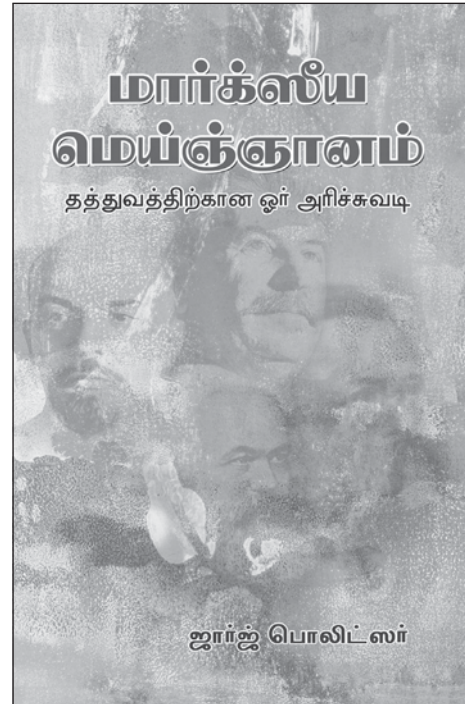
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

‘தேவதை கதைகளின் தந்தை’
என அறியப்படும் டேனிஷ் எழுத்தாளர்
ஆண்டர்ஸன் என்ற பெயரிலும் அறியப்படுகிறார்.
கவிதை, கதை, நாடகம் என புனைவுவெளியில்
விஸ்தீரணமாக இயங்கிய
அனசன் தனது போராட்ட வாழ்வையும்,
இருண்மைகளையும்,
எதிர்கொண்ட சவால்களையும்,
காத்திருத்தல்களையும்,
அங்கீகார மறுப்புகளையும்,
கவனிப்புகள்,
கவனமின்மைகளையும்
தன் வரலாறாக எழுதிய நூல்.

இந்தப் பிரபஞ்சம் எப்படி எங்கிருந்து வந்தது?
யாராவது சிருஷ்டித்தார்களா?
அறம், மறம், பண்பு என்பவை என்ன?
மெய் என்பது எது?
பொய் என்பது எது?
சிந்தனைகள் தத்துவங்கள் என்பவை என்ன?
எப்படி உதிக்கின்றன?
தத்துவ அறிவு சம்பந்தப்பட்ட
மெய்ஞ்ஞானத் துறையைச் சேர்ந்த
கேள்விகளுக்கு விரிவாகவும் ஆழமாகவும்
எளிமையான பதில்கள் இந்நூலில்.

₹ 180/-

சங்கக் கவிதைகள் - காளிதாசன் காவியங்கள் - ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை

முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்

வேறுபட்ட மொழி, பண்பாட்டு அடிப்படையி லிருந்து தோன்றிய இரண்டு இலக்கியங்களுக்கு இடையேயான உறவுநிலைகளை, தொடர்புகளை, இணைவு ஒப்புமைகளைக் கண்டறிந்து ஆராய்வது ஒப்பிலக்கியத்தின் நீண்டகாலச் செயல்பாடாக இருந்துவருகின்றது. இலக்கியங்களுக்கிடையிலான உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் ஒப்புமைகளையும் கண்டறிவதற்கு, தாக்கம் (Influence), இணைநிலை (Parallel) என்ற ஆய்வுமுறைகளைத் தாண்டி, 'ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை' (Inter literariness) என்கின்ற ஆய்வு முறை ஒன்று அண்மைக்காலத்தில் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. 'ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை' என்ற ஒப்பிலக்கியக் கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில் சங்க அகக்கவிதைகளையும் காளிதாசன் காவியங்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். சங்கச்சான்றோர் கவிதைகளுக்குக் காளிதாசன் கடன் பட்டிருக்கும் தன்மை குறித்து, அமெரிக்கக் கலிபோர்னியா பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட், பேராசிரியர் ப.மருத நாயகம் போன்றோர் முன்னரே சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். ஆயின் இக்கட்டுரை, ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை எனும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் காளிதாசன் கவிதையில் காணப்படும் சங்க இலக்கியத்தின் ஊடாட்டத்தைப் பருப்பொருளியலான சில சான்றுகள் வழி விளக்க முனைகின்றது.

ஊடிழை இலக்கியத்தன்மையின் அடிப்படைகள்

இலக்கியத்தன்மை என்பது குறித்து ருஷ்ய உருவவியல், அமைப்பியல் போன்றவற்றில் பேசப் பட்டிருந்தாலும் 'ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை' என்பதை ஒப்பிலக்கியத்தின் கருத்தாக்கமாக முதலில் பேசியவர் 'மரியான் காலிக்' (Marian Galik) என்கின்ற 'சுலோவகியா' நாட்டு ஒப்பிலக்கிய அறிஞராவார். ஓர் இலக்கியத்தில் இலக்கியத்தன்மை என்பது, மொழியை அசாதாரணப்படுத்துவதன் (Inordinariness) வாயிலாகவும் வழக்கத்திற்கு மாறான தன்மையாக்கம் (De-Femilarisation)

செய்வதன் வாயிலாகவும் உருவாகின்றது. இலக்கியத் தன்மையே ஓர் இலக்கியப்பணுவலைப் பிற பணுவல் களிலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றது. சொல்விளையாட்டு, ஒலிநயம், பேச்சுச்சந்தம் முதலான உத்திகளின் வாயிலாக, இலக்கியத்தில் மொழியின் செயல்பாடு, உணர்ச்சி கரமானதாகவும் விலகல்தன்மை கொண்டதாகவும் மொழிசார் நிலையைக்கடந்து குறியீட்டுத்தன்மை கொண்டதாகவும் கையாளப்படுகின்றது. மொழியின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இலக்கியத்தின் 'இழைமானமே' (Fabric) ஒரிலக்கியத்திற்கு இலக்கியத்தரத்தை வழங்குகின்றது. இலக்கியப் புலமையைவிட இலக்கியத் தன்மையே கலை, இலக்கியப்பண்பு சார்ந்த அழகியல் பொருளின் மையமாக இருக்கிறதென்று 'ரெனிவெல்லக்' குறிப்பிடுவார் (மேற்கோள்: 2000:ப.2)

ஊடிழை இலக்கியச்செயல்பாடு குறித்துப் பேசும் 'டயோனிஸ் ட்யூரிஸின்' (Dionyz Durisin) என்பவர், 'இலக்கியத்தன்மை என்பது எல்லா இலக்கியங்களுடைய அடிப்படை மற்றும் சாராம்சப் பண்பாகும்' (மேலது) என்று குறிப்பிடுகின்றார். இலக்கியத்தன்மை என்பது, தானாகவே ஊடிழை இலக்கியத்தன்மையாக மாறுகின்றது. அதன்வழி, தேசியம் கடந்த, இனவியல் கடந்த உறவுகளை, இணக்கங்களை அது சாத்தியமாக்குகின்றது. ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை, இலக்கியத் தன்மைக்கு இரண்டாம் நிலையானது. ஊடிழை இலக்கியச் செயல்பாடு, இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் கால இனவியல் மாற்றங்களைக் கொணர்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியம் எப்போதும் புதுக்கூறுகளைக் கொண்டு தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்வதற்கு நிரந்தரமான உருகுநிலையிலேயே இருக்கின்றது. எனவே, இலக்கியத்தின் புதிய உருவாக்கத்திற்கு, உருகுநிலையின் கட்டமைப்பிற்கும் ஓர் இழுவிசை இருக்கிறது என்று 'பியாஜெட்' (Piaget) குறிப்பிடுகின்றார் (மேலது). ஊடிழை இலக்கியச் செயல்பாட்டின் உருமாற்றத்தை சுமேரிய, அகாடிய, அசிரிய,

அனடோலிய நாகரிகங்களில் காணமுடியுமென்று குறிப்பிடுகின்ற 'மரியான் காலிக்' (Marian Galik), இந்தியக் காப்பியங்களுக்கும் கிரேக்க இலக்கியங்களுக்கு மிடையில் (ஐரோப்பிய, ஆசிய இலக்கியங்கள்), ஊடிழை இலக்கிய ஒருமையைக் காணமுடியும். இவ்விரு இலக்கியங்களுக்குமிடையில் பெயரடைகள், உவமைகள், அடிக்கருத்துகள் ஆகியவற்றின் பயன்பாட்டில் ஒத்த தன்மையைக் காணமுடிகிறது என்கிறார். சான்றாக, பெண்ணைக் கவர்தல் (ஹோமரின் 'இலியாது' காவியத்தில் ஹெலன் - 'இராமாயணத்தில்' சீதை), பெண்ணின் அவமானம் ('மகாபாரதத்தில்' திரௌபதி, ஹோமரின் 'ஓடிசியில்' பெனிலோப் (Penelope) ஆகிய அடிக்கருத்துகளும் பிற எடுத்துரைப்பியல் கூறுகளும் மகாபாரதம், கில்காமேஸ், இலியாது ஆகிய காவியங்களில் ஒத்த தன்மையுடன் அமைந்திருப்பதை அமியதேவும் சிசிர்குமார்தாசும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர் (மேலது, ப.3).

ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை, புறத்தொடர்புகளாலும் அகத்தொடர்புகளாலும் இலக்கியங்களில் நிகழ்கிறது. ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை, மேலெழுந்த வாரியாகவும் ஆழமான பண்புகொண்டதாகவும் அமையும். ஊடிழை இலக்கியத்தன்மையின் செயல்பாடு, பெரும்பாலும் பெரும் சமூகமாற்றம், புரட்சி போன்ற சூழல்களில் மிகுதியாக நிகழ்கிறது. ஊடிழை இலக்கியத்தன்மையினால், தனிப்பட்ட இலக்கியங்களின் ஒட்டுமொத்த ஒழுங்கமைவுக் கட்டமைப்புக்கூறுகளில் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. அவ்விவிலக்கியங்களின் வழக்கமான கருத்தியல், அழகியல், இலக்கிய இனங்கள், இலக்கிய வகைகள், வடிவங்களில் பெரும் உருமாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை, ஊடிழை இலக்கியச் செயல்பாடாக மட்டுமின்றி, ஊடிழைப் பண்பாட்டுச் செயல்பாடாகவும் அமைகின்றது. ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை பற்றிய ஆய்வு, ஒப்பிலக்கியத்தின் அடிப்படை நோக்கங்களுள் ஒன்றான ஊடிழை இலக்கியக் கவிதையியலையும் (Inter Library Poetics) கண்டறிய உதவுகின்றது. இலக்கியத்தின் ஒரு பண்பான ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை, தனிப்பட்ட இலக்கியங்கள், தேசிய இனவியல் நிலைகளைக் கடந்து செல்ல உதவுகின்றது. அத்துடன், ஊடிழை இலக்கியச் சமூகங்களையும் இலக்கியக் குடும்பங்களையும் உருவாக்க உதவுகின்றது. இதன்வழி, இலக்கியங்களின் பரஸ்பரத் தாக்கங்களையும் எதிர்வினைகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன், இலக்கிய ஆய்வினைப் புவிசார் இலக்கிய ஆய்வு எனும் விரிந்த தளத்திற்கு இது நகர்த்திச் செல்கிறது.

இந்திய இலக்கியங்களில் ஊடிழை இலக்கியச் செயற்பாடு

இந்திய இலக்கியம் என ஒருமையில் அழைக்கப்பட்டாலும், இருபத்திரண்டு மொழிகளில் இந்திய

இலக்கியங்கள் வெளிவருகின்றன. ஐரோப்பிய இலக்கியம், ஆப்பிரிக்க இலக்கியம், சோவியத் இலக்கியம் என்பதுபோல், இந்திய இலக்கியம் என்பதும் பல்வேறு இலக்கியங்களின் தொகுதியாக இருக்கின்றது. பல மொழிகளில் எழுதப்பட்டாலும் இந்திய இலக்கியம் ஒன்றே என்ற சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ணனின் கூற்று, இந்தியப்பண்பாட்டின் ஒருமைத்தன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு கூறப்பட்டது. அதே நேரத்தில், இந்தியப் பண்பாட்டின் அடிப்படை என்பது வேற்றுமையில் ஒற்றுமை (Unity in Diversity) கொண்டதாகும். இந்தியப் பண்பாடு என்பது, இந்திய இலக்கியங்களைப்போல் பன்மையியத் தன்மைகொண்டது. ஒரே தேசிய எல்லைக் குள்ளிருந்து இந்திய இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டாலும், அவை வெவ்வேறு மொழிகளில் வெவ்வேறு பண்பாடுகளில் வெவ்வேறு தேசிய இனங்களின் அடையாளங்களாகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் திகழ்கின்றன. எனவே, இந்திய இலக்கியங்களுக்கிடையேயான ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு என்பது, அவ்விவிலக்கியங்களுக்கிடையிலான இந்தியத்தன்மை என்கின்ற பொதுமையையும் தமிழ், மராத்தி, வங்காளி என்கின்ற தனித் தேசியஇனங்களின் தனித்தன்மைகளையும் கண்டறிவதாக அமைகின்றது. இந்திய இலக்கியத்துக்குள் சமஸ்கிருதம் X சமஸ்கிருதம் அல்லாத இலக்கியங்கள் அல்லது சமஸ்கிருதம் X சமஸ்கிருதத்திற்குப் பிந்தைய இலக்கியங்கள் என்கின்ற இருமைகள் இலக்கிய விவாதத்தில் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. தமிழ், பாலி, பிராகிருதச் செவ்விவிலக்கியங்கள் அல்லாத நவீன இந்திய மொழிகளின் இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருதத்தின் தாக்கத்திற்குப் பெரிதும் ஆட்பட்டவை. சமஸ்கிருத மரபினை அடியொற்றித் தமது சொந்த இலக்கிய மரபினை உருவாக்கிக்கொண்டவை. சமஸ்கிருத மரபினைப் பின்பற்றியதன் வழியிலும், சமஸ்கிருதக் காவியங்களை மொழிபெயர்த்ததன் வழியிலும் தமது இலக்கியத்திற்கான அடையாளத்தைப் பொதுவெளியில் உருவாக்கிக்கொண்டவைதான் பெரும்பாலான நவீன இந்திய மொழிகளின் இலக்கியங்கள். எனவே, இவ்விவிலக்கியங்களின் இழைமானத்தில் சமஸ்கிருத மொழி, இலக்கண, இலக்கிய, அழகியல் மரபுகள் ஊடும்பாவுமாக ஊடாடி நிற்கின்றன. தமிழ்மரபு, சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வேறுபட்ட தனித்தன்மை கொண்டது. இருப்பினும் சமஸ்கிருதம், இந்தியாவிலுள்ள இலக்கியவாதிகள் உரையாடிக்கொள்வதற்கான ஒரு பொது இலக்கியமொழியாக இருந்தமையாலும், இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் - குறிப்பாகப் பெரிதும் தென்னிந்தியர்கள் - சமஸ்கிருதத்தில் இலக்கியம் செய்தமையாலும் தமிழிலக்கியத்தில் சமஸ்கிருதத்தின் ஊடாட்டமும் சமஸ்கிருதத்தில் தமிழிலக்கியத்தின் ஊடாட்டமும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

அவ்வகையில் சங்கக்கவிதையின் அகவிலக்கிய மரபுகள், காளிதாசனின் கவிதைகளில் ஊடாடியிருக்கின்றன.

தமிழ்க்கவிதையும் காளிதாசன் காவியங்களும்

சங்கநூற்களில் இடம்பெற்றுள்ள உவமை, படிமம் முதலான புனைவுக்கூறுகளின் பயன்பாட்டைக் காளிதாசன் காவியங்களில் காணமுடிகின்றது. சான்றாக, ஔவையார் அதியமான் படையிலுள்ள வீரர்களின் சீறிவரும் சினத்தை விவரிக்கையில், கோலால் அடித்தால் சீறியெழும் பாம்பினை உவமையாகக் கூறியுள்ளார்.

“எரிகோல் அஞ்சா அரவின் அன்ன
சிறுவன் மள்ளரும் உளரே” (புறம்.89)

இதே உவமையைக் காளிதாசன் தன் ரகுவம்சத்தில், இராமனின் வீரத்தை விவரிக்கையில் பரசுராமனின் கூற்றாகக் கையாண்டுள்ளார்.

“...தடியால் ஓங்கியும்
அடித்த ஓரரவு எழுந்திடும் சீறி!
உந்தனின் வீரப் பராக்கிர மத்தால்
உசுப்பியும் விட்டனை கோபம்!” (ரகு., ப.352)

இதேபோன்று காளிதாசனின் உவமை ஒன்றைக் கம்பன் கையாண்டுள்ளதையும் காணமுடிகின்றது. ரகுவம்சத்தில் இராமனின் பாட்டன் அஜன் இந்துமதியை மணமுடிக்க நகர்வலம் செல்லும்போது, அவனை நகரப்பெண்டிர் யாவரும் சாளரத்திலிருந்து காண்கின்றனர். அக்காட்சியினைக் காளிதாசன், ஜன்னலில் தாமரைப்பூக்கள் பூத்ததாக உருவகப்படுத்துகிறார்.

“கன்னி முகமோ கமலப் பூவையும்
கண்கள் கறுப்பு வண்டு களையும்
அருந்திய மதுமணம் தேனின் மணத்தையும்
பொருந்தி இருந்தது; போய்நிற் குங்கால் -
சாளர மெல்லாந் தாமரைப் பூவே...!” (ரகு., ப.187)

இதே காட்சிப்படிமத்தை, உருவகஅணியைக் கம்ப ராமாயணத்தில் கம்பர், இராமன் தேரேறித் தெருவில் சென்றபோது, பெண்கள் சன்னல்களுக்குள் நின்று கொண்டு இராமனைக் கண்ட காட்சியை விவரிக்கின்றார்.

“நீள் எழுந்தொடர் வாயிலில், குழையொடு நெகிழ்ந்த
ஆளகத்தினொடு அரமியத் தலத்தினும் அலர்ந்த;
வாள் அரத்த வேல் வண்டொடு கெண்டைகள் மயங்கச்
சாளரத்தினும் பூத்தன தாமரை மலர்கள்”
(கம்ப., பா.1453)

இவ்வாறு காளிதாசன் கவிதைகளின் இழைமானத்திற்குள் தமிழ் இலக்கியக் கூறுகளும் தமிழ்க்கவிதைகளின் இழைமானத்திற்குள் காளிதாசனின் இலக்கியக் கூறுகளும் ஊடாட்டம் செய்துள்ளன.

நிலவெளிகளும் காதலர் அகவெளிகளும்

காதலர் சந்திக்கும் நிலங்களும் காதலர் கூடல் - பிரிவு உணர்வுகளும் காதலர் உணர்வுக்குப் பின்புலமாகும் இயற்கைக்காட்சிகளும் காதலுறும் பெண்டிர் குறித்த வருணனைகளும் குறுந்தொகையிலும் காளிதாசர் காவியங்களிலும் ஒத்த தன்மையில் அமைந்துள்ளன. சங்க அகப்பாடல்களில், நெல்வயல்களும் கரும்புவயல்களும் விரிவான சித்திரிப்பைப் பெற்றுள்ளன. வேளாண்மைச் சமூகத்தின் உருவாக்கத்தையும் அதன் விரிவையும் கண்டு வியந்த சங்கப்புலவர்கள், அவற்றைத் தம் கவிதைகளில் சித்திரித்துள்ளனர்.

“தேம்பொதிக் கொண்ட தீங்கழைக் கரும்பின்
நாறா வெண்பூக் கொழுதும்
யாண ழுரன் பாணன் வாயே” (குறுந்.85)

இதேபோன்று, குறுந்தொகையின் பிற கவிதைகளிலும் (85,198,267) கரும்புவயல் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. காளிதாசனின் காவியங்களிலும் காதல் உணர்வைப் பாடுகையில், கரும்புவயல்கள் பின்புலமாய் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. முகில்விடுதூதில் (மேக சந்தேசம்), யட்சன் மேகத்திற்கு வழியைக் கூறுமிடத்து, கரும்புத்தோட்டங்களின் செழிப்பை வருணிக்கின்றான்.

“கரும்புப் பயிர் நிறைந்த இவ்விடமிருந்து மேலெழுந்து
கருத்த திக் கஜங்களின் பருத்த துதிக்கைகளை நீத்து
காற்று மலைச் சிகரந்தனைப்

பெயர்த்தெடுத்துச் செல்கிறதோள
கவிகளும் அணங்குகளும் வியந்து
புகழ்ந்து போற்றும்படி செல்.” (பா.14)

இவ்வாறே, அவரது பருவங்களின் வருணனையிலும் (ருது சம்ஹாரம்), பின்பனிக்கால வருணனையில் காதல் வேட்கை, பிரிவு ஆகியவை கரும்புகளின் செழிப்புடன் இணைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளன.

“வளர்ந்த நெற்பயிர் கரும்புகளால் நிறைந்தபூமி
க்ரௌஞ்ச பட்சியின் மென்னொலி அழகுநிறைக்க,
பெண்கள் விரும்பியதும்

காமவேட்கை குன்றுவதுமான
அழகிய பெண்ணே பின்பனிக்காலம் பற்றிக் கேள்.”
(பா.1 - ப.157)

இப்பாடலில், கரும்புப்பயிர் நெற்பயிருடன் இணைத்துப் பேசப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியத்திலும் பல பாடல்களில் நெல் வயலில் பூத்திருக்கும் கரும்பைப் பற்றிய சித்திரிப்பைக் காணமுடிகின்றது.

“பூத்த கரும்பிற் காய்த்த நெல்லிற் கழனியூரன்”
(ஐங்.4) எனும் தொடரில்வரும் நெல் தலைவிக்கும், கரும்பு பரத்தைக்கும் குறியீடாகியுள்ளது. ‘ஸிஸிரம்’

எனப்படும் பின்பனிச்சாலப் பருவ வருணனையில் மற்றொரு பாடலிலும் காதலர்களின் கலவி, நெல் கரும்புகளின் செழிப்போடு இணைத்துப் பேசப்பட்டுள்ளது.

“இனிய வெல்லம் ருசிநிறை நெல் கரும்பு செழிக்கும்
காதலரின் கலவி கேளிக் குகந்ததும் மதனகர்வமுட்டும்
இன்னுயிர்க் காதலியைப் பிரிந்தோரை மிக வாட்டும்
பின்பனிச்சாலம் எல்லோருக்கும்

நன்மையை நல்கட்டுமே” (பா.16 - ப.165)

இவ்வாறு, நிலத்தைக் காதலுணர்வுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் தமிழின் சூழலியக் கவிதை மரபினைக் காளிதாசனிடம் காணமுடிகின்றது.

கருத்துப்பொருளும் காட்சிப்பொருளும்

சங்க அகக்கவிதையில், காதலரின் பிரிவும் கூடலும் அவர் வாழும் நிலத்து இயங்கும் பறவை, விலங்குகளின் செயல்களோடு இணைத்துப்பாடுவது ஒரு பொது வழக்கு. காதலரின் பிரிவை மிகுவிக்கின்ற வகையில், நிலக் கருப்பொருட்களின் செயல்கள் எடுத்துரைக்கப்படும். சான்றாக, குறுந்தொகைப் பாடலொன்றில், இளவேனிற் பருவத்துத் தலைவன் வாராமையால் வருந்தும் தலைவியின் பிரிவுத்துயரத்தை மிகுவிக்கின்ற வகையில் மாமரத்திலிருந்து கூவும் குயிலின் கூவல் அமைந்துள்ளது.

“ஈங்கே வருவ ரினைய லவரென
அழாஅற்கோ வினியே நோய்நொந் துறைவி
மின்னின் றூவி யிருங்குயில் பொன்னின்
உரைதிகழ் கட்டளை கடுப்ப மாச்சினை
நறுந்தாது கொழுதும் பொழுதும்
வறுங்குரற் கூந்த றைவரு வேனே” (குறுந்.192)

இக்குறுந்தொகைப் பாடலில் இடம்பெறும் இளவேனிற்காலம், மாமரம், கிளையிலமர்ந்து தாதை உண்ணும் மின்னும் சிறகுகளையுடைய குயிலின் குரல், தலைவியின் வருத்தமிகுதி ஆகிய அனைத்தும் இடம்பெறும் வகையில் ருதுசம்ஹாரத்தின் இளவேனிற்காலப் (வசந்தருது) பாடல்கள் இரண்டு அமைந்துள்ளன.

“மதங்கொண்ட வண்டுகளும் குயில்களின் கூவலும்
பூத்த மாமரங்களும் கர்ணிகாரங்களும் பொலிவூட்ட
கூரம்பு கணைகளில் அணங்கின் மனம் தாக்கி
மன்மத வேட்கையூட்டி வாட்டிடுமே வசந்தகாலம்”
(ருதுசம்ஹாரம், பா.27)

மாம்பூச்சாறு பருகி மதம்கொண்ட ஆண்குயில்
காதல் மேலிட களிப்புற்றுக் காதலியை முத்தமிட
தாமரைப்பூ உறைவண்டுகள் ரீங்காரம் செய்தே
தன்னின்ப நாயகியின் மனம்நெகிழ்ச் செய்திடும்”
(மேலது, பா.14)

குறுந்தொகைப்பாடலின் முதல், கரு, உரி ஆகிய மூன்றும் காளிதாசனின் இந்த ருதுசம்ஹாரப் பாடல் களில் காட்சிப்பொருளாயும் கருத்துப்பொருளாயும் முறை சிறந்து வந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. பாடு பொருள் மட்டுமல்லாமல், பாடுபொருளுக்கு இயைந்த இயற்கைப் பின்னணியான காட்சிப்படிமமும் இணைந்து நிற்கின்ற சங்கக் கவிதையின் இழைமானத்தைக் காளி தாசனும் தன் கவிதையின் இழைமானத்தில் புனைவுக் கூறாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட குறுந்தொகைப்பாடலில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி, தன் கூந்தலை அள்ளி முடியாமல் (புணையப்பெறாமல்), வறட்சியாக வைத்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கூந்தலை முடியாம லிருப்பது வேறுபல சங்கப் பாடல்களிலும் விவரிக்கப் பட்டுள்ளன. காதலனைப் பிரிந்த தலைவி கூந்தலை முடியாமலிருக்கின்ற தமிழ்ப்பண்பாட்டு வழக்கத்தினைக் காளிதாசனும் தன் மேகசந்தேசத்தில் (முகில்விடுதாது) படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

காதலியைப் பிரிந்த யட்சன் மேகத்திடம் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் தோற்றத்தைப் பின்வருமாறு வருணிக்கின்றான்.

“சபிக்கப்பட்ட நாள்முதல் அவிழ்ந்த கூந்தலை
விரதம் மேற்கொள்ளவே எண்ணெய்ப்பூச்சுகள் நீக்கிட,
சடையாகி அழுக்கேறி மென்மை யிழந்த கூந்தல்
கன்னத்தில் வீழ்ந்திட கைகளால் அகற்றிடுவாளே”
(மேக.98)

பெண்ணுடல் வருணனையில் வரும் உவமைகள்

காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருளின் இயைபில் மட்டுமல்லாது, தலைவியை வருணிக்கும் விதத்திலும் சங்கக்கவிதைகளும் காளிதாசனின் கவிதைகளும் ஒன்றுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. பெண்ணை மயிலின் இயல்புடன் ஒப்பிடுவதும் பெண்ணின் கூந்தலை மயில் தோகைக்கு ஒப்பிடுவதும் பெண்ணின் தொடையை வாழைமரத்திற்கு ஒப்பிடுவதும் தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்ற வேறுபட்ட இரண்டு மரபுகளிலும் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன.

“மயிலியற் செறியெயிற்று அரிவை” (குறுந்.2)

“கலிமயிற் கலாவத்தன இவள்” (குறுந்.225)

“ஒலிநெடும் பீலி துயில்வர வியலி
ஆடுமயில் அகவும் நாடன்” (குறுந்.264)

என வரும் குறுந்தொகைப் பாடல்களில் சங்ககாலத் தலைவி, மயிலுக்கும் அவளது கூந்தல் மயில் தோகைக்கும் ஒப்புமையாகியிருப்பதைப்போல, மேகசந்தேசத்தில்

வரும் தலைவியின் கூந்தலும் மயில்தோகைக்கு ஒப்புமையாகின்றது.

“பிரியங்கு கொடி உடலும் மருண்ட மான்விழிகளும்
மதிமுகமும் மயில்தோகை ஒத்த கூந்தலும்
மெலிந்து ஓடும் நதியே உன் புருவநெறி அமைய
சினந்தோளே! உன்னுருவச் சிறப்புரைக்க
ஓரே பொருளைக் காணேனே”

(மேக.110)

சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் பெண்ணுடல் பற்றிய வருணனையில், பெண்ணின் தொடை, யானையின் துதிக்கைக்கும், வாழைக்கும் உவமையாகியுள்ளது. சிறுபாணாற்றுப்படையில் வரும் விறலி வருணனையில் இதனைக் காணலாம்.

“இரும்பிடி தடக்கையின் சேர்ந்து
உடன் செறிந்த குறங்கின்
குறங்கு என மால்வரை ஒழுகிய வாழை”

(சிறுபாண்.19-21)

இதுபோலவே பெண்களின் தொடை காளி தாசனின் ரகுவம்சத்திலும் மேகசந்தேசத்திலும் வாழை மரத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகின்றது.

“வாழைமரம்போல் தொடையுடை வஞ்சியே”

(ரகு.666)

“நகக்கீறலற்ற அவளது வெற்றுத்துடையோ
நீண்டநாள் அணிந்த முத்துமாலைநீக்கிட
கூடலே அற்றதால் நீவிவிடுதலிழந்தாலும்
நீர்மேகம் காண வாழைத்தொடை துடித்திடும்”

(மேக.102)

இவ்வாறே பெண்களின் விழி, இடை குறித்த வருணனைகளிலும் ஒப்புமை காணப்படுகின்றது.

ஓரிலக்கியத்தின் அடிக்கருத்து உவமை, உருவகம், உள்ளறை முதலான உத்திக்கூறுகள் வேறோர் இலக்கியத்தின் இழைமானத்தில் புனைவாக்கக் கூறுகளாக இடம்பெறுமாயின், அதுவே ஊடிழை இலக்கியத்தன்மை ஆகும்.

- இந்திய தேசம் என்கிற ஓரே நிலவியல் பண்பாட்டுப் பகுதிக்குள் தோன்றும் இந்திய இலக்கியங்களுக்கிடையே ஊடிழை இலக்கியச் செயல்பாடு இயல்பான ஒன்றாக இருக்கின்றது.
- சங்கக்கவிதையின் புனைவாக்கக்கூறுகள் காளிதாசன் காவியங்களில் ஊடாட்டம் செய்துள்ளன. அதேபோன்று, காளிதாசன் தனது கவிதையின் இழைமானத்தில் கையாண்ட

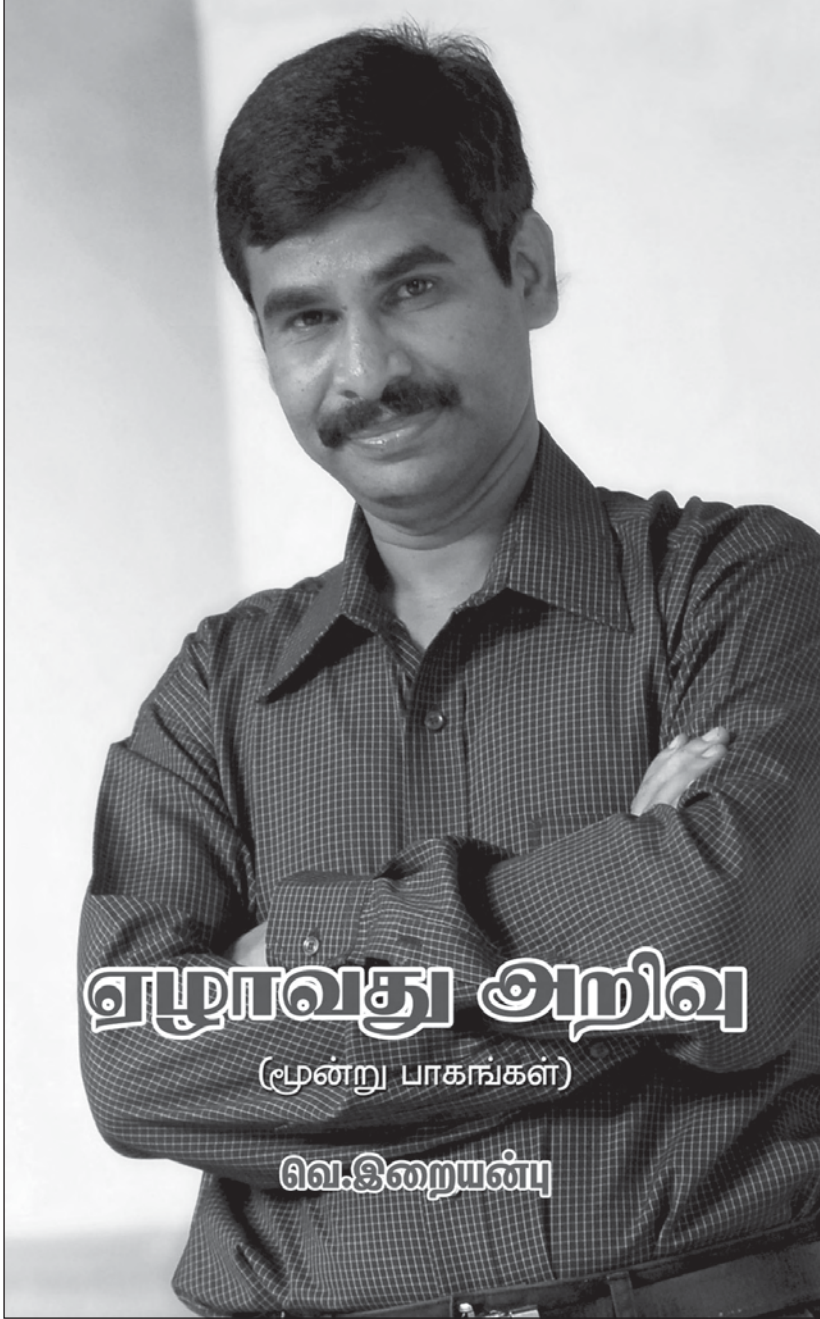
இலக்கியக்கூறுகள் கம்பரிடத்து ஊடாட்டம் செய்துள்ளன.

- காளிதாசன் கவிதைகளில், சங்கக்கவிதையின் முதல், கரு, உரி எனும் வரையறைக்குள் அடைபடாதிருந்தாலும் சங்கக்கவிதையின் முதல், கரு என்கிற காட்சிப்பொருளும் (Imagery) உரி என்கிற கருத்துப்பொருளும் (Content) காளிதாசன் கவிதைகளில் ஊடாடி நிற்கின்றன.
- காளிதாசன் கவிதைகளில் இடம்பெறும் சங்க இலக்கிய உவமைகள், இந்தியப் பொதுப் பண்பாட்டில் - நாட்டார் பண்பாட்டிலிருந்து உருவானவை என்று கொண்டாலும்கூட, சங்கஅகப்பாடலில் இடம்பெறும் காட்சிப் பொருள், கருத்துப்பொருளுக்கிடையிலான இயைபு காளிதாசன் கவிதைகளில் காணப் படுவது என்பது தற்செயலானதல்ல. காளி தாசனுக்குச் சமஸ்கிருத இலக்கியமரபில் சங்க அகப்பாடல்கள் போன்று முன்னுதாரணங்கள் இல்லை. சமஸ்கிருதக் கவிதையில் அகப் பாடல் மரபினை முதலில் தொடங்கி வைத்தவர் காளிதாசன்தான்.
- புதிய அகப்பாடல் மரபுக்காக உருகுநிலையில் காத்துக்கொண்டிருந்த சமஸ்கிருத இலக்கிய மரபுக்குக் கட்டமைப்புக்கான புனைவுக் கூறுகளைத் தந்தது சங்க அகமரபுதான் என்ற முடிவுக்கு வருவதில் தவறில்லை. சங்க அகக் கவிதைகள் பிராகிருதப்பெயர்ப்புகள் வழியாகக் காளிதாசன் கைகளுக்குச் சென்றிருக்கலாம்.

பார்வை நூல்கள்

1. காளிதாசன் - ரகுவம்சம் (மொ.பெ.), ஆகாசம் பட்டு சேஷாசலம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம், ஏப்.2008.
2. காளிதாசன் - முகில்விடு தூது - பருவங்களின் வருணனை, இராஜலட்சுமி சீனிவாசன் (மொ.பெ.), லோகோஸ் வெளியீட்டாளர், சென்னை, மு.ப. ஜூன் 2002.
3. சாமிநாதையர், உ.வே., - பத்துப்பாட்டு மூலமும் மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி (ப.ஆ.) நச்சினார்க்கினியர் உரையும் டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையம், சென்னை 1974.
4. சாமிநாதையர், உ.வே., - குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் (ப.ஆ.) டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையம், சென்னை 2000.
5. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., - கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டம் கம்பன் அறிநிலைய வெளியீடு, கோவை.
6. Marian Galik - Interliterariness as a Concept in Comparative Literature, CLCWeb: Comparative Literature and Culture, PURDUE University Press, Volume 2, Issue 4 (Dec. 2000), Article 6.

நியூ செஞ்சுரி வெளியீடு

₹ 395/-

மனிதன் தன் வாழ்வில் தவறாது பயின்றொழுக வேண்டிய வாழ்வியல் அறங்களைப் பேசும் கருத்துக்கோவைகளின் பெட்டகம். ஈடற்றதும் தேர்ந்தவையுமான அனுபவங்களின் வழி தாம் கண்டுணர்ந்த வாழ்வின் லட்சணங்களையும் அற்புதங்களையும் மாட்சிமைகளையும் மாண்புகளையும் எளிமையாகவும் சிறப்பாகவும் இந்நூலில் பதிவு செய்துள்ளார் வெ.இரையன்பு ஐ.ஏ.எஸ்.

இலக்கியப் படைப்புகள் வடிவாட்டத்தின் மீது

வளவ. துரையன்

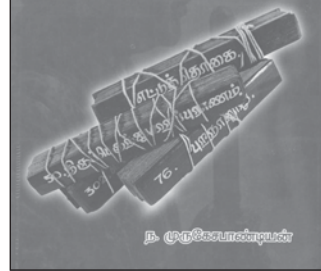
நவீன இலக்கிய எழுத்தாளர்களில் சங்க இலக்கியப் பயிற்சி கொண்டவர்கள் மிகக்குறைவு. புனைவிலக்கியத் துடன் பண்டைய இலக்கியத்தைக் காத்திரமாக விமர்சிக்கிற விமர்சகர்களில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலரில் ஒருவர் ந. முருகேசபாண்டியன். அவர் தமிழில் திறனாய்வுச் சங்கிலி அறுந்துபடாமல் தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறார். பல்வேறு கருத்தரங்குகளில் சங்க இலக்கியம் பற்றி அவர் ஆற்றிய உரைகளின் தொகுப்பு, மறுவாசிப்பில் செவ்வியல் இலக்கியப் படைப்புகள் என்று நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் உங்கள் நூலகம், தாமரை, சமூக விஞ்ஞானம், உயிர் எழுத்து போன்ற இதழ்களில் வெளியாகியுள்ளன. சங்க இலக்கியப் படைப்புகளைப் புதிய கோணத்தில் அணுகியுள்ள இந்தக் கட்டுரைகள், இளம் ஆய்வாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும்.

சங்ககாலத்தில் பாலியல் என்பது கொண்டாட்டமாகவே இருந்தது. பெண் தனக்கேற்ற, தான் விரும்பிய ஆணைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அளவுக்குச் சதந்திரம் மிக்கவளாக விளங்கினாள். கல்வியறிவு நிரம்பப் பெற்றிருந்த பெண்கள் தங்கள் பாலியல் மனநிலையை ஆழமாகவே எழுதியுள்ளனர். நான் என்ன செய்வேன்? / முட்டு வேன் கொல்? / தாக்கு வேன் கொல்? என்ற ஓவையாரின் பாடல் வரிகளைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். இவற்றையெல்லாம் தரும் முருகேசபாண்டியன் “மதங்களின் ஆதிக்கம் வாழ்வில் வந்த பின்னர்தான் பாலியல் எதிர்மறை அம்சமாகிவிட்டது; உடலைக் கொண்டாடாமல், உடலை வருத்தித் தவமிருத்தல், உடலைத் துறந்து வீடுபேறு அடைதல் போன்றவை உண்டாகி பாலுறவினைக் கேவலமாக்கி விட்டன” என்று துணிந்து கூறுகிறார். மேலும் “பாலியல் பற்றிய தவறான புரிதல்கள் புறந்தள்ளப்பட வேண்டும்” என்கிறார். அதை இயற்கையானதாகக் கருதி வரவேற்கும் மனநிலை வேண்டும் என்றால், பாலியல் கல்வி இன்று பதின்பருவத்தினருக்குத் தேவைப்படுகிறது. இந்நூலின் முதல் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புதிய பார்வையைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது, “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்பதைப் போரில் தோற்றுப் போன இன்னொரு குழுவினுக்கு, அதாவது அடிமைப் பட்ட மக்களுக்குத் தேறுதல் சொல்வதற்காகப்

பாடப்பெற்றது என்று கருத இடமுண்டு” என்று எழுதுகிறார். “எம்பா வருத்தப்படறே? இதுவும் ஒன் ஊர்தாம்பா; நாங்கனும் ஒன் சொந்தக்காரங்கதாம்பா” என்று கூறுவதாக இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதுதான் புதிய பார்வை; இதுவே இன்றைய தேவை.

சங்ககாலப் பெண்கவிஞர்கள் பற்றிய கட்டுரையில் “இன்று பெண்கவிஞர்கள் கவிதையில் பயன்படுத்துகிற யோனி, முலை போன்ற சொற்களைச் சங்ககாலத்திலே பெண்கவிஞர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது முக்கியமான தகவல்” என்று கட்டுரையாளர் குறிப்பிடுவது, இலக்கிய வாசகர்களும் கவிஞர்களும் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒன்றாகும். அதற்குச் சான்றாக, வெள்ளிவித்யாரின் ‘திதிலை அல்குல் என்மாமைக் கவினே’ (குறுந்தொகை; 27) மற்றும் ஓவையாரின் ‘முலையிடை முளையிட்ட நோய்’ (அகநானூறு 273) என்ற வரிகளைக் கூறுகிறார்.

மறுவாசிப்பில் செவ்வியல்
இலக்கியப் படைப்புகள்
(புழந்தமிழர் வாழ்வியல் பதிவுகள்)

மறுவாசிப்பில் செவ்வியல்
இலக்கியப் படைப்புகள்
(கட்டுரைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்: ந.முருகேசபாண்டியன்
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
தொடர்புக்கு : 044 - 26251968
விலை: ₹ 120/-

சங்ககாலக் கவிதைகள் அக்காலச் சூழலைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. அவை இல்லாவிடில் நாம் இன்று அன்றைய பண்பாடு, உணவுமுறை, காதல், வீரம் பற்றி அறிய முடியாது. பண்டைய சமூகநிலையையும், காதலையும் வீரத்தையும் இன்றைய பொதுப்புத்தியை வைத்து வரையறை செய்ய முடியாது. “தாய்க்கும், மகனுக்கும் இடையேயான உறவு அரசியலால் துண்டிக்கப்பட்டு வீரம் என உருவாக்கப்படுகிறது” என்றும், ‘குறுநில மன்னர்களின் போர்களில் மரண மெய்தியது வீரமெனப் போற்றிப் பொற்காலக் கனவு காண்கிறோம்” என்றும் கூறுவது ஏற்கமுடியாத ஒன்று. வேண்டுமானால் இதைப் புதிய பார்வையாகக் கொள்ளலாம்; எப்படியும் பார்க்க திறனாய்வாளருக்கு உரிமை உண்டன்றோ?

நூலின் முக்கியமான பதிவுகளில் ஒன்றாக நான் கருதுவது மனைவியின் இறப்பு காரணமாக ஆண் படுகிற மனவேதனையைத் துயரமான மொழியில் எடுத்துக் காட்டியுள்ள பாடலைத் தந்திருப்பதாகும். பெரும் பாலும் யாரும் அதிகமாக அறிந்திராத பாடல் இது. மாக்கோதை எழுதிய பாடல் வரிகளில் துயரம் தோய்ந்துள்ளது. கள்ளிச்செடிகள் நிறைந்த சுடுகாட்டில், எரியும் நெருப்பில், விறகுப்படுக்கையில் அன்பிற் குரியவளைக் கிடத்திவிட்டு இன்னும் என் உயிரைப் போக்கிக்கொள்ளாது உயிர் வாழ்கின்றேன்” என்பது இப்பாடலின் பொருளாகும்.

“கள்ளிபோகிய களரிமருங்கின் களியம் பறந்தலை
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிறகுஈமத்து
ஒள்ளழற் பள்ளிப்பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனள் மடந்தை
இன்னும் வாழ்வல் இதன்பண்பே (புறநானாறு-245)

பெண்ணை இழந்த ஆணின் நிலை அரிதாகவே சங்கப்பாடல்களில் பதிவாகியுள்ளது. இதனை எடுத்துக் காட்டிய கட்டுரையாசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

சங்ககாலச் சமயங்கள் பற்றிக் கூறும்போது, “சூர், அணங்கு, சூலி, முருகு போன்ற கடவுள்கள் இயற்கை சார்ந்த இடங்களில் தங்கியிருப்பதான நம்பிக்கை, சங்ககாலத்தில் வலுவாக நிலவியது” என்ற கருத்து, பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சங்ககால மக்கள் இயற்கையைத் தான் கடவுளென்று வழிபட்டனர், பிற்காலத்தில்தான் உருவ வழிபாடு தோன்றியது. அதிலும் எல்லா மலைகளிலும் கடவுள்கள் நிறைந்து இருப்பதாக அவர்கள் நம்பியதை இயற்கை சார்ந்த வழிபாடாகவே கருதலாம். அணங்குடை நெடுவரை (அகம்:22); அணங்குடை வரைப்பு (அகம்:372); அணங்கொடு நின்றது மலை (நற்றிணை;165) போன்ற பாடல்அடிகள் சான்றாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. மேலும் சங்ககால மக்களிடையே

சைவம், வைணவம் என்னும் வைதிக சமயங்களோடு, பெளத்தம், சமணம் என்னும் அவைதிக சமயங்களும் வழக்கினில் இருந்தன என்று “சங்கத்தமிழரின் சமயம்” கட்டுரை வழி அறியமுடிகிறது.

சங்ககால மக்களின் வாழ்வில் சடங்குகள் முக்கிய இடம்பெற்றிருந்தன. வாழ்வில் துன்பங்கள் ஏற்படும் போதோ அல்லது நாம் மேற்கொள்ளும் செயல் நல்லபடியாக முடியவேண்டும் எனும்போதோ மனம் ஊசலாடுகிறது; ஏதேனும் ஒரு பற்றுக்கோடு கிடைக்காதா என்று ஏங்குகிறது. அப்போது தொன்றுதொட்டுத் தொடர்ந்துவரும் நம்பிக்கைகள் கைகொடுக்கின்றன. மனம், மரபான நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்றச் சொல்கிறது. இவையே சடங்குகளாகப் பின்னர் மாறிவிட்டன. இதைப் “பத்துப்பாட்டில் சடங்குகள்” என்னும் கட்டுரையில், “மனிதனின் நம்பிக்கையானது செயல் வடிவம் பெறுகையில், அது நிகழ்த்தப்படும் சடங்காக மாறுகின்றது” என்று கட்டுரையாசிரியர் எழுதுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைக்கும் மறைந்த மூத்தோர்களின் நினைவாக இல்லத்தில் நாம் குறிப்பிட்ட அந்த நாளில் சில சடங்குகள் செய்கிறோம். அப்போது காக்கைக்குச் சோறிடுதல் முக்கியமான ஒன்றாகும். இறந்த முன்னோர்கள் அன்று காக்கை வடிவில் வந்து நாம் தரும் உணவை ஏற்றுக் கொள்வர் என்பது நம்பிக்கையாகும். அதைப் பலிச்சோறு வழங்குவது என்றும் சொல்வார்கள். இதைக் கீழ்க்கண்ட பொருநராற்றுப்படைப் பாடல் அடிகளின்வழி முருகேச பாண்டியன் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

கூடுகெழீஇயகுடி வயினான்
செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
கருங்காக்கை கவ்வுமுனையின்
மனைநொச்சி நிழல்ஆங்கண்
ஈற்றுய்மைதன் பார்ப்புஓம்பும்

ஓக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல்களைச் சுட்டும் கட்டுரையில் அவர் எப்படி இயற்கையை அனுபவித்துப் பாடுகிறார் எனக் கட்டுரையாசிரியர் காட்டுகிறார். அதுவும் முல்லைப் பூக்களுக்கு மாசாத்தியார் தரும் அடைமொழிகளை, ‘பெயல் புறந்தந்த பூங்கொடி முல்லை’, ‘பூத்த முல்லை’, வெருகு சிரித்தன்ன, முல்லை மென்கொடி’, முல்லையம் புறவில் முல்லை ஊர்ந்த கல்’, ‘முல்லை மாலை’, என்று முல்லைப் பூவைக் காட்டி அதன் வழி மாசாத்தியார் பெண்ணின் காத்திருத்தலைப் பதிவு செய்திருக்கிறார் என்னும்போது முருகேசபாண்டியனின் ஆய்வு நன்கு புலப்படுகிறது. அதுபோல மாசாத்தியாரின் உவமைகளையும் கட்டுரையாசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தேர்ச்சக்கரம் சென்ற வழியின் சுவடு, பாம்புகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஊர்ந்து செல்வது போன்றுள்ளது, காட்டுப் பூனை சிரித்தது போன்று முல்லைப்பூக்கள் போன்ற உவமைகள் சுவைக்கத்தக்கன.

சங்ககாலக் கையறுநிலைப் பாடல்களின் கனத்தைப் பற்றி இதுவரை யாரும் அதிகமாகப் பதிவு செய்ய வில்லை. ஒரு கட்டுரையில் பத்து கையறுநிலைப் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டு அவை எழுந்த சூழல் அவற்றில் வெளிப்படும் சோகம் எல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அதியமானின் கொடைத்திறம் நாம் அறிவோம். ஆனால் அவன் இறந்த பின்னும் வேறு எவரிடத்தும் எதுவும் ஏற்க மாட்டான் என ஓளவையார்தன் பாடலில் கூறுகிறார்.

அவனுக்கு நடுகல் நாட்டிச் சிறு பாத்திரத்தில் இப்பொழுது அவனுக்கு நார்கொண்டு வடிகட்டிய தேனைப் படைக்கிறார்களே அவன் அதை ஏற்றுக் கொள்வானா? மாட்டான்; அவன் பிறருக்குக் கொடுத்தே பழக்கப்பட்டவன்; எதையும் பிறரிடம் ஏற்கமாட்டான் எனச் சொல்கிறது 'ஓளவையாரின் கையறுநிலைப் பாடல்'

நடுகல் பீலிகுட்டி நார்அரி
சிறுகலத்து உகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ
கோடு உயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடு உடன் கொடுப்பவன் கொள்ளா தோனே

பெரிய நாட்டையே கொடுத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவன் இந்தத் தேனையா ஏற்றுக்கொள்வான் என்னும்போது அவனின் கொடைத்திறம் மிளிர்கிறது.

அத்துடன் ஓளவையார் அவன்மீது வைத்த அன்பும் தெரிய வருகிறது.

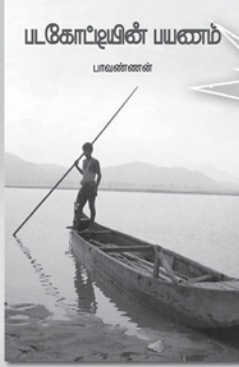
இன்று பண்டைய இலக்கியப் படைப்புகளைக் கட்டுடைத்து ஆராய்கிற பின்நவீனத்துவ சூழலில், 'திருக்குறள்', 'பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்' போன்ற வற்றையும் 'மணிமேகலை', 'மாதவி' ஆகியோரையும் புதிய அளவுகோல்கள் கொண்டு விமர்சிக்கிற கட்டுரைகள் குறையொன்றுமில்லாமல் கட்டுரையாசிரியரின் நுண்ணிய இலக்கியப் பார்வைக்கும், வாதத் திறமைக்கும் சான்றாக விளங்குகின்றன. அதுவும் "விமர்சனமற்ற வெற்றுப் புகழுரைகள் திருக்குறளுக்குத் தேவையில்லை; எனவே பண்டைத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் சிறந்த சமூகச் சிந்தனையாளரான திருவள்ளுவரின் இயல்புக்குப் பொருந்தாத வேடங்களை, அவருக்கு அணிவிப்பது பெருமைக்குரியதல்ல என்ற முருகேசபாண்டியனின் கூற்று, எண்ணித் துணிந்து எழுதப்பட்டதாகும்.

மொத்தத்தில் எந்த இலக்கியமானாலும் அதை வழிபாடு செய்தலை விட்டுவிட்டு அதைப் புதிய பார்வையில் அணுகும்போதுதான் அந்த இலக்கியத்தின் உண்மையான நுண்மாண் நுண்பொருளை அறிய முடியும் என மறுவாசிப்பில் செவ்வியல் இலக்கியப் படைப்புகள் நூல் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அதுவே இந்நூலின் பலம். ●

உலகப் புத்தகத் தினத்தையொட்டி 22-05-2017 அன்று
சேலம் என்.சி.பி.எச். நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை
சேலம் மாவட்ட ஆட்சியர் சம்பத் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

படகோட்டியின் பயணம்
பாவண்ணன்

விலை
ரூ. 210/-

பொருநை நதிக் கரையினிலே (நாவல்)
கன்யூடராஜ்

விலை
ரூ. 230/-

திசையாகும் திருப்பங்கள்
(குன்னம்பிக்கை மற்றும் விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகள்)
ஆ.லொயோலா

விலை
ரூ. 100/-

விலை
ரூ. 20/-

மார்க்சியமும்
திருத்தல்வாதமும்
வி.இ.லெனின்

காலத்தை வென்ற
காதற் கவிதைகள்
மொழிபெயர்ப்பும் தொகுப்பும்:
பேராசிரியர் கி.நடராஜன்

விலை
ரூ. 65/-

விலை
ரூ. 115/-

மறக்க முடியாத மனிதர்கள்
புலவர் முத்துவேலு

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

கிளைகள்

ஸ்பென்சர் பிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371;
திருநெல்வேலி: 0462-2323990; மதுரை: 0452-2344106, 2350271; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554;
ஈரோடு: 0424-2256687; சேலம்: 0427-2450817; ஓசூர்: 04344-245726; கிருஷ்ணகிரி: 04343-234387; உண்டி: 0423-2441743;
வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிச்சேரி: 0413-2280101; திருவண்ணாமலை: 04175-223449.

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்

இணைந்து நடத்தும்

இலக்கியப் போட்டி 2017

29-வது ஆண்டாக படைப்பாளிகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட வகைகளுக்குப் போட்டி அறிவிக்கப்படுகிறது:

1. சிறந்த ஆய்வு நூல்கள்
பேராசிரியர் நா. வானமாமலை நினைவு விருது • முதுமுனைவர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியன் நினைவு விருது
2. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்
தொ.மு.சி. ரகுநாதன் நினைவு விருது • அறந்தை நாராயணன் நினைவு விருது
3. சிறந்த நாவல்கள்
அழகியநாயகி அம்மாள் நினைவு விருது • தென்மநாடு இராமசாமி-மாரியம்மாள் நினைவு விருது
4. சிறந்த சிறுகதை நூல்கள்
எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமி நினைவு விருது • திருமதி சுந்தரி சாந்திலால் நினைவு விருது
5. சிறந்த சிறுவர் நூல்கள்
தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நினைவு விருது • எம். கௌதம் நினைவு விருது
6. சிறந்த கவிதை நூல்கள்
கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் நினைவு விருது • பின்னையூர் மா. சண்முகம் நினைவு விருது
7. சிறந்த கட்டுரை நூல்கள்
என்.சி.பி.எச். இராதாகிருஷ்ணமூர்த்தி நினைவு விருது • மேலவாசல் கோ. இராமசாமி நினைவு விருது
8. சிறந்த குறும்படம்
தோழர் பா. முத்துசாமி நினைவு விருது
9. சிறந்த ஆவணப்படம்
பி.என்.பாலு-பாக்கியலட்சுமி நினைவு விருது

- ◆ பரிசுக்கான (1 - 5) நூல்கள் 2013-க்கு முன் வெளிவந்தவையாக இருக்கலாகாது.
- ◆ பிற பரிசுகளுக்கான (6 - 7) நூல்கள் 2016, 2017-களில் வெளிவந்தவையாக இருக்க வேண்டும்.
- ◆ பரிசுக்கான 8, 9ஆவது பிரிவுக்கு 2016, 2017-களில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- ◆ நூல்கள் அச்சுப் படிக்கலாகவோ கையெழுத்துப் படிக்கலாகவோ இருக்கலாம். கையெழுத்துப் படிக்கல் அச்சில் 90 பக்கங்கள் வருமாறு இருக்க வேண்டும்.
- ◆ படைப்பாளிகள் இப்போட்டிகளில் 2012-க்குப் பிறகு பரிசு பெற்றவர்களாக இருக்கலாகாது.
- ◆ போட்டிக்கென தனி நுழைவுப் படிவம் இல்லை. படைப்பாளிகளின் முகவரி, தன்குறிப்பு, நூல் / குறுந்தகடு பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஆகியவற்றுடன் நூலின் / குறுந்தகட்டின் இரு படிக்கல் அனுப்புக. தொலைத் தொடர்பு எண், மின்னஞ்சல் முகவரி தெரிவிக்க.
- ◆ படைப்புகளை 31-07-2017-க்கு முன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புக:

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்,

55/3, பீட்டர் தெரு, எஸ்.டி.சி. சாலை, பெருமாள்புரம், திருநெல்வேலி - 627007

பேசு: 9443554805 மின்னஞ்சல்: nfolk@gmail.com

இரா. காமராசு

மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்

சி. சொக்கலிங்கம்

மாநிலத் தலைவர்

நா. இராமச்சந்திரன்

செயலாளர் - இலக்கியக் குழு

கவிமுகில் அறக்கட்டளை வழங்கும் விருதும் பரிசும்

கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் விருது ரூ.25,000/-

கவிஞாயிறு தாராபாரதி விருது ரூ.25,000/-

தமிழ் ஆர்வலர் க.சங்கரவடிவேலு விருது ரூ.25,000/-

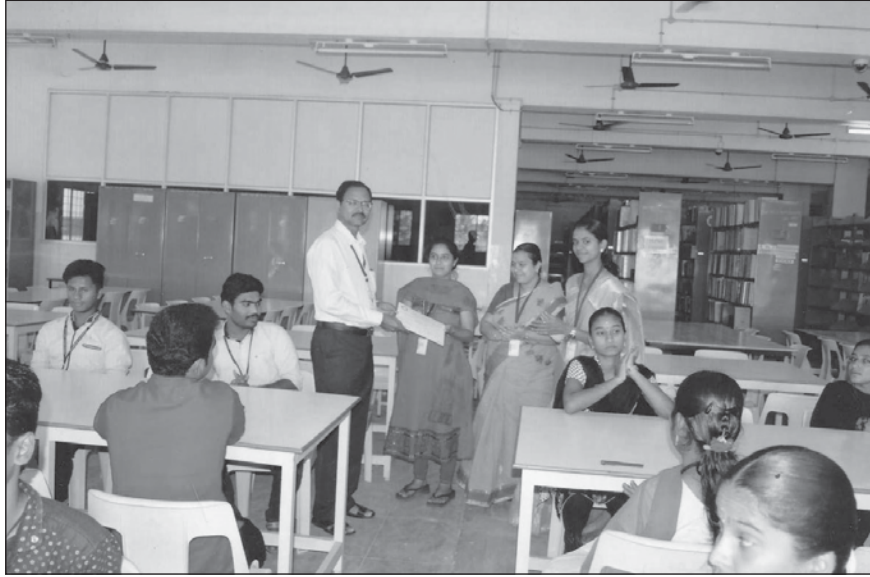
அன்னை ரூபாவதி (புதினம்) மெய் ரூஸ்வேல்ட் (சிறுகதை) இலக்கிய வீதி இனியவன் (மரபுக் கவிதை) பேரா.ராமகுருநாதன் (புதுக்கவிதை) விழிகள் தி.நடராசன் (ஐக்கூ கவிதை) ஆகிய ஐவர் பெயரில் ஒவ்வொரு நூலுக்கும் ரூ.10,000/- வீதம் பரிசுத் தொகையும் சான்றிதழும் வழங்கப்படும்.

2015-2016 ஆண்டுகளில் பதிப்பித்த நூல்கள் இரண்டு படிக்க 23-5-2017க்குள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

கவிமுகில், சக்தி கார்ஸ் வளாகம்

265/3, வேளச்சேரி உள்வட்டச் சாலை, ஆதம்பாக்கம், சென்னை - 600 091

கோவை கொங்கு நாடு கலை அறிவியல் கல்லூரியில் நூலகம் மற்றும் தகவல் மையம் சார்பில் நூலகத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் பொருட்டு மாணவ, மாணவியருக்கு ஊக்கத் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

பரிசளிப்பு விழாவில் கல்லூரி முதல்வர் முனைவர் ஜி.முரளிஸ்வரி அவர்கள், கல்லூரி செயலர் டாக்டர் வாசுகி மற்றும் நூலகர் முனைவர் இரா.செந்தில்குமார் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

குழந்தைகளும்தான் படைப்பாற்றலும்

சுகுமாரன்

கல்வி பெறுவதின் நோக்கமும் பயனும் படைப்பாற்றல் பெறுவதே. ஒன்றை புதிதாக உருவாக்குவதே படைப்பாற்றல், குழந்தைகளிடம் படைப்பாற்றல் உருவாவதற்கு கற்பனையும் சிந்தனையும் தேவை. இயல்பாகவே குழந்தைகள் கற்பனையும் சிந்தனையும் உடையவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

என் பேத்திக்கு மூன்று வயதாகிறது. கதைகள் கேட்பதில் ஆர்வம் உடையவள். ஒருநாள் அவள் பாட்டி வடை சுட்ட கதையை வேறு மாதிரி சொன்னாள். அவளுடைய கதையில் பாட்டி வடை சுடவில்லை. காகம் வடை சுடுகிறது. வடையை பாட்டி திருடிச் செல்கிறார். காகம் அழுது கொண்டிருக்கிறது. அப்போது அங்கே ஒரு நரி வருகிறது. பாட்டியிடமிருந்து வடையை வாங்கித் தருவதாக சொல்கிறது. நரி பாட்டியிடம் சென்று 'பாட்டி, பாட்டி நீ அழகா டான்ஸ் ஆடுவீயாமே! ஒரு டான்ஸ் ஆடு'ன்னு கேட்கிறது. பாட்டி வடையை கீழே வச்சிட்டு கையைத் தூக்கி ஆடும்போது நரி வடையை தூக்கிக் கொண்டு வந்து காகத்திடம் கொடுக்கிறது.

பாத்திரங்களை மாற்றிய அவள் கற்பனை ஒரு புதிய கதையை உருவாக்கி விட்டது.

நான் ஒரு கட்டுரையில் வாசித்த செய்தி இது.

'தோசையம்மா, தோசை' பாட்டை வேறு மாதிரி மாற்றினாள் ஒரு சிறுமி.

தோசையை பங்கு வைப்பதில் ஒரு மாற்றத்தை அந்தச் சிறுமி செய்தாள்.

'.....'

அம்மாவுக்கு நாலு

அப்பாவுக்கு மூணு

அண்ணனுக்கு இரண்டு

பாப்பாவுக்கு ஒண்ணு.'

'ஏன் அம்மாவுக்கு நாலு தோசை? என்று கேட்ட போது அவள் சொன்ன பதில் முக்கியமானது.

'அம்மா தானே எல்லா வேலையும் செய்றாங்க, அம்மாவுக்கு பலம் வேணுமில்லையா' என்று விளக்கம் சொன்னாள்.

இதில் ஒரு சமூக மதிப்பீடு இருக்கிறது. இந்த சிந்தனை அவளுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது?

திருக்குறளைப் படிக்க மாட்டேன் என்று மறுத்த ஒரு மாணவியைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

'ஈன்ற பொழுதீற பொரிதுவக்கும் தன் மகனை

சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்'

என்பதுதான் அந்தக் குறள்.

'ஏன் படிக்க மாட்டாய்?' என்று ஆசிரியை கேட்டதற்கு, 'அந்தக் குறளில் மகன் என்று தான் இருக்கிறது மகன் என்று இல்லை. அதனால் படிக்க மாட்டேன்' என்கிறாள் அந்த மாணவி.

பெண் சமத்துவம், பெண்ணுரிமை பற்றியெல்லாம் அந்த குழந்தைக்கு பெரிதாக ஒன்றும் தெரிய நியாயமில்லை.

குழந்தைகளிடம் சிந்தனை சமூகத்தின் தாக்கம் காரணமாக எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதற்காக இதனைச் சொன்னேன். காற்றில் ஈரம்

கலப்பதைப் போல், மண்ணின் ஈரத்தை வேர்கள் உறிஞ்சிக் கொள்வதைப் போல் இவை நிகழ்கின்றன.

குழந்தைகள் கற்பனை, சிந்தனை, படைப் பாற்றலோடு தான் பள்ளிக்கு வருகிறார்கள். அவர்களின் கற்பனையை, சிந்தனையை, மொழியை குழி தோண்டிப் புதைக்கும் வேலையை நம் கல்விமுறை செய்கிறது.

ஆசிரியர் கேள்வி கேட்கும் கல்வி முறை நம்முடையது. இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு தான் அம்பேத்கர் 'வகுப்பறையில் குழந்தையை ஒரு நாளைக்கி ஒரு கேள்வியாவது கேட்க அனுமதி யுங்கள்' என்றார்.

குழந்தைகள் ஒடுக்கப்படும் போது கற்பனையை, சிந்தனையை இழக்கிறார்கள். சுதந்திரமாக வளரும் குழந்தை, கற்கும் குழந்தை படைப்பாற்றலைப் பெறுகிறது.

சோவியத் ரஷ்யாவில் தோழர் லெனின் அதிபராக இருந்தபோது நடந்த நிகழ்ச்சி இது. இரண்டு பள்ளிக் குழந்தைகள் தங்கள் தலைமையாசிரியரைப் பற்றி புகார் தெரிவிக்க லெனினை சந்திக்க வந்திருந்தனர். என்ன விஷயம்? என்று லெனின் கேட்டார். தங்களைப் பள்ளியிலிருந்து நீக்கிவிட்டதாகக் குழந்தைகள் கூறினர். நீங்கள் என்ன தவறு செய்தீர்கள்? என்று விசாரித்தார் லெனின். வகுப்பறைக்குச் செல்லாமல் பள்ளிக்கு வெளியே பெய்திருந்த பனிக்கட்டியில் வாகனங்கள் செய்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம் என்று குழந்தைகள் பதிலளித்தனர். அவர்களைக் கடிந்து கொள்ளாமல் லெனின் தலைமையாசிரியரை வரவழைத்து குழந்தைகளை பள்ளியில் சேர்க்கக் கூறினார்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது ஹிட்லரின் படையை சைபீரியாவில் முறியடிக்க அக்குழந்தைகளின் கற்பனைதான் சோவியத் படைகளுக்கு உதவியது. சைபீரியாவில் பெய்திருந்த பனிக்கட்டிகளால் செய்யப்பட்ட பீரங்கிகளை உண்மையானவை என்று நினைத்து அவைகளை அழிக்க நாஜிப் படைகள் சைபீரியாவிற்குள் நுழைந்து தாக்கியவுடன் அவர்கள் அழிந்தனர். இவ் அழிவுதான் சோவியத் வெற்றிக்கு வித்திட்ட வரலாறு.

குழந்தைகளை விளையாடுவதற்கும் இயல்பாக செயல்படுவதற்கும் அனுமதிக்க வேண்டும். நம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பல, விளையாட்டின் போது உருவானவை தான்.

'சடுகுடு மலையில ரெண்டானெ தவறி விழுந்தது கௌட்டானெ தூக்கி விட்டது இளவட்டம் இளவட்டம், இளவட்டம்'

'ஓட்டப் பல்லு சங்கரா ஒரு வீட்டுக்கும் போகாதெ அப்பம் வாங்கி திங்காதெ அடிபட்டுச் சாகாதெ'

'ரோட்டு மேலே காரு காருக்குள்ளே யாரு எங்க மாமா நேரு'

இந்தப் பாடல்களெல்லாம் குழந்தைகளே உருவாக்கிப் பாடியவை. இன்றும் நம் குழந்தைகள் படைப்பாற்றலுடன் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய மூன்று வயது பேத்தி பாட்டு கட்டிப் பாடுகிறாள். எங்கள் தெருவில் ஒரு நாய் இருக்கிறது. அதற்கு பெயர் ரிக்கி. ஒரு காது அதற்கு. அதனால் அந்த நாயின் மீது அவளுக்கு அனுதாபம்.

'ஒத்த காது ரிக்கி எங்கே இருக்கீங்க? எங்கே இருந்தாலும் இங்கே ஓடி வாங்க. கிச்சா பொண்ணு உன்னை தேடுறாங்க. மிட்டாய் வச்சிருக்கேன் இங்கே ஓடி வாங்க.'

பாட்டு கட்டும் திறமை குழந்தைகளுக்கு இருக்கிறது. குழந்தைகளின் இந்த படைப்பாற்றலுக்கு பள்ளிகளில் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். குழந்தைகளே பாடல்கள் பாட, எழுத பயிற்சிகள் மேலை நாடுகளில் தரப்படுகின்றன. அதுபோல் நம் குழந்தைகளுக்கும் தரப்பட வேண்டும். புகழ்பெற்ற 'டீவிங்கிள், டீவிங்கிள், லிட்டில் ஸ்டார்' என்ற பாடல் ஒரு குழந்தையின் படைப்பு என்பதை நாமறிவோம்!

ஒன்று முதல் 10-ஆம் வகுப்பு வரை உள்ள தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களைப் பார்த்த போது ஓர் உண்மை விளங்கியது.

சங்க காலப் பாடல்கள், இதிகாசங்கள் சிற்றிலக்கியங்கள், சித்தர் பாடல்கள், கவிமணி, பாரதி, பாரதிதாசன், அழ்வள்ளியப்பா, தமிழ்ஒளி ஆகியோரின் குழந்தைப்பாடல்கள், சிறுவர் சிறுகதைகள், நாடகங்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள் வாழ்க்கை வரலாறு ஆகியவைதான் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

இவைகளை கற்பித்த பின்னும், கற்ற பின்னும் குழந்தைகளிடம் இலக்கிய ஆர்வம் பீறிடவில்லை. புத்தகங்களை வாசிக்கும் ஆர்வம் கரை புரண்டு ஓடவில்லை? ஏன்?

சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பையில் வரும். இலக்கிய ஆர்வமும் புத்தகங்களை வாசிக்கும் பழக்கமும் குழந்தைகளிடம் ஏன் தோன்றவில்லை என்ற கேள்விக்கு உங்களுக்கே விடை புரிந்திருக்கும்.

இலக்கிய ஆர்வம் இல்லாதவர்களை வாசிக்கும் பழக்கம் அற்றவர்களாக ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும் பாடப் புத்தகங்கள் படிப்பது தேர்வு நோக்கில் அமைந்திருக்கிறது. படைப் பாற்றலுக்கான களன் பள்ளிக்கு வெளியே இருக்கிறதோ என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது.

புத்தக வாசிப்பு என்பது படைப்பாற்றலுக்கு அடிப்படை. இது நம் பள்ளிகளிலோ, நூலகங்களிலோ நடைபெறவில்லை. இது தொடர்பாக அமெரிக்க நூலகத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

அந்த நிகழ்வுக்கு 'YOUR CHILD READS WITH HELP' என்று பெயர். நூலகரோ அல்லது ஒரு சேவையாளரோ ஒரு குழந்தைக்கு வாசிப்பு பயிற்சியைத் தருகிறார்.

முதலில் அவர் குழந்தையின் வயதிற்கு ஏற்ற புத்தகத்தைத் தேர்வு செய்கிறார். (Right book with the right child)

லெவல் (Level) 1 - என்பது வாசிப்பில் துவக்க நிலையில் உள்ள குழந்தைக்குரிய புத்தகமாகும். அப்புத்தகம் 4-7 வயதிற்குள் உள்ள குழந்தைகளுக்குரியது. 50 சொற்களுக்குள் எழுதப்பட்டது. பெரிய படங்களுடன் பல வண்ணங்களில் அச்சிடப்பட்டது.

லெவல் 2 - என்பது வாசிக்க ஓரளவு திறன் கொண்ட குழந்தைகளுக்குரிய அப்புத்தகம் 5-8 வயது குழந்தைகளுக்குரிய 100 சொற்களுக்குள் எழுதப்பட்டது. படங்கள் இருக்கும்.

லெவல் 3 - என்பது உதவியில்லாமல், தனியாக வாசிக்கத் திறன் கொண்ட குழந்தைகளுக்குரியது. அப்புத்தகம் 6-9 வயதினருக்குரியது. 200 சொற்களுக்குள் எழுதப்பட்டது.

லெவல் 4 - என்பது 7-10 வயதினருக்குரியது. 500 சொற்களுக்குள் எழுதப்பட்டது. இப்புத்தகங்கள் வாசிப்பில் தேர்ந்த திறனைப் பெற்றவர்களுக்குரியது.

துவக்க நிலையிலுள்ள ஒரு குழந்தைக்கு நூலகர் அல்லது சேவையாளர் வாசிப்புப் பயிற்சிக்கு கீழ்க்கண்டவாறு உதவுகிறார்.

முதலில் நூலின் தலைப்பை வாசிக்கச் சொல்லுகிறார். பிறகு அட்டையை கவனிக்கச் சொல்லுகிறார். 'இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றி அட்டை என்ன கூறுகிறது?' என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறார்.

அடுத்து புத்தகத்தைத் திறக்கிறார். புத்தகத்திலுள்ள படங்களைப் பார்க்கச் சொல்லுகிறார். படங்களின் மூலம் கதையைப் புரிந்துகொள்ளச் சொல்லுகிறார்.

குழந்தையை புத்தகத்தை வாசிக்கச் சொல்கிறார். தெரியாத வார்த்தைகளை படங்களின் உதவி கொண்டு அறியச் சொல்லுகிறார். திரும்பத் திரும்பவரும் சொற்களை சுட்டிக்காட்டச் சொல்லுகிறார். கடினமான, புதிய வார்த்தைகளை வாசித்துக் காட்டுகிறார். நீளமான வாக்கியத்தைப் பிரித்து வாசிக்க உதவுகிறார். பொருளைப் புரிந்துகொள்ள வாக்கியங்களின் அமைப்பை விளக்குகிறார். முடிவாக, அப்புத்தகத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்டதை வினவுகிறார். வாசிப்பில் பயிற்சி பெற்ற குழந்தைகள் நாளடைவில் 'வாசிப்பில் புலி' என்று பட்டம் வாங்கி விடுகின்றன. இது அமெரிக்க நூலகத்தில் நடைபெறுகிற ஒரு பணி.

நம் நூலகத்தின் நிலை என்ன? தமிழ்க் குழந்தைகளை புத்தக வாசிப்பில் ஈடுபடுத்த பள்ளியிலும் நூலகத்திலும் நாம் என்ன பணிகளைச் செய்திருக்கிறோம்?

நூலகத்தில் நூலகர் புத்தகங்களை இரவல் கொடுத்து வாங்கி வைக்கும் பணியில் மட்டும் திருப்தி அடைந்து விட முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். புத்தகங்கள் வெறும் புத்தகங்களல்ல; ஆயிரம் முகங்கள் கொண்ட வாழ்க்கையின் பதிவுகள் அவை. பதிவின் ரேகைகள் நூலகரின் விழிகளில் தெரிய வேண்டும். வருங்காலமாக திகழ்கிற குழந்தைகளுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்.

குழந்தைகளிடம் படைப்பாற்றல் முகிழ்ப்பு பதற்கு புத்தக வாசிப்பே துணை செய்கிறது. சரியான புத்தகம், சரியான நூலகர், சரியான ஆசிரியர் என்று தமிழ்க் குழந்தை சமூகம் பயணிக்க வேண்டிய தூரம் நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

பேரா.சு.சண்முகசுந்தரத்தின் திரை ஆய்வு நூல்கள்

வைரமுத்து வரை - ரூ. 125/-

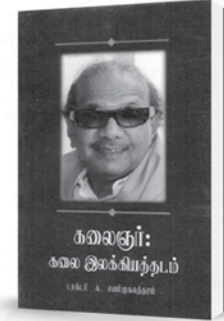
பாரதிராஜா மண்ணும் மக்களும்- ரூ. 300/-

அண்ணா திரை- ரூ. 100/-

கலைஞர் கலை இலக்கியத்தடம்- ரூ. 125/-

உடுமலை நாராயணகவி பாடல்கள்- ரூ. 350/-

பி.யு.சின்னப்பா- ரூ. 200/-

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம்,

சென்னை - 600 024

பேச : 044 - 23726882 , 9840480232

மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com

இணையம் : www.kaavyaa.com

கம்பம் பாரதி தமிழ் இலக்கிய பேரவை நடத்தும் பரிசுப் போட்டி

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை நூல்களுக்கு முதல் பரிசு தலா ரூ.4,000/-
இரண்டாம் பரிசு தலா ரூ.2,000/-

2015-2017 ஜூலை மாதம் வரை வெளியான நூல்களின்
மூன்று பிரதிகள் 15-7-2017க்குள் அனுப்ப வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

கவிஞர். பாரதன் நிறுவனர், தலைவர்
பாரதி தமிழ் இலக்கியப் பேரவை,
பாரதி அச்சகம், அமராவதி திரையரங்கச் சந்து,
கம்பம் - 625516
உத்தமபாளையம் வட்டம், தேனி மாவட்டம்
அலைபேசி : 9362650100

திருத்தப்பட்ட சந்தா விவரம்

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரியின்
உங்கள் நூலகம்
மாத இதழுக்கு
ஆண்டுச் சந்தாவை
புதுப்பித்துக்கொள்ளுமாறு
கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

ஆண்டு சந்தா
சலுகை விலை
~~₹ 360/-~~ ₹ 300/-

சந்தா தொகையை மணியார்டர் மற்றும் DD அனுப்புவோர்

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்ப வேண்டும்.

நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்

41 - பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

சேந்ரு மணக்கும் கவிதைகள்

அ.ப. பாலையன்

யேராசிரியர் மீனாசுந்தர் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் பல்கலைக் கழகக் கருத்தரங்குகளில் வாசித்துக் கற்றவர்களின் ஒருமித்த பாராட்டைப் பெற்று வருபவர்; ஆய்வு இதழ்களில் கூர்மையான - சிந்திக்கத்தக்க- புதிய புதிய கோணங்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தீட்டி வருபவர்; பல்வேறு தளங்களில் பல பாராட்டும் பல பரிசுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றுக் குவித்துள்ளவர்; கவிதைகள் குறித்து ஆய்ந்து முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

இதுகாறும் மூன்று கவிதை நூல்களையும் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பையும் தந்து தமிழுக்கு வளம் சேர்த்து வருகிறார்.

இப்போது அவர் வெளியிட்டுள்ள மருதத்திணை எனும் கவிதை நூல் தமிழில் வந்துள்ள கவிதை நூல்களிலிருந்து வேறுபட்ட புதுமைப் படைப்பாகத் திகழ்கிறது.

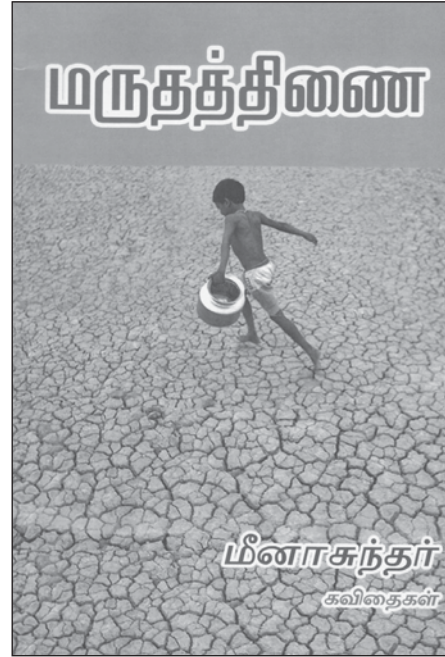
நன்செயும் புன்செயும் கொஞ்சிக் குலாவிய (ஒரு காலத்தில்) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் வண்டல் மணம் கமழும் மன்னார்குடி பகுதியைச் சேர்ந்த கவிஞர் உழுதுண்டு, வாழும் உழவர்குடியில் பிறந்த மையால் இயற்கையாகவே உழவுத் தொழில் பற்றிய அனைத்து விவரங்களையும் கண்ணாரக் கண்டும் காதாரக் கேட்டும் உழவோடு உறவாடி வளர்ந்து வந்தவர். இன்று கல்லூரியில் பணிபுரிந்தாலும் தான் பிறந்து வளர்ந்த வண்டல் மண்ணை மனைகளாக்கும் கொடுமைக்கு எதிர்ப்புக் குரல் கொடுக்கிறார் தன் நூலில்.

நங்கைக்கு நகை அழகு செய்வது போலவும் கால்வாய்க்குக் கரை அழகு சேர்ப்பது போலவும் கவிதைக்கு வர்ணனைகள் அழகு சேர்க்கும் என்பர் கற்றோர். இவருடைய கவிதைகளில் பொன் குடத்துக்குப் பொட்டு இட்டது போல வருணனைகளை மிகச் சிறப்பாக அமைத்துச் செல்கிறார்.

கோடைக் காலங்களில் கிராமத்துக் குளம் குட்டைகளில் நீர் குறைந்து காணப்படும். ஆனால் இப்போதெல்லாம் தமிழகத்தைச் சுற்றியுள்ள மாநிலத்தவரின் வஞ்சகத் தன்மையால் காலத்தில்

முறையாக வரவேண்டிய தண்ணீர் கூட வருவது நின்றுவிட்டது. நீதிமன்றத் தீர்ப்பையும் கண்டு கொள்வதில்லை. வாக்கு வங்கி அரசியல் நடத்தும் கட்சிகளும் நீரைப் பகிர்ந்து கொள்ள முன்வருவதில்லை. இதனால் வண்டல் பூமி வறண்ட பூமியாக மாறிவிட்டதைக் கண்டு மனம் நொந்து கவிஞர் வர்ணிப்பதைப் பார்க்கலாம்.

நீர் ஆடையின்றி
அம்மணமாய்க் கிடக்கும்
ஆறுகளும் வாய்க்கால்களில்
நீராட வழியின்றி
வெக்கை கக்க
கானலில் மினுக்குமெங்கள்
வயலும் வாழவும்'

மருதத்திணை
ஆசிரியர்: மீனாசுந்தர்
வெளியீடு: 117, திருவல்லிக்கேணி நெஞ்சாலை,
சென்னை - 600 005
கைப்பேசி : 9962376282
விலை: ₹ 85.00

அம்மணமாய்க் கிடக்கும் ஆறு, குளம் வாய்க் கால் எனும் வரியும், நீர் ஆடை எனும் உருவகமும் அவலம் நிறைந்து படிப்போர் கண்களில் நீர் கசியச் செய்கிறது.

நந்தனார் புராணத்தில் (திருநாளைப் போவார்) சேக்கிழார், அவர் பிறந்த ஆதனூர் சேரியை இப்படி வர்ணிப்பார்.

கழனிகள் நிறைந்த பகுதிக்கு அப்பால் புலையர்கள் வாழும் புலைச்சேரி இருந்தது. அப்பகுதியில் உழுதுண்டு வாழும் உழவர்கள் தம் சுற்றத்தோடு வாழ்ந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்த குடிசைகள் விழல் வேய்ந்தவை. அக்குடிசைகளின் மேல் சுரைக் கொடிகள் படர்ந்து இருந்தன.

'சுற்றம் விரும்பிய கீழமை தொழில்
உழவர் கிளை துவன்றிப்
பற்றியபைங் கொடிச்சுரை மேல்படர்ந்த
பழம் கூரை உடைப்
புல்குரம்பைச் சிற்றில்பட நிறைந்து
உளதுலூர் புலைப்பாடி'
(பெரிய புராணம் 1051)

கவிஞர் மீனாசுந்தர் வித்தியாசமான காட்சி யாக உழத்தியர்கள் சுரைக்கொடி படரவிட்ட மைக்கு ஒரு காரணமும் கூறுகிறார்.

கவிஞர் கூறும் காரணம் யதார்த்தமாகவும் நயஞ்செறிந்ததாகவும் இருக்கிறது.

'வருடந் தவறாமல்
சித்திரைப் படத்தில்
சுரைக்கொடி விதைபோட்டு
கூரைமேல்
ஏற்றி விடுவாள் அம்மா
காய்ப்பது ஒருபுறம்
பொட்டுப் பொட்டாய் நடுவீட்டில்
சூரியத் துளிகள்
ஒழுகி விழுவதைத்
தடுக்குமென்கீற தந்திரமும்கூட'

கூரைவீட்டு ஓட்டையில் மழைத்துளிகள் ஒழுகும் போது அந்த இடத்தில் பாத்திரங்களை வைப்பது வழக்கம். ஆனால் கவிஞர் சூரிய ஒளியையே சூரியத்துளிகள் என்பதும் ஓட்டையில் விழுவதை ஒழுகுகிறது என்பதும் புதிய சிந்தனையாகப்படுகிறது.

கிராமப்புறங்களில் குறைந்தது இரு போகம் விளைந்த வண்டல் நிலங்கள் இன்று தரிசாக்கப் பட்டு வீட்டு மனைகள் ஆகி வருவது பாடுபடும் பாட்டாளி மக்களைக் கண்ணீர் சிந்த வைத்துள்ளது. இக்காட்சியைக் கவிஞர் தத்ரூபமாகக் காட்டுகிறார்.

'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும்
வந்தனை செய்வோம்
அன்றி
வீட்டு மனையாக்குவோரை
நிந்தனை செய்வோம்'

பாதகம் செய்பவரைக் கண்டு பயம் கொள் ளாமல் வீறுடன் எழுந்து மோதி மிதிக்கும்படி நம்மையெல்லாம் தூண்டுவது போல் இருக்கிறது.

நஞ்சை புஞ்சையை மனைகளாக்கி விற்றுக் கொழுத்தவனுக்குக் கவிஞர் சாபம் கொடுப்பது நன்றாக இருக்கிறது.

'ஆடைக்கும் கோடைக்கும்
நஞ்சை புஞ்சையாப்ச் செழித்த
விளைநில மனையில்
வீடு கட்டியவன்
எதிலும் நிறைவற்றுத் தவித்தான்
விடுமா என்ன
பயிர்களின் சாபம்'

மனிதர்கள் சாபம் இடுவதையும் கல்லறையில் சபதம் எடுப்பதையும் கண்டும் கேட்டும் ரசிக்கிறோம். ஆனால் இங்குப் பயிர்களே சாபம் இடுவது நெஞ்சைப் பிழிகிறது.

உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழவுக்குக் கூட மிஞ்சாது என்பது உழவன் தன் பட்டறிவில் பகர்ந்த பழமொழி.

இன்று முப்போகம் விளைவித்த விவசாயி களுக்கு ஒரு போகத்திற்கும் வக்கில்லாமல் போயிற்று. ஆற்று நீரும், மழை நீரும் அவனை வஞ்சித்து விட்டன. ஒன்று போனால் ஒன்று கிடைக்கும் என நம்பியவனை இயற்கையும் சுயநலம் கொண் டோரும் இழைத்த கொடுமையால் தற்கொலைக்கு ஆளாக வேண்டிய அவலநிலை அவனுக்கு. அவனது நம்பிக்கையை இப்படிப் படம் பிடிக்கிறார் கவிஞர்.

'குறுவையில் இழந்ததைத்
தாளடியிலும்
தாளடியில் இழந்ததைச்
சம்பாவிலும்
சம்பாவில் இழந்ததை
உளுந்துப் பயிரிலும்
சரி செய்யலாமென நம்பி
பருவம் தவறாமல்
மோசம் போகும் ஏமாளிகளுக்குத்
தமிழகத்தில்
விவசாயிகள் என்று பெயர்'

நல்ல கவிஞருக்கு அழகு புதுமையான கற்பனை களையும் உவமைகளையும் படைத்துக் காட்டுதல்

ஆகும். இவரும் ஒரு நல்ல உவமையைப் படைத்
துள்ளார்.

கலப்பையால் உழுது வயலைக் கீறினான்
உழவன்; மண்ணைப் புழுதி ஆக்கினான். நீர்
பாய்ச்சி அண்டை போட்டுச் சேறாக்கப்பட்ட
நாற்றங்கால் குளித்தெழுந்த பருவப்பெண் போல்
தெரிகிறதாம்.

குளித்தெழுந்த பருவப் பெண்ணின்
பேரழகாய் மிளிரும் நாற்றங்கால்

இந்த இடத்தில் இன்னொரு திரைப்பாடல்
நினைவுக்கு வருகிறது.

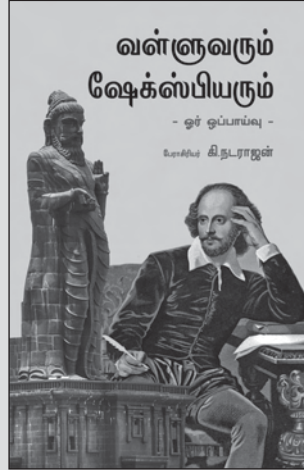
வளர்ந்துவிட்ட பருவப் பெண்போல்
உனக்கு வெட்கமா

தலையை வளைச்சு நீயும் பாக்குறியே
தரையின் பக்கமா

வளர்ந்து கொஞ்சம் தலைசாய்ந்து நிற்கும்
கதிரைப் பருவப் பெண்ணாக கவிஞர் வருணிக்கும்
அழகையும், நாற்றங்காலைப் பருவப் பெண்ணாகக்
கூறும் அழகையும் ஒப்பிட்டு மகிழலாம்.

உழவன் இன்று படும் துயரங்களை அடுக்கிக்
காட்டிய கவிஞர் அவனுக்கு விடிவுகாலம் வர
வேண்டுமென நாட்டு நலம் நாடுவோரையும்
ஆளுவோரையும் சிந்திக்க வைக்கிறார் தம்
கவிதைகள் மூலம். மக்கள் நலம் நாடும் கவிஞரின்
படைப்பு பலரது கவனத்தை ஈர்க்கப் போகும்
படைப்பாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமே இல்லை.

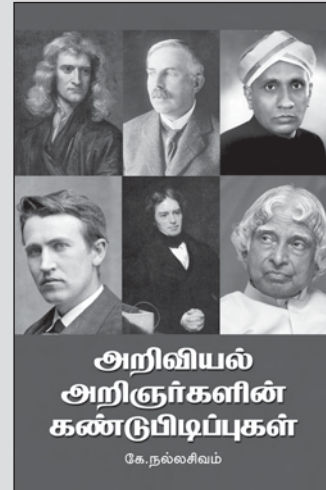
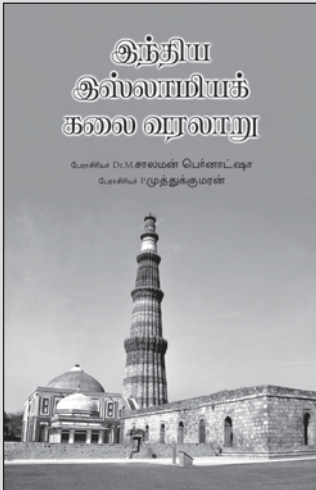
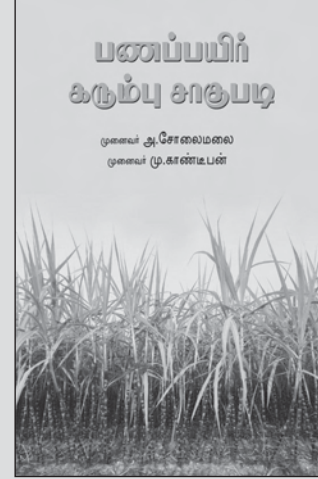
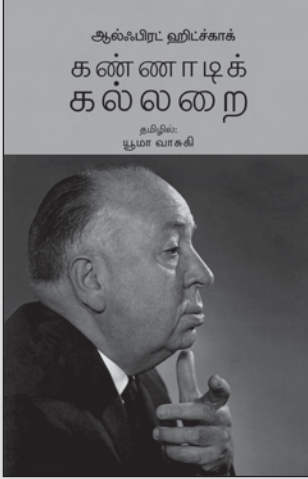
2016-ஆம் ஆண்டின் சிறந்த நூல்களுக்கான 'கவிதை உறவு' விருது பெற்ற நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவன வெளியீடுகள்

சிற்பம் தொன்மம்	- செந்தீ நடராசன்
வள்ளுவரும் ஷேக்ஸ்பியரும்	- பேரா. கி. நடராசன்
காரைக்குடியில் ஜீவா	- சேதுபதி

'கவிதை உறவு' 2016 விருது பெற்ற எழுத்தாளர்களுக்கு
'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

2014-ஆம் ஆண்டின் சிறந்த நூல்களுக்கான
தமிழக அரசின் விருது பெற்ற
நியு செஞ்சரி புத்தக நிறுவன வெளியீடுகள்

கண்ணாடிக் கல்லறை - ஆல்ஃபிரட் ஹிட்ச்காக், தமிழில்: யூமா வாசுகி
 பண்ப்பயிர் கரும்பு சாகுபடி - முனைவர் அ.சோலைமலை, மு.காண்டிபன்
 இந்திய இஸ்லாமியக் கலை வரலாறு - டாக்டர் M. சாலமன், P. முத்துக்குமரன்
 அறிவியல் அறிஞர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் - கே.நல்லசிவம்

தமிழக அரசின் விருது பெற்ற படைப்பாளிகளுக்கு
 'நியு செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்' வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

வாசகர் குரல்

நம் நாட்டு சாதி, மதம், அரசியல் தத்துவம் - ஆகியவைகளைப் பற்றிய அண்ணன் ந.முத்துமோகனின் உரை, ஆழமான முறையில் செய்யப்பட்ட ஒரு மார்க்சீய ஆய்வுக்கட்டுரையைப் படித்து முடித்தது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது. நம்மில் பலருடைய குருட்டுத்தனமான அணுகுமுறையும் அதில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருந்தது. இடதுசாரிகள், ஜனநாயக உணர்வு கொண்டவர்கள், அரசியல், கலை இலக்கியத்துறை, தத்துவத் துறை போன்றவைகளில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குரிய சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைந்திருந்தது.

ஏ.எம்.சாலன், கொச்சி

உங்கள் நூலகம் ஏப்ரல் 17 இதழ் படித்து மகிழ்ந்தேன். அம்பேத்கர் நூல் பற்றிய ஆ.சிவசு அவர்களின் கட்டுரை அந்த நூலையே படிப்பது போல இருந்தது. தொடர்ந்த அவரது கட்டுரைகள் வாசகர்களுக்கு உற்சாகம் தருவதாக இருக்கிறது.

டாக்டர் நரேந்திரன் தஞ்சை மன்னர் மருத்துவக் கொடை கட்டுரை தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கிய செய்திகள் அமைந்த சிறந்த கட்டுரை.

பாவண்ணன் கட்டுரை அருமை. ந.முருகேசபாண்டியன் கட்டுரை பண்டைய கலாச்சார இலக்கிய ஆய்வு. சில கட்டுரை மீண்டும் படிக்கத் தூண்டியது.

கொ.மா. கோதண்டம்

ஏப்ரல் மாத உங்கள் நூலகம் இதழ் வழக்கத்தைவிட மேலும் உயர்ந்து கருத்துப்பெட்டகமாக என் கைகளில் தவழ்ந்தது. அதில் முக்கியமாக லெனினும் இந்திய விடுதலையும், என்றென்றும் வாழும் கலைஞன், பெருநகர வாழ்வும் புலிக் கலைஞனும், காம்ரேட் என்.வி. மற்றும் புத்தகங்களே ஞானத்தின் வேர்கள் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஊரப்பாக்கம் மணிகண்டன்.

ஏப்ரல் திங்கள் உங்கள் நூலகம் இதழ்க் கட்டுரைகள் விதவிதமான மலர்களைத் தொடுத்த கதம்ப மாலையாகத் திகழ்கிறது. பேராயக் கட்சியின் சுயராஜ்யம், தந்தை பெரியாரின் சுயமரியாதை, ஐரோப்பிய பகுத்தறிவு வாதம், அனுபவம் சார்ந்த அறிவுதான் பெரியாரின் பகுத்தறிவு,

இயற்கை உணர்ச்சியாகப் பார்க்கப்பட வேண்டியது காதல், காலனியம், நவீனப் பண்பாட்டின் அடையாளம் பெரியார், இன்றையச் சூழலில் படிக்கப்படவேண்டியது பெரியாரியம் எனப் பெரியாரின் கருத்தியல்கள் குறித்த புரிதலை உணர்த்தியது மார்க்சிய அறிஞர் ந.முத்துமோகன் அவர்களுடனான நேர்காணல்.

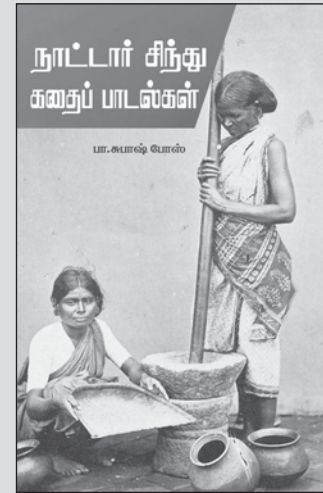
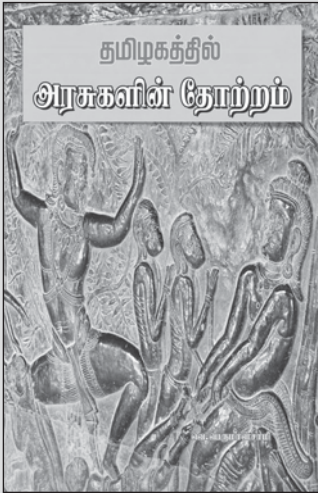
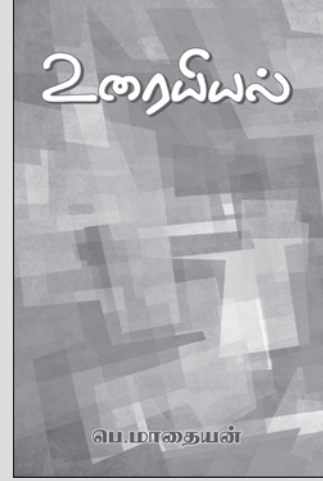
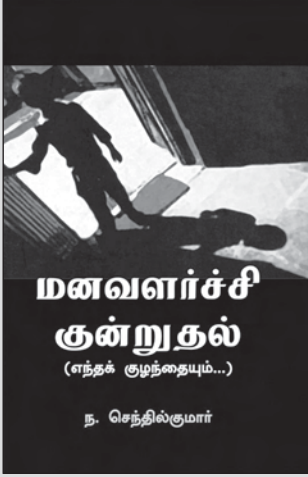
நா.சுலோசனா, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-113.

முகநூல் வழி,,

எனக்கு ஒரு மாதத்தில் சிறுபத்திரிகைகள், இடைநிலை இதழ்கள், அரைகுறை இதழ்கள், ஆர்வக்கோளாறு இதழ்கள் என 27 பத்திரிகைகள் வந்து சேர்கின்றன. எல்லாவற்றையுமே வாசித்துவிடுவேன். அதிகபட்சம் சில பத்திரிகைகளுக்கு அரை மணி நேரம், குறைந்தபட்சம் 5 நிமிடங்கள் என எல்லாவற்றையும் வாசித்துவிடுவேன். 'உங்கள் நூலகம்' போன்றவற்றில் வருகிற கட்டுரைகளை முழுமையாக வாசித்துவிடுவேன். எவ்வளவு பேர் வாசிக்கிறார்கள் என்று தெரியாது. ஆனால், அதில் வருகிற விஷயங்களிலிருந்து பெறுகிற விஷய ஞானம் என்னளவில் அரிதானது. நான் புதிய பல விஷயங்களை அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறேன், பெற்றுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் புத்தக அறிமுகங்களைக் குறிப்பிடலாம். இதுபோன்ற இதழ்கள்தான் இன்றைய தேவை என்றுணர்கிறேன்.

'அகநாழிகை' பொன் வாசுதேவன்

2014-ஆம் ஆண்டின் சிறந்த நூல்களுக்கான
தமிழக அரசின் விருது பெற்று
பாறை பப்ளிகேஷன்ஸ் புத்தக நிறுவன வெளியீடுகள்

மனவளர்ச்சி குன்றுதல்	- ந. செந்தில்குமார்
உரையியல்	- பெ.மாதையன்
தமிழகத்தில் அரசுகளின் தோற்றம்	- வெ. பெருமாள்சாமி
நாட்டார் சிந்து கதைப் பாடல்கள்	- பா.சுபாஷ் போஸ்

தமிழக அரசின் விருது பெற்ற படைப்பாளிகளுக்கு
'நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்' வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

கேரளக்கவிஞர் பண்டிட் கருப்பனூர், அவரது கவிதைகள் பேசல் சாதி சமத்துவக் கருத்துக்களுக்கான

ஏ.எம்.சாலன்

‘தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பெற வேண்டிய மனித உரிமைகளையும், அடைய வேண்டிய சாதி சமத்துவத்தையும் அடைந்தே தீருவோம்’ என்று, பல பண்பாட்டுப் போராளிகள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே, தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு எதிராகக் கேரளத்தில் தீரமுடன் போராடியிருக்கிறார்கள். மேற்கண்ட பண்பாட்டுப் போராளிகளில் ஒருவர் தான். கவிஞர் பண்டிட் கருப்பன் அவர்கள். இவர்,

கேரளத்தில், எர்ணாகுளம் மாவட்டத்தில், சேரா நல்லூர் என்ற கிராமத்தில், கண்டத்திப்பரம்பில் குடும்பத்தில் 1885-ஆம் ஆண்டு, மே மாதம் 25-ஆம் தேதி, முக்குவர் குலத்தைச் சேர்ந்த அய்யப்பன் - கொச்சுப் - பெண் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர்.

ஆரம்பத்தில் ஆலப்புழையிலுள்ள குருகுல கல்வி நிலையத்தில் சேர்ந்து, பண்டிட் கருப்பன் தொடக்கக் கல்வியைப் பயின்றார். பின்னர் படிப்

படியாகப் பல விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டார், அவர். இப்படித் தொடர்ந்து கற்று, அவர் அன்று கேரளத்திலுள்ள பல பிரபல பண்டிதர்களுக்கு நிகராக, மிகச்சிறந்த ஆற்றல் மிக்க கவிஞராக வளர்ந்து விட்டார். அவருடைய அபாரத் திறமையைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட கொச்சி மகாராஜா, பண்டிட் கருப்பனுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார். மகாராஜாவின் உதவியுடன் கொச்சியிலுள்ள திருப்பூனித் துறை என்ற இடத்திற்குச் சென்று, இலக்கணம், இலக்கிய விதிமுறைகள், காவியங்களின் இலக்கணம் போன்றவைகளை பண்டிட் கருப்பன் கற்றுக் கொண்டார்.

இந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் கொச்சியிலுள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, புனித தெரசா கல்லூரி, திருச்சூரிலுள்ள விக்டோரியா பள்ளிக்கூடம், எர்ணாகுளம் மகாராஜா கல்லூரி, தேவரா புனித இருதயக் கல்லூரி ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

கொச்சி சமஸ்தானம் எங்கும் சாதி வெறி தாண்டவமாடிக் கொண்டிருந்த அக்காலத்தில் 'தாழ்த்தப்பட்டக் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன், எங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்க வேண்டாம்!' - என்ற எதிர்ப்பும் மேட்டிமைச் சாதியினரிடமிருந்து கிளம்பாமல் இல்லை என்ற போதிலும் கூட, பண்டிட் கருப்பனின் நல்ல குணத்தையும், அவருடைய ஆற்றலையும் கண்ட கொச்சி மன்னர், அதில் தலையிட்டு, அந்தத் தீண்டாமைப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கட்டினார்.

மேட்டிமைச் சாதியினரிடம் காணப்பட்ட தீண்டாமை உணர்வு, சாதி கர்வம், சாதிய ரீதியாக அடித்தட்டு மக்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த துன்பங்கள். மன்னராட்சியின் போது மக்கள் காடுகளில் பட்ட கஷ்டங்கள் - போன்றவைகளை யெல்லாம் பண்டிட் கருப்பன் தன் கலை - இலக்கியப் படைப்புகள் வழியே பிரதிபலித்துக் காட்டினார்.

அவரது மிகச்சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளில் ஒன்று, 'ஜாதிக்கும்மி' கவிதை நூல். இது, நாட்டுப்புற மக்கள் பாடும் கும்மிப்பாட்டு வடிவத்தில் இயற்றப்பட்ட நீண்ட கவிதை நூல். அக்காலக் கட்டத்தில் வழக்கத்திலிருந்த தீண்டாமை உணர்வுகளை சின்னஞ்சிறு படிமங்களாக்கி, நம்முன் காட்சிப்படுத்துகின்றன. நம் நாட்டு சாதியமைப்பை, அக்காலத்தில் இந்நூலைப் போல் விமர்சிக்கும் வேறு நூல்கள் இருந்திருக்குமா என்பது சந்தேகமே!

பண்டிட் கருப்பன் தன்னுடைய 'ஜாதிக்கும்மி'யில் மேட்டிமைச் சாதியினர், தங்களுடைய

மிகச்சிறந்த ஆன்மீகத் தத்துவ ஆசானாக வரித்துக் கொண்ட ஸ்ரீசங்கராச்சாரியாரிடம் காணப்படும் தீண்டாமை உணர்வை, கேரளத்திலுள்ள பறையர் சாதியைச் சார்ந்த கணவன் - மனைவி வகைமாதிரி கதாபாத்திரங்கள் வாயிலாகக் கேலியான முறையில் விமர்சனத்திற்குள்ளாக்குகிறார்.

கவிதை கீழ்க்கண்டவாறு துவங்குகிறது.

'ஸ்ரீசங்கர சுவாமி / முந்தீ ஒரு நாள் / கங்கை நதியில் நீராடிவிட்டு / காசிநாதனைக் காணச் சென்ற போது / நடந்த உரையாடல், இது. / கேட்டுக்கோ யோகப் பெண்ணே... அது. நமக்கீடையேயுள்ள / மூடத்தனத்தை அகற்றும் ஞானப்பெண்ணே... / தீங்கள் தலையன் பறையன் / சங்கரி என்ற பறைச்சியோடு / சங்கரர் வரும் பாதையில் / நீன்று கொண்டிருந்தான் யோகப் பெண்ணே...' / அப்போது நடந்ததை / கேட்டுக்கோ ஞானப்பெண்ணே... / 'தாலிகட்டிய பெண்ணுடன் / ஜோடியாக நின்று கொண்டிருக்கும் பறையனே, / என் சரீரத்தைத் தொடாதவாறு / பாதையிலிருந்து விலகி நில்லா' என. / சங்கரர், அவனிடம் எகிறினார் / யோகப் பெண்ணே... இது, / நம் நாட்டு வழக்கத்துக்கு தகுமோ, ஞானப் பெண்ணே...'

இவ்வாறு, அக்காலத்து மேட்டிமைச்சாதி மக்களிடம் காணப்படும் தீண்டாமை உணர்வுகள் ஜாதிக்கும்மியில் காட்சிப் படுத்தப்படுகின்றன.

ஸ்ரீசங்கராச்சாரியர், கங்கை நதியில் நீராடி விட்டு, காசிநாதனைக் கும்பிடுவதற்காக வேண்டி செல்கிறார். அப்போது, பறையர் குலத்தைச் சேர்ந்த கணவனும் மனைவியும் எதிரே வருகிறார்கள்.

சங்கரர் அவர்களைக் கண்டதும், 'சாதியில் உயர்ந்த, பிராமணனாகிய நான் வருவது உங்கள் கண்களுக்குத் தெரியவில்லையா? என் உடம்பைத் தொட்டு விடாதீர்கள்; அப்பாலே, விலகி நில்லுங்கள்' - என்று கோபப்படுகிறார்.

அதைக் கேட்ட ஆண், உடனே தன் மனைவி யிடம், 'அவர் சொல்றதைக் கேட்டியா பெண்ணே? நீ, இதன் உள்ளடக்கத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டால், உன்னிடம், இருக்கும் மூடத்தனம் அகன்று போய் விடும்' - என்கிறான்.

கவிதை மேலும் தொடர்கிறது.

'அதைக் கேட்ட சங்கரர் உடனே, / நீ, சாதியில் / இழிந்த பிறவியான பறையனல்லவா? / நானோ, / சாதியில் உயர்ந்தவனான பிராமணன்! / என்னைக் கண்டதும் / நீ, உடனே ஓட வேண்டாமா? / விலகிச் செல்ல வேண்டாமா? / இந்த சாதாரண மரியாதையைக் கூட / நீ, தெரிந்து நடந்துகொள்ள வேண்டாமா? / அப்படி நடந்தால், / அது, உனக்கு நல்லது'

என்று, அந்தத் தாழ்த்தப்பட்டவரைப் பார்த்து சங்கரர், எச்சரிக்கை விடுகிறார்.

தாழ்த்தப்பட்டவரும் சங்கரரை அதோடு விட்டுவிடவில்லை.

‘சாமீ... / நாமெல்லாம் மாடும், மரமும் இல்லை; / மனிதப் பிறவிகள்! / இப்படி மனிதர்களை அணுகுவனே / நல்ல சாதிக்காரன்...’

அதற்கு சங்கரர் பதில் அளிக்கிறார்:

‘நான், மனித சாதியாய் இருந்தாலும் கூட / பிராமணன் அல்லவா, சண்டாளக் குலத்தவனே! / உன்னிஷ்டப்படி, / நீ, இந்தப் பாதையில் நடக்கலாமா? / என்னை எதிர்த்து நீ, / இப்படிப் பேசலாமா? / இது, நல்ல வழக்கமா? / சமூகத்தில், / என்னதான் கட்டுப்பாடுகள் இருந்தாலும் சரி, / நான், பிறவியில் பிராமணன்ல்லவா? / ஒரு தெம்மாடியைப் (பொறுக்கி) போல் / வாடா, போடா என்று நீ, பேசாதே! / தாழ்த்தப்பட்டவர் கேட்கிறார்: / ‘நாம் இரண்டு பேரும் / சமூகத்தில் சேவை செய்பவர்கள்தானே? / பிறகு ஏன், நீங்கள் / இப்படி வேறுபடுத்திப் பேசுகிறீர்கள்?’

என இந்த உரையாடல் நீண்டு நீண்டு நம் நாடு முழுவதும் உள்ள தீண்டாமைக் கொடுமைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசப்படுகிறது.

கடைசியாக ‘மலையாள நாட்டிலுள்ள இந்துக்கள் மட்டும் ஏன், இவ்வாறு சாதி வேறு பாடு பார்த்து நடந்து கொள்கிறார்கள்?’ என்று, ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மனிதரின் வாயிலாக சாதியமைப்பைக் கட்டிக்காக்கும் நம் இந்திய சமூகத்தை நோக்கி, பல கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டே சொல்கிறார்.

அதோடு, இந்தியக் கிராமங்களில் இன்னும் இறுகிப்போய்க் கிடக்கும் சாதியமைப்பையும், நகரங்களில் ஓரளவு நெகிழ்ந்து காணப்படும் தீண்டாமை நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் காட்டத் தவறவில்லை.

புலையர் சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவரும், ஒரு பிராமணனும், தண்ணீரில், ஒரே ஓடத்தில் ஒன்றாக அமர்ந்து, அக்கரையை நோக்கிப் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று பயங்கரக் காற்றும் மழையும் வரவே, ஓடம் தடுமாறி, தண்ணீரில் முதலில் பிராமணன் விழுகிறார். தான், வயிறு முட்ட தண்ணீரைக் குடித்துச் சாவது, உறுதி எனத் தெரியவே, மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் பிராமணர், புலையர் சாதியைச் சேர்ந்தவன் தண்ணீருக்குள் விழுவதற்கு முன்னால், தன் வலது கையைத் தண்ணீருக்குள் விட்டுக் கலக்குகிறார். காரணம், ‘நான், குடித்துச் சாகும் நல்லத் தண்ணீரைக்

குடித்து நீ, சாக வேண்டாம்! நீ, தாழ்ந்த சாதியினன். நீ, கலங்கிய சேற்று நீரைக்குடித்துச் செத்தால் போதும்!’ என்றெண்ணி தண்ணீரைக் கலக்கி, சேற்று நீராக்கிவிட்டு இறந்ததாக ஒரு படிமம் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்பட்டமாகச் சாதியின் பெயரை தலைப்பாகக் கொண்டும் நூறாண்டுகளுக்கு முன்னரே கவிதை இயற்றியுள்ளார். உதாரணத்திற்கு, அவர் ‘புலையன்’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்!

இக்கவிதை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், சமூக ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒடுக்கப் படுவதையும், இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமல் அவர்கள், தங்கள் எஜமான்களின் காடுகளுக்குள் உழைத்துக் கஷ்டப்படுவதையும் எடுத்துக்காட்டும் கவிதை, இது; ‘அவர்களும் மனிதர்களே! சமூகத்தில் அவர்களும் மனிதர்களாக மதிக்கப்பட வேண்டும்’ - என்ற கருத்தை மேலோர் மத்தியில் உரக்கப் பேசிய கவிதையும் கூட!

அதாவது, அவர்களை மிருகங்களை விட சமூகத்தில் கேவலமாக நடத்துவது என்ற கருத்து மேட்டிமைச்சாதியினரிடமும், அவர்களுக்குச் சார்பாகப் பேசும் அறிவுஜீவிகளிடமும் மேலோங்கியிருந்த காலத்தில் இவற்றுக்கு எதிராக பண்டிட் கருப்பனின் கலை இலக்கியப் படைப்புகள் ஓங்கி ஒலித்தன.

உதாரணத்திற்கு அவருடைய ‘பாலாகலேசம்’- என்ற நாடகத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்!

‘பாலா’- என்றால், கொச்சி சமஸ்தானம். ‘கலேசம்’- என்றால், கொச்சி மன்னர். கொச்சியை ஒரு பெண்ணாக உருவகப்படுத்தி, அப்பெண், மன்னரிடம்நாட்டுநிலைமைகளைப்பற்றி, கேள்விகள் கேட்பதாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதாவது, மன்னர் ஆண்டு கொண்டிருக்கும் கொச்சி சமஸ்தானம் கால வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப மாற வேண்டும்; வழக்கத்திலிருக்கும் தீண்டாமைக் கொடுமையை ஒழிப்பதற்குரிய சட்டம் இயற்ற வேண்டும்’ என்பதாகும்.

அவரது நாடகம் கீழ்க் கண்டவாறு அமைக்கப்பட்டிருந்தது:

அதாவது, புலையர் குலத்தைச் சார்ந்த ஒருவர், ஒரு பிராமணரைத் தொட்டு விட்டார் என்ற காரணத்திற்காக, அந்த ஊரைச் சேர்ந்த மேட்டிமைச் சாதியினர் (தம்புரான்கள்), அந்த புலையர் சாதியைச் சார்ந்தவரைப் போட்டு நையப் புடைக்கிறார்கள். அது, நாட்டில் பெரிய சர்ச்சை

யாகி நியாயாதிபன்மார்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. அப்படி அடித்த அந்த பிராமணர்களையும், தம்புரான்களையும் நாடு கடத்த வேண்டும் என்றும், சிலரைத் தூக்கிலிட வேண்டும் என்றும், நியாயாதிபன்மார் தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள்.

பண்டிட் கருப்பனின் இந்த நாடகம், சமூகத்தில், குறிப்பாக மேட்டிமைச்சாதியினரின் அறிவு ஜீவிகளுக்கு இடையே மிகப்பெரிய விவாதத்தைக் கிளப்பிவிடுகிறது. அவர்களுடைய அபிப்பிராயப் படி, கொச்சி மன்னர் ஆளும் நாட்டில், இம்மாதிரி அநியாயங்கள் நடைபெறுவதாக எடுத்துக்காட்டுவதை அனுமதிக்கக்கூடாது! தீண்டாமை என்பது நம் நாட்டில் பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வரும் ஆசாரம் தான்!

இது போக, என்ன குற்றம் செய்தாலும் சரி தான், (அது, நாடகமாக இருந்தாலும் கூட) மன்னர் ஆட்சி செய்யும் ஒரு நாட்டில், ஒரு பிராமணருக்குத் தூக்குத் தண்டனை வழங்குவதாகக் காட்சி அமைக்கக் கூடாது! இது, அன்றைய நாட்டுச் சட்டம் என்றும், அரசு ஊழியராக இருந்து கொண்டே (பண்டிட் கருப்பன் அன்றைய அரசு ஊழியர்) இவ்வாறு நாடகம் எழுதி, நடக்க வைத்தது கண்டிக்கத்தக்க செயலாகும் என்றும், பல எதிர்க்குரல்கள் எழுந்தன.

இவர் எழுதிய ஒரு நாடகம் 'ஐவர் நாடகம்' - என்பதாகும். இது ஆசாரி, மூசாரி, கொல்லர், தச்சாசாரி, குறவர் - ஆகியோரை வகை மாதிரி கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட நாடகம் இது. இவர்களைக் கேரளத்தில் 'ஐங் கொடி கம்மாள்' என்று குறிப்பிடுவர். இவர்கள் ஐவரும் ஆடிவருவதினால்தான் இந்த நாடகம் 'ஐவர் நாடகம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. பண்டிட் கருப்பன் இயற்றிய நாடகங்களுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையே நாடக நடிகர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் கொடுத்து வந்தார்.

அவருடைய ஒரு கவிதை,

'பசுக்களை அடித்தாலோ / அவைகளின் சொந்தக்காரன் தடுத்திடுவான்; / புலையனை அடித்தாலோ, / கேட்பார் எவரும் இல்லை. / அவன், சாலையில் நடந்தால் / ஓட ஓடத் துரத்தியடிப்பார்கள். - பயந்து / பக்கத்திலுள்ள சிறு நீரோடையில் இறங்கினாலோ, / அவன் மீது கல்லெறிவார்கள்.'

அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த தீண்டாமை உணர்வை ஒரு நாடகத்தைப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து பார்ப்பது போன்று பண்டிட் கருப்பனின் கவிதை வரிகள் தீண்டாமைக் கொடுமையை நம் கண் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றன.

கவிதைகள் இயற்றுவதோடு அவர் நின்றுவிடவில்லை; அவற்றுக்கு எதிராகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அவர் அணிதிரட்டவும் செய்தார். எங்கெங்கெல்லாம் மனித குலத்திற்குள்ளே ஏற்றத் தாழ்வுகள் காணப்பட்டதோ, அங்கெல்லாம் பண்டிட் கருப்பனின் பார்வையும், பேனா முனையும் திரும்பியது.

அவர் வெறும் கவிஞர் மட்டுமல்ல! மிகச் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளரும் ஆவார். மலையாள இலக்கியவாதியான திரு.டி.கே. கிருஷ்ணமேனன் அவர்களின் தந்தையின் நினைவு நாளை ஒட்டி, நடத்திய கூட்டத்தில் பண்டிட் கருப்பன் நிகழ்த்திய உரையின் நூல் வடிவமாக 'சமுதாயக் கானக் கலைகள்' (நாட்டுப்புறக் கலைகள்) வெளிவந்திருக்கிறது. கேரளத்திலுள்ள நாட்டுப்புறக் கலைகளை நாலா திசைகளுக்கும் சென்று சேகரித்தவர். அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை; அவற்றை அவர், தன் வருங்காலத் தலைமுறைக்கும் கற்றுக் கொடுத்தார். பல இடங்களிலிருந்து வேட்டுவர், புலையர், செறுமர், புள்ளுவர், பறையர், வேலன் (கேரளத்தில் தென்னை மரமேறி பிழைப்பு நடத்தும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப் பிரிவினர்) போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை தன் வீட்டுக்குள் அழைத்து வைத்து நாட்டுப்புறப் பாடல் களைப் பாடவும், நாடகம் நடக்கவும் பயிற்சியளித்தார். சேற்றுக்குள்ளும், வயக்காட்டிற்குள்ளும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இவரால் பல மேடைகளில் அரங்கேற்றப்பட்டன. தன் நாடகங்களை பாவங்களை வைத்தே நடக்கச் செய்தவர்.

அவர் ஓர் இடத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறார்: 'கேரளத்திலுள்ள கிராமங்களில் நம்புதிரி குலத்தவர் பின்பற்றி வரும் தீண்டாமை நடவடிக்கைகளை கைவிட வேண்டும்; இவ்வாறு செய்தால் நமக்குப் பிறகு வரும் தலைமுறையினர் அந்த ஆசாரத்தைத் தூக்கியெறிந்து விடுவார்கள்' - என்று, ஒரு தீர்க்க தரிசியைப் போல் தன் கருத்தை முன் வைக்கிறார்.

அவர் தான் பிறந்து வளர்ந்த முக்குவர் குலத்து மக்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு எதிராக மட்டும் குரல் கொடுக்கவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட அனைத்து மக்களுக்காகவும் குரல் கொடுத்தவர் அவர். அந்தக் கொடுமையை அகற்ற தெருவில் இறங்கி, அவர் களோடு தோளோடு தோள் சேர்ந்து நின்று போராடவும் செய்தார்.

உதாரணத்திற்கு, அவரது 'ஜாதிக்கும்மி' நூல் (நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட நூல்) வெளிவந்ததும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இடையே அது ரொம்பவும் பிரபலமாயிற்று.

அதைப்பற்றி ஓரிடத்தில்,

‘கொச்சி முழுவதும் சிந்திச் சிதறிக்கிடக்கும் புலையர்குல மக்களை அணிதிரட்டி, ஒரு சங்கம் அமைத்தால் நன்றாக இருக்குமே...’ என்று, நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஒரு நாள், நடுத்தர வயதுள்ள ஒரு மனிதரோடு நான்கு, ஐந்து இளைஞர்கள் சேர்ந்து கொண்டு என் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றவாறு ‘அய்யா, நாங்களெல்லாம், உங்களுடைய சீடர்களாக வந்துள்ளோம்.’ என்றார்கள்.

நான், அவர்களிடம் அவற்றுக்கான காரணத்தைப் பற்றிக் கேட்டேன்.

அதற்கு, அவர்கள், ‘நாங்கள் உங்களுடைய ‘ஜாதிக்கும்மி’ புத்தகத்தை வாசித்தோம். அது, எங்களுக்கு ஒரு புதிய அனுபவமாக இருந்தது. நாங்கள் ஒன்றுபட வேண்டியதின் அவசியத்தை அது எங்களுக்கு உணர்த்திற்று. நாங்கள் மன்னரிடம் போய் நிலத்தில் சங்க அமைப்புக் கூட்டம் ஒன்று நடத்துவதற்கு இடம் தர அனுமதி கேட்டதற்கு, பொதுப்பாதையில் நடப்பதற்கு உரிமை இல்லாத புலையர்களாகிய உங்களுக்கு, நிலத்தில் பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு, அனுமதி கிடையாது’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள், என்றார்கள்.

நான் அவர்களுக்கு ஒரு ஆலோசனை கூறினேன்.

அதாவது, கொச்சியிலுள்ள வேம்ப நாட்டுக் காயலில் (ஏரியில்) பல ஓடங்களை இணைத்துக் கட்டி, அதில் நீங்கள் உட்காருவதற்கு வசதியாக இடம் அமைத்து, அமைப்புக்கூட்டம் நடத்துங்கள் என்றேன். அவர்கள் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய, நான்தான், அந்தக் கூட்டத்தின், தலைவராக இருந்து நடத்திக் கொடுத்தேன்’ என்று, பண்டிட் கருப்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

கொச்சியில் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தங்களுக்கும் இந்த மண்ணில் வாழ்வதற்கு உரிமையுண்டு என்று, உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டிய ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போராட்டமாகும், இந்தக் ‘காயல் சமரம்’ (ஏரிப்போராட்டம்) இதற்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்தது, பண்டிட் கருப்பனின் ‘ஜாதிக்கும்மி’ - நூலே!

சமூகத்தில், எவரும் பேசத் துணியாத காலகட்டத்திலேயே பண்டிட் கருப்பனின் கலை இலக்கியப் படைப்புகள், தீண்டாமைக்கு எதிராக சாதி சமத்துவக் கருத்துக்களைத் துணிச்சலோடு பேசின, என்று சொல்லலாம்! ●

சிறுவர் சித்திரப் பயிற்சி

CHILDREN'S

ART COURSE

ஓவியம் வரையக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்!

கற்பனை சக்தி, படைப்பாற்றல் வளரும், கையெழுந்தும் அழகாகும், மனம் ஒருமைப்பதும். உங்கள் சித்திரங்களை அன்பளிப்பாக வழங்கலாம், வீட்டில் மாட்டலாம், விலைக்கும் விற்கலாம், பள்ளி ஓவியப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளுங்கள்; பரிசுகள், பாராட்டுக்களை பெறுங்கள்!

அருமை பெற்றோர்களே!

உங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பற்றி உங்கள் கனவு எதுவானாலும் இருக்கட்டும். ஆனால் ஓவியம் கற்றுக்கொடுங்கள். அது அவர்களை நேர்த்தியானவர்களாக மாற்றும். இது ஒரு தவம். இது ஒரு தியானம். சிந்தனையும், செயலும் சீர்படும். நேரம் பயனுற விளங்கும்.

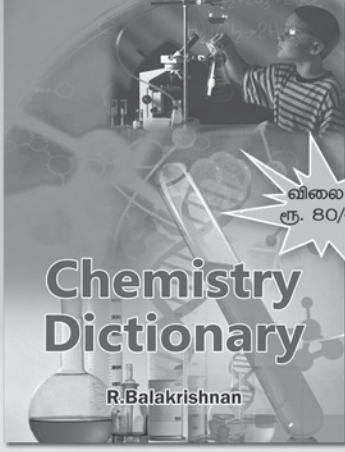
விவரப்புத்தகம் இலவசம்!

இலவச விவரப் புத்தகம் பெற...

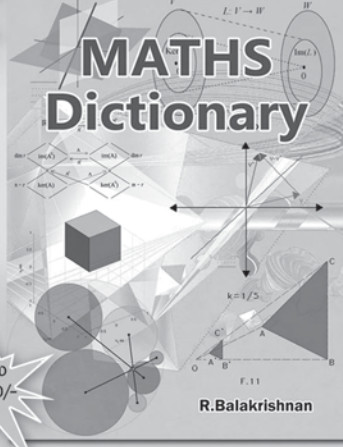
உங்கள் முகவரியை போனில் சொல்லுங்கள். அல்லது SMS அனுப்புங்கள்

AJANTHA SCHOOL OF ARTS
No.6, Muthu Nagar, Poonamallee, Chennai - 56.
Ph : 044 - 26490363, Cell : 93810 50477, 99403 90708
email : ajanthaschoolofarts@yahoo.com Web: www.ajanthaschoolofarts.com

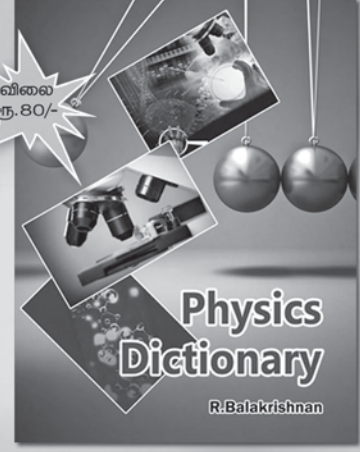
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

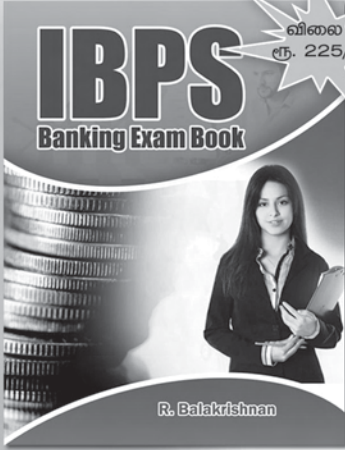
விலை
ரூ. 80/-

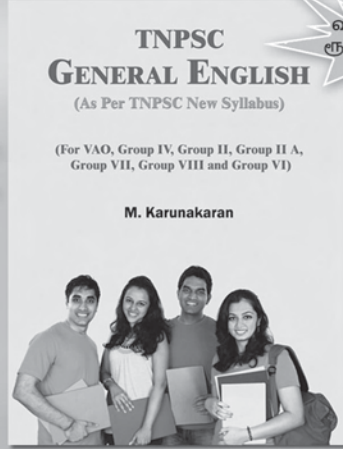
விலை
ரூ. 100/-

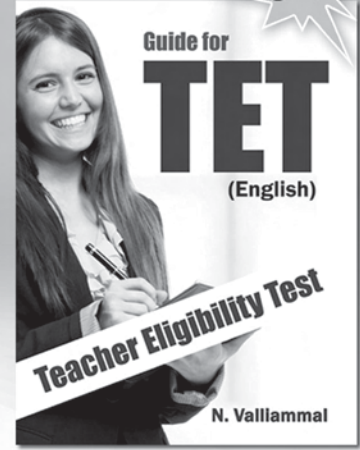
விலை
ரூ. 80/-

விலை
ரூ. 225/-

விலை
ரூ. 99/-

விலை
ரூ. 80/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

கிளைகள்

ஸ்பென்சர் பிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371; திருநெல்வேலி: 0462-2323990; மதுரை: 0452-2344106, 2350271; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554; ஈரோடு: 0424-2256687; சேலம்: 0427-2450817; ஓசூர்: 04344-245726; கிருஷ்ணகிரி: 04343-234387; உண்டி: 0423-2441743; வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிச்சேரி: 0413-2280101; திருவண்ணாமலை: 04175-223449.

புனைவுகளால் கட்டமைக்கப்படும் வரலாறும் வரலாற்றைப் புனையும் வழிபாடும்

(திரௌபதை வழிபாட்டை முன்வைத்து)

அ.பாஸ்கரன்

தமிழ் நிலப்பரப்பு முழுமையும் வாழும் மக்கள் பல சாதி, குலம், குடி, பங்காளிக்குழுக்கள், வகையறாக்கள், குடும்பங்கள் என தனித்தனியாகப் பிரிந்து கிடக்கின்றனர். ஒவ்வொருவருக்கும் என பழக்கவழக்கங்கள், தெய்வம், வழிபாடு, சடங்குகள், புழங்குபொருட்கள், வழக்காறுகள் என தனித்தனியான தனித்த பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றனர். இவ்வாறு பிரிந்துகிடக்கும் இவர்களை ஒன்றிணைக்கும் கூறாக மொழி விளங்குகிறது. மொழியின் அடிப்படையில் தமிழ்ப் பண்பாடு ஒரு ஒற்றைப் பண்பாடு போல் தோற்ற மளிக்கிறது. என்றாலும் பல பண்பாட்டு அசைவுகளை தன்னுள் அடக்கியது தான் தமிழ்ப்பண்பாடாகும். கதைகள், புராணக்கதைகள், பாடல்கள், வழக்காறுகள், இன்ன பிற கூறுகள் போன்றவை மக்களுடைய வாழ்வியலில் பின்னிப்பிணைந்து இருப்பது போன்று மக்களின் வாழ்வியலில் தெய்வம், சடங்குகள், வழிபாடு போன்றவை நீக்கமற நிறைந்துள்ளன. மக்களும் அவர்கள் வழிபடும் தெய்வமும் ஒன்றோடு ஒன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை தெய்வம் அவற்றுக்கு எடுக்கப்படும் விழாக்கள், மேற்கொள்ளப்படும் சடங்குகள் போன்றவற்றின் மூலம் அறிய முடிகிறது. தமிழகத்தின் வடமாவட்டங்களில் குறிப்பாக ஆற்காட்டுப்பகுதியான விழுப்புரம் மற்றும் புதுச்சேரிப் பகுதிகளில் நடைபெறும் திரௌபதை வழிபாடு அதனை ஒட்டிய பாரதக்கூத்து நிகழ்த்துதல், படுகளம் ஆகியவை குறித்ததாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திரௌபதை கோயில்

புதுச்சேரியிலிருந்து சென்னை செல்லும் கிழக்கு கடற்கரை சாலையில் அமைந்துள்ளது கூனிமேடு என்ற ஊர். இது தமிழ்நாட்டின் விழுப்புரம் மாவட்டத்தையும் மரக்காணம் ஒன்றியத்தையும் சார்ந்தது. கடற்கரையை ஒட்டி அமைந்திருக்கும் இவ்வூர் மீன் பிடித்தல், மற்றும் உழவுத் தொழில்களை முதன்மையாகக் கொண்டது. இங்கு திரௌபதைக்கு கோயில் அமைத்து வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். இவ்வழிபாடு வெகு விமர்சையாக ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினரால் மட்டுமே கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது... வழிபாட்டில் பங்கேற்பாளர்கள் அதே சாதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். பார்வையாளர்கள் மட்டுமே பல்வேறு சமுசத்தினராக இருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மக்களால் விழா எடுக்கப்படுகின்றன. திரௌபதை கோயில் தொடர்பான பாரத விழாவின் ஒரு பகுதியாக நிகழ்த்தப்படும் பாரதக்கூத்து நிகழ்ச்சிகளின் சடங்கு சார்ந்த ஒன்று. இவ்விழா பங்குனி மாதத்திலிருந்து ஆவணி மாதம் வரை நடத்தப்படுகின்றது. இந் நிகழ்வை நடத்துவதற்கென்று பாரதப் பூசாரி ஒருவர் இருப்பார். இவருடைய வேளை பாரதத்தின் ஒரு பகுதியை ஒவ்வொரு நாளும் மக்களுக்கு பிரசங்கம் செய்வது ஆகும். திருவிழா நடக்கும் பத்து நாட்களும் வில்வளைப்பு, சுபத்திரை கல்யாணம், திரௌபதை வஸ்திராபரணம், துகில், அர்ச்சனன் தபசு, கீசக சம்காரம், கிருஷ்ணன் தூது, கர்ண மோட்சம் என்னும் தலைப்புகளில் தெருக்கூத்து நிகழும். பசுற் பொழுதுகளில் பகாசூரன் சண்டை, மாடுபிடி சண்டை, அர்ச்சனன் தபசுமரம் ஏறல், அரவாண் களப்பலி, படுகளம் ஆகியவை சடங்கு சார்ந்த போலச்செய்தல்களாக நடைபெறும்.

அர்ச்சனன் தபசு

சடங்குக்களத்தில் பாரதக்கதைப்படி அர்ச்சனன் சிவனை நோக்கி தவமிருந்து வழிபட்டு பாசுபதம் பெறல் அப்போது சிவன், பார்வதி வேடர்கள் வேடத்தில் வந்து அர்ச்சனனிடம் சண்டையிடல், இறுதியாக வரம் பெறல். இதனை ஒரு பெரிய நிகழ்வாக நடத்திக் காட்டுவர். தெருக்கூத்து நடைபெறும் இடத்தில் அன்று வெட்டப்பட்ட ஒரு பனைமரம் நடப்படும் அதில் எதிர் எதிர் பக்கமாக துணையிட்டு அதில் ஒரு சவுக்கு புல்லை சொருகியிருப்பர், பனைமரத்தின் உச்சியில் ஒரு பலகை கடப்பாரையால் அடிக்கப்பட்டிருக்கும் கடப்பாரை கூர்மையாக நீட்டிக்கொண்டிருக்கும்...

இரவு தெருக்கூத்து நடைபெறும். பாரதக்கதை நடக்கப்படும் அன்று அதிகாலை அர்ச்சனன் வேடமிட்ட கூத்தாடி நிறுத்தப்பட்டுள்ள பனைமரத்தண்டில் சொருகப்பட்டுள்ள கட்டையில் கால்வைத்து ஒவ்வொரு படியாக பாட்டு பாடிக்கொண்டு ஏறுவார். உச்சியில் அடிக்கப்பட்டுள்ள பலகையில் அமர்ந்து சிவனை நோக்கி தவமிருப்பார். அப்போது வேடன் உருவத்தில் வரும் சிவனிடம் மரத்தில் நின்று சண்டை புரிவார். பிறகு சிவன் அர்ச்சனனின் தவத்தை உணர்ந்து பாசுபதம் கொடுப்பார். வரம் பெற்றவுடன் மரத்தின் உச்சியில்

நின்று தேங்காய் உடைத்து தீபாராதனை செய்து நிறுத்தப் பட்டுள்ள கடப்பாரையை ஆட்டியபடி ஆனந்தக் கூத்தாடி பூசைப்பொருட்களான மலர், எலுமிச்சம் பழம், வில்வ இலை முதலியவற்றை எடுத்துக் கீழே வீச, கீழே விழும் அவற்றைப் பிரசாதமாகக் கருதிக் குழந்தையிலாத பெண்கள் தங்கள் முந்தானையை ஏந்திப் பிடித்துக்கொள்கின்றனர். இதன் மூலம் தங்களுக்குப் பிள்ளை பெறும் ஆற்றல் கிடைக்கும் என நம்புகின்றனர் (ராமசாமி, மு.2003). அர்ச்சுனன் தபசு முடிந்து படுகளம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

திரௌபதை கோயில் திருவிழாவில் பாரதம் நிகழ்த்துதல் முக்கிய நிகழ்வாகும். மேலும் படுகளம், அரவாண் களப்பலி, தீ மிதித்தல், அர்ச்சுனன் தபசு போன்றவையும் திருவிழாவின் முக்கியச் சடங்குகளாகும். திருவிழா சடங்கியல் நிகழ்வுகளில் பங்குபெறும் மாந்தர்கள் காப்புக் கட்டிக்கொண்டு நோன்பு நோற்கின்றனர். படுகளச்சடங்கில் முதன்மையான இடம் வகிக்கும் சடங்கியல் மாந்தர்கள் படுகளம் மட்டுமல்லாது, பிற வழிபாட்டு நடத்தைகளிலும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றனர். படுகளம் என்பது போர்க்களத்தையும், போர்க்களத்தில் இறந்துபட்டவரையும் உள்ளடக்கும் சொல்லாகக் குறிக்கப்பெறுகிறது. குல தெய்வ வழிபாட்டில் அத்தெய்வ இறப்பு நிகழ்வினை ஒரு நாடக வடிவில் நிகழ்த்திக்காட்டுவர். கொங்கு நாட்டிலுள்ள அண்ணன்மார் கோயில் வழிபாட்டிலும் படுகள நிகழ்வு நடத்தப்படுகிறது என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். மக்கள் விளையாட்டுகளில் சில முன்னைய நிகழ்வுகள் உள்ளடங்கியிருத்தல் போல் படுகளம் என்பது முன்னைய நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியது. மேலும் தெய்வ விழாக்களில் வழிபடும் தெய்வம் எவ்வாறு தெய்வமாக்கப்பட்டது என்கிற வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு இப்படுகள நிகழ்வு ஆதாரமாக அமைகிறது (தி.நடராசன்.2002).

படுகள நிகழ்வில் பங்குபெறும் சடங்கியல் மாந்தர்கள் காப்புக்கட்டிக்கொண்டு திருவிழா முடியும் வரை விரதமிருக்கின்றனர். திருவிழாவின் அனைத்துச் சடங்குகளையும் காப்புக்கட்டிகளான இச்சடங்கியல் மாந்தர்களே நிகழ்த்துகின்றனர். திரௌபதியம்மன் கோயில் திருவிழாவில் பாரத கதைப்படிச் சடங்குகள் நடத்தப்பெறுவதனால் சடங்கியலில் பங்குபெறும் மாந்தர்கள் (பூசாரியை விடுத்து) தருமன், நகுலன், சகாதேவன், அர்ச்சுனன், பீமன் எனப் பெயரிட்டுக் கொள்கின்றனர். கதைப்படி இவர்களுக்கு எதிரியான துரியோதனனாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்பவர் படுகளச்சடங்கு நடைபெறும் அன்று மட்டுமே திருவிழாச்சடங்கில் பங்கேற்கிறார். இவர்கள் அனைவரும் பரம்பரையாகச் சடங்கில் ஈடுபடுகின்றனர்.

அரவாண் களப்பலி நிகழும் அன்று முற்பகல் 11 மணியளவில் சடங்குகள் தொடங்குகின்றன. பாரதப்

பூசாரி பாரதத்தைப் படிக்கிறார். கோயில் பூசாரி கோயிலில் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள சாமி சிலைகளின் முன் தேங்காய் உடைத்துச் சூடம் ஏற்றுகிறார். பின்னர் கோயிலில் உள்ள அரவாண் சிலையைத் (தலை) துணி போட்டு மூடிப் படுகளம் நிகழும் இடத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்றனர். அவ்விடத்தில் ஏற்கனவே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள பனைமரத்தண்டில் தெற்குத்திசையை நோக்கித் தலையைப் பொருத்துகின்றனர். பின்னர் கோயிலுக்கு வந்து ஒரு புது மண் தோண்டியில் மூன்று பொத்தல் (ஓட்டை) இட்டு அதன் மேல் குச்சிகளைக் கட்டி, பூச்சுற்றி, மஞ்சள் குங்குமம் இட்டு, தோண்டியினுள் சாணி உருண்டை வைத்துக் கோயில் கருவறையில் இருக்கும் விளக்கிலிருந்து தீபம் ஏற்றி அதனுள் வைக்கின்றனர்.

பின்னர் பூசாரிக்குப் புதுத்துணி (வெள்ளை வேட்டி) கட்டி உடலின் இரண்டு புறமும் மாலை போடுகின்றனர். ஏற்கனவே அலங்கரிக்கப்பட்ட மண் தோண்டியினை கையில் எடுத்துக்கொண்டு செல்ல அவருடன் காப்புக் கட்டியவர்களும் செல்கின்றனர். கோயில், தபசு மரம் மற்றும் எல்லையைச் சுற்றி வந்து படுகளத்தின் எதிரே வைக்கப்பட்டுள்ள அரவாண் சிலைக்கு முன் மண் தோண்டியை வைக்கிறார். மேலும் கருப்புக்கிடாய்(ஆடு), இலை, வெல்லம், சோறு, புதிய மண்சட்டி, கத்தி, சாட்டை போன்றவற்றையும் இவற்றுடன் கொண்டுவருகின்றனர். படுகளத்தின் எதிரே வைக்கப்பட்டுள்ள அரவாண் தலைக்கு முன்னர் ஆட்டின்

சுழுத்தை அறுத்து குருதியை சட்டியில் பிடித்துக்கொள் கின்றனர். அதில் சோற்றைப் போட்டுப் புரட்டிக் கொண்டு அரவாண் தலை முன் பூசாரி நிற்கிறார். அரவாண் சிலையை மூடிய துணி விலக்கியதும் ஹோ ஹோ என்ற ஒலியுடன் பூசாரி உதிரச்சோற்றை வாரி அரவாண் முகத்தில் அடிக்கிறார், பின்னர் அரவாண் சிலையைச் சுற்றிவந்து தெற்குத்திசையில் ஓடுகிறார். தபசு மரத்தைச் சுற்றியும் எல்லை கட்டிய இடங்களிலும் உதிரச்சோற்றை இறைக்கிறார். பின்னர் அரவாண் தலைக்கு முன் சட்டியைப் போட்டு உடைக்கிறார். பூசாரி மருள் விலகிய நிலையில் கீழே விழுகிறார். அவருக்கு நெற்றியில் வீரகந்தகம் பூசி பானகம் கொடுக்கின்றனர்.

படுகளம்

படுகள நிகழ்வில் ஈடுபடும் சடங்கியல் மாந்தர்கள் காப்புக்கட்டியது முதல் விழா முடியும் வரை இரவு 9 மற்றும் 12 மணியளவில் சாட்டை, கத்தி போன்ற வற்றுடன் சாமி சிலைகளை தூக்கிக்கொண்டு வேட்டைக்குச் செல்கின்றனர். எல்லைகளைச் சுற்றி வந்து கோயிலின் பின்புறமாக மண்டியிட்டுக் கையை உயர்த்திக்கொண்டு நிற்க, பூசாரி ஹோ ஹோ என்ற ஒலியுடன் சாட்டையால் மூன்று முறை கையில் அடிக்கிறார். சாட்டையால் அடிப்பது அவர்கள் மீது ஏறியுள்ள ஆற்றலை நீக்குதல்/விடுவித்தல் என்கிற நிலையில் அமைவதாகும். இதனை மீனவர்களிடையே நிகழும் கன்னிமார் வழிபாட்டில் காணமுடிகிறது (ஆ.தனஞ்செயன்.1999:105-114). இச்சடங்கியல் மாந்தர்கள் கோயிலில் கரகம் சுமப்பவர்களாகவும், முதலில் தீக்குழி(குண்டம்) இறங்குபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

படுகளம் அமைக்கப்படும் இடம் ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமானது. கோயிலின் அருகில் அமைகிறது. அரவாண் களப்பலிச் சடங்கு நடைபெறும் நாள் அன்றுதான் இக்களம் அமைக்கப்படுகின்றது. அன்றைய தினம் வெட்டிய புளியமரத்தின் சிறிய கிளை(மிளார்களால், சதுர வடிவிலான 15/15, 10/10 இடத்தினுள் வேலி அமைக்கப்படுகிறது. வடக்குப்புறமாக வாயிற்படி அமைக்கின்றனர். சதுர வடிவ இடத்தினுள் படுத்த நிலையில் அரவாண் சிலை(சுதை) மண்ணால் அமைக்கப் படுகின்றன. அந்தச் சிலையின் நான்கு புறங்களிலும் சிறிய பள்ளம்(குழி) அமைத்து அதனுள் வைக்கோல் போட்டு, அதன் மேல் தண்ணீரில் நனைக்கப்பட்ட வெள்ளை வேட்டியை விரித்து வைத்திருக்கின்றனர். துரியோதனன் படுகளக்காரர் தனது உடலை வைக்கோல் பிரியால் சுற்றி கையில் உலக்கையுடன் வாயிற்படியில் நிற்கிறார். மேலும் மற்ற காப்புக்கட்டிகளை வேட்டியின் மீது பூசாரி படுக்கவைக்கிறார். புளிய மிளாரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள இடத்திற்கு வெளியில் வாயிற்படி ஓரமாக, ஒரு பலகையில் (பெஞ்சில்) கிழக்குமுகமாகத் தலைவைத்து ஒருவர் குண்டுக்கட்டாக படுத்திருக்கிறார்.

இவர்கள் ஐவரின் மீதும் ஈர வெள்ளை வேட்டி போர்த்தப் படுகிறது. அரவாண் தலைமுன் அறுக்கப்பட்ட ஆட்டின் குடலை எடுத்துப் படுகளத்தில் படுத்திருக்கும் காப்புக் கட்டிகள் மீது போடுகின்றனர். மண்ணால் செய்யப் பட்டுள்ள அரவாண் சிலைமீதும் வேட்டியைப் போர்த்து கின்றனர். படுத்திருக்கும் சடங்கியல் மாந்தர்களின் கால் விரல்கள் மட்டும் வெளியே தெரிகின்றன. அவர் களுடைய கால்மாட்டில் அவருடைய மகன் அல்லது உறவுடைய ஒருவர் உட்கார்ந்துகொண்டு புளிய மிளாரால் இடைவெளி விட்டு விட்டுக் காலில் தட்டிக்கொண்டிருப்பார். அவர்கள் கால் விரல்களை அசைக்கவில்லையானால் இறந்து விடுவர் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் நிலவுகிறது. சடங்கு நிறைவுக்கு வரும் நிலையில் படுகளத்தில் படுத்திருக்கும் மாந்தர் களை ஒவ்வொருவராக எழுப்பி வடக்கு நோக்கி முட்டிக்கால் போட்டு இருக்கச்செய்து கையை உயரே நீட்டிச் சொல்லி ஹோ ஹோ என்ற ஒலியுடன் மூன்று முறை சாட்டையால் பூசாரி அடிக்கிறார். பின்னர் அவர்களின் நெற்றியில் வீரகந்தகம் பூசப்பட்டுப் பானகம் கொடுத்து சடங்கில் இருந்து விலக்கப்படுகின்றனர். களத்திற்கு வெளியே பலகையில் படுத்திருக்கும் மாந்தரை(வீமன்) எழுப்பியதும் மருள்வந்து கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு அரவாண் (மண்ணால் செய்யப்பட்ட சுடாத மணல் சிற்பம்) சிலையின் தொடைப் பகுதியையும், வயிற்றுப் பகுதியையும் குத்துகிறார், வெட்டுகிறார். அந்த இடத்தில் இரத்தம் (சிவப்பு நீர்) ஊற்றப்படுகிறது. அவர் ஆவேசமுற்று ஆட அவரைத் தூக்கிக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர். அங்குப் பானகம் கொடுக்கப்பட்டு, குளிக்கச் செய்து நெற்றியில் வீரகந்தகம் பூசப்படுகிறது. பின்னர் திருநங்கைகள் (அ) திருநங்கை வேடம் புணைந்த கூத்தாடிகள் அரவாண் மணற் சிற்பத்தின் அருகே அமர்ந்து மாரடித்து அழுகின்றனர். இவ்வாறாக அரவாண் களப்பலிச் சடங்குகள் தொடர் நிகழ்த்துதல்களாக திரௌபதியம்மன் வழிபாட்டில் நடைபெறுகின்றன. இதன் பின்னர் தீ மிதித்தல் சடங்கு நடைபெறுகிறது. அன்று அல்லது அதற்கு முந்தைய நாள் வெட்டப்பட்ட புதிய மரக்கிளைகளைக் கொண்டு தீ மூட்டப்படுகிறது. மலை நேரத்தில் பூசாரி தலையில் கரகம் ஏற்றப்படுகிறது. அவர் இறங்குவதற்கு முன் ஒரு பூப்பந்து நெருப்பில் உருட்டப்படுகிறது அதன் பின்னர் பூசாரி நெருப்பில் இறங்குகிறார். அவர் கோயிலுக்கு போய் கரகத்தை இறக்கிவைக்கிறார். அதன் பின்னரே அனைவரும் தீ மிதிக்கின்றனர் இவ்வாறாக திரௌபதை திருவிழா நடைபெறுகிறது.

நினைவு தெரிந்த நாள் முதல் மகாபாரதக் கதையானது காட்சி ஊடகங்கள் வாயிலாக ஒளிபரப்பப் படுகின்றன. இன்றைய நிலையிலும் சின்னத்திரைகளில் அதே பாரதக்கதை புதிய வடிவத்தில், புதிய புதிய நடிகர்கள், பளிச்சிடும் வண்ணங்களில், நவீனத்தொழில் நுட்பத்துடன் ஒளிபரப்பப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒளி

பரப்பப்படுதல் என்பது இன்றோடு நின்றுவிடுமா என்றால் நிற்காது நாளை, நாளை மறுநாள், அடுத்த நாள் எனத் தொடர்ந்துகொண்டேயிருக்கும். மக்களும் அதனை ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். இது ஒருபுறம் இருக்க இதே வேளையில் திரௌபதை வழிபாடு நடக்கும் பத்து நாட்களும் பாரதக் கதை ஒரு பூசாரியால் படிக்கப்படுகிறது, தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களால் பத்து நாட்களும் நடத்துக் காண்பிக்கப்படுகிறது. காப்புக்கட்டிக்கொண்டு விரதமிருக்கும் சடங்கியல் மாந்தர்களாலும் தொடர்ந்து பாரதக்கதை நினைவூட்டப்படுகிறது. இது அந்த வருடம் மட்டுமல்ல தொடர்ந்து நடைபெறும் மக்கள் சலிப்படையாமல் ரசித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.

மகாபாரதக் கதையும், திரௌபதை வழிபாடும் தமிழ் மண்ணுக்கும் தமிழ் சமூகத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லாதது மகாபாரதக்கதையினைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு தேசிய இனங்கள் வாழும் இந்திய ஒன்றியம் முழுவதையும் ஒன்றாக்கிக்கொள்வது. இதன் மூலம் இந்திய ஒன்றியம் முழுமையும் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு ஒற்றைப் பண்பாட்டைக் கொண்டது என்ற மாயையை கட்டமைக்கும் முயற்சியாக இது அமைகிறது. இம்மண்ணிற்கும், மக்களுக்கும், அவர்களுடைய வழக்காறுகளுக்கும் சற்றும் துளி அளவும் தொடர்பில்லாத, பொருந்தாத இந்தக்கதை அதனை ஒட்டிய வழிபாடு சடங்கு முறைகள் இந்த மண்ணின் மக்கள் மீது வலிந்து புகுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய

உட்புகுத்தல்கள் அவர்களது வாழ்வியலில் பிரதி பலிப்பதைக் காண முடிகிறது. திரௌபதை வழிபாடு ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக மக்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. இது குலதெய்வ வழிபாடாகக் கொள்ளப்படவில்லை என்றபோதிலும் இக்கதையினை தங்கள் சமூகத்தின் தோற்றம் குறித்த கதையாகக் கொள்வதற்கும் இடமுண்டு. இவ்வழிபாடு தொடர்ந்து பரவலாக்கப்படும் போது வழிபாட்டைச் சார்ந்திருக்கும் சமூகம் மிகப்பெரிய சிக்கலை எதிர்கொள்ள நேரிடும் இவ்வழிபாடானது தமிழ் சமூகத்தின் பண்பாட்டின் மீது தாக்குதல்களைத் தொடுப்பதாக அமைகிறது.

தமிழர்களுக்கும், இந்த மண்ணுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பில்லாத பாரதக்கதையையும், திரௌபதை வழிபாட்டையும் எவ்வித விசாரணையும் இன்றி ஏன் என்று கேட்காமல் இந்த மண்ணினுடைய மக்கள் வணங்கி வருவதும், சடங்குகளில் பங்குபெறுவதும் தங்களின் பண்பாட்டுக் கூறாக அவற்றை உள்வாங்கிக் கொள்வதும் இவ்வழிபாட்டில் நிகழ்கிறது. இதன் மீதான விவாதங்களும் விரிவான ஆய்வுகளும் தேவைப்படுகின்றது. திரௌபதை வழிபாட்டின் மூலம் ஒரு பெரிய புனைவுகள் வழியே வரலாற்றைக் கட்டமைக்க முயலும் அதே வேளையில் மக்களை அதில் பங்கேற்க வைத்தல், பாத்திரங்களாக மாற்றுதல் என்பதன் மூலமாக நாட்டுப்புற மக்களிடம் ஆழ்மனதில் ஒரு புதிய வரலாற்றைப் புனைவதற்கு இவ்வழிபாட்டை ஒரு கருவியாக மாற்றும் முயற்சியாகக் காண முடிகிறது. ●

உலகப் புத்தகத் தினத்தையொட்டி 23-05-2017 அன்று அம்பத்தூர் வெங்கடாபுரம் கிளை நூலகத்தில் அம்பத்தூர் என்.சி.பி.எச். நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். மாவட்ட நூலக அலுவலர் க.ஆனந்தன், என்.சி.பி.எச். பொது மேலாளர் தி.இரெத்தினசபாபதி, முதுநிலை மேலாளர் எஸ்.மணவாளன், கிளை மேலாளர் ஆர்.கிருஷ்ணவேணி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

மு

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

பள்ளிப் பருவ வயதில், விடியற்காலைப் பொழுதில் என்னை எழுப்புவதற்காக வாசலில் சாணி தெளித்த வாறே அதட்டும் என் அம்மாவின் குரல் கால இடை வெளிகள் கடந்தும் என் காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. விவசாயத் தொழிலை அடிப்படை ஆதாரமாகக் கொண்டது எங்கள் குடும்பம். இருக்கும் கொஞ்ச நிலத்தில், பெரும்பகுதியில் பூக்கள் பயிரிடப்படும். மீதமுள்ளவற்றில் குடும்பத்திற்கு (ஆடு மாடுகளும் இதில் அடங்கும்) தேவையான உணவிற்கு நெல் பயிரிடப்படும். கொஞ்சம் மலாட்டையையும் பயிரிடுவார்கள். மலாட்டைப் பயிரில் ஊடுபயிராக வீட்டிற்குத் தேவையான காராமணி, பச்சைப் பயிறு, துவரை போன்ற தானியங்களை விதைத்து வைப்பார்கள். தமிழர்களின் அறிவார்ந்த பயிரிடும் முறைகளுள் 'ஊடுபயிர்' முறை முக்கியமானதாகும்.

குடும்பத்திற்குரிய பெரும்பகுதி வருமானம் பூக்களிலிருந்து மட்டுமே கிடைக்கும் என்பதால் பூப் பயிர்களுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நிலை எங்கள் வீட்டில் இயல்பாக இருந்தது. பூக்களைப் பறிப்பதற்கு அதிகாலைப்பொழுதில் கொல்லைக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் அம்மா எங்களை எழுப்புவதற்குப் படாத பாடு படுவார்கள். அதிகாலைப்பொழுதில் அம்மாவின் வசைமொழிகள் தினமும் ஒலிக்கும். கேட்டுக் கேட்டுப் பழகிப் போன சூழல் எங்களுக்கு அளித்த அனுபவமாகும். ஊரில், உறவுகளில் (காலையில்) நடைபெறும் எந்த நல் நிகழ்ச்சியாயினும் குடும்பத்தில் யாராவது ஒருவர் மட்டுமே கலந்துகொள்ள முடியும். குடும்பத்தோடு கலந்துகொள்வது அரிதாகவே இருக்கும். பூப்பறிப்பதை விட்டுவிட்டுச் செல்ல முடியாத சூழல். பூப்பறித்து

முடிந்தவுடந்தான் எங்களால் பள்ளிக்கும் செல்லமுடியும்.

மல்லி, ஜாதிமல்லி, கனகாம்பரம், காக்கட்டான், கேந்தி, கோழிக்கொண்டை, வாடாமல்லி ஆகிய பூக்கள் எங்கள் நிலத்தில் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. மல்லி, ஜாதிமல்லி, காக்கட்டான் ஆகியன நீண்டகாலப் பூ வகைகளாகும். குறிப்பிட்ட பருவத்தில் பூத்து முடித்தவுடன் அப்பூச்செடிகள் வெட்டிவிடப்படும். பின்னர் அது துளிர்ந்து வளர்ந்து பருவ காலத்தில் மீண்டும் பூக்கத் தொடங்கும். இந்தச் சமூக முறையில் நீண்ட காலத்திற்கு அப்பூச்செடிகள் பராமரித்துப் பாதுகாக்கப்படும். கேந்தி, கோழிக்கொண்டை, வாடாமல்லி ஆகியன ஒரு முறை பூத்து முடித்தவுடன் ஆண்மாறிப் போகக்கூடிய பூப் பயிர்களாகும்.

பல்வகைப் பூக்களுடன் நிலத்தின் வேலி ஓரத்தில் எப்போதும் இருக்கும் 'டிசம்பர் பூ'ச்செடிகள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பருவத்தில் பூத்துமுடித்தவுடன் இவையும் வெட்டிவிடப்படும். மிகவும் மெல்லிய தன்மை கொண்ட இப்பூச்செடிகள் (பூக்களே மென்மைதான். அவற்றுள்ளும் இது இன்னும் மென்மைத் தன்மை கொண்டது) ஒரு மனிதனின் ஆயுளைக் கடந்தும் இந்தப் பூச்செடி நீடித்து நிலைத்திருக்கக்கூடியதாகும்.

பூக்கள் நிறைந்த ஊரில் இருந்த காலத்தில் பூக்களின் பெருமைகளை அறிந்துகொள்ளும் பக்குவ மில்லாமல் இருந்தது. 'உள்ளூர் குளத்து நீர் தீர்த்தம் ஆகாது' என்பதுபோல எங்கள் வாழ்வின் அங்கமாக இருந்த பூக்களைப் பற்றிய புரிதல் அப்போது தெரியாமலிருந்திருக்கிறது. பூவிற்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள தொடர்பை இப்போது எண்ணிப்பார்க்கின்றேன்.

வியப்பளிக்கும் வரலாற்றுப் பின்புலங்கள் புலப்படுகின்றன. மனிதச் சமூகத்தின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையில் பூவுடனான பிணைப்பு இருந்துகொண்டே இருப்பது வியப்பை அளிக்கின்றது.

பூ வைத்துத் தெய்வத்தை வழிபடுவது நாம் அறிந்த வழக்கமாகும். ஆனால் பூப் பயிர்களைப் பயிரிடும் உழவுக் குடிகள் பூக்களையே தெய்வமாக வழிபடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருப்பர். இதைப் பொதுச் சமூகம் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்றே கருதுகிறேன். பருவத்தில் பூக்கள் பூக்கத் தொடங்கும்போது முதல் பூவை வணங்கி மகிழ்ந்த பின்னரே அப்பூக்களைப் பறிப்பார்கள். பின்பு குலதெய்வத்திற்கு வைத்து வழிபடும் வழக்கம் உண்டு. இங்கே பூக்கள்தான் முதல் தெய்வம். இவ்வகை வழக்கம் மட்டுமின்றிப் பூக்களுக்கும் மனித இனத்திற்குமான தொடர்பு குறித்துச் சிந்திக்கையில் பல்வேறு சிந்தனைகள் மனதுள் எழுகின்றது.

தமிழ்ச் சமூகம் பூக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, அறிவார்ந்த நிலையில் பூக்களை அணுகியிருக்கின்ற குறிப்புகள் பல நமது இலக்கியங்களில் உள்ளன. மக்கள் வழக்கிலுள்ள பூ சார்ந்த பல பண்பாட்டுக் கூறுகள் இலக்கிய, இலக்கணங்களில் பதிவாகிக் கிடக்கின்றன.

வழிபாட்டுச் சடங்குகளிலும் வளமைச் சடங்குகளிலும் பூக்களுக்கு முக்கியப் பங்குண்டு. மங்களச் சடங்குகள் அனைத்தும் பூக்கள் இல்லாமல் நடைபெறுவதில்லை. பூக்களில்லாமல் மனித வாழ்க்கையே இல்லை எனும் நிலை இங்கு உண்டு. பெண்ணிற்கும் பூவிற்குமான தொடர்பு இன்னும் முக்கியத்துவமானதாக இருக்கின்றது. ஒரு பெண் பருவ வயதை அடைந்ததும் 'பூப்படைந்து' விட்டாள் என்று கூறுவது, அதைக் கொண்டாடும் வகையில் 'பூப்புனித நீராட்டு விழா' எடுப்பது போன்ற பூவுடன் தொடர்புபற்றிக்கும் வழக்கங்கள் பல தமிழர்களிடம் உண்டு. கணவனை இழந்த பெண் பூசூடும் வழக்கத்தையும் இழக்கும் நிலையும் நம்மிடம் உண்டு. 'பூ' எனும் சொல்லுடன் தொடர்புகொண்டிருக்கும் வளமைச் சடங்குகள் பல தமிழர்களிடம் உள்ளன. 'பூ முடித்தல்', 'பூப் புனித நீராட்டுதல்' அவற்றுள் சிலவாகும்.

மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலைப் பொழுதில் வாசலில் கோலமிட்டு கோலத்தில் 'சாணி உருண்டை' வைத்து அதில் 'பூசணிப் பூவை' செருகி வைக்கும் வழக்கம் தமிழர்களிடம் உண்டு. அம்மை நோய் நீங்க, ஒரு பாத்திரத்தில் நீரெடுத்து அதில் வேப்பம் இலையுடன் சில பூக்களையும் போட்டு ஒருநாள் முழுவதும் வெய்யிலில் வைத்துக் குளிப்பது தமிழர் வழக்கமாகும். தமிழர்கள் பூக்களின் மருத்துவ குணத்தை நன்றாக

அறிந்து வைத்திருந்தமையை இவ்வகை வழக்கங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

பிங்கள நிகண்டு நிலத்தில் பூக்கும் பூ வகைகளைக் 'கோட்டுப்பூ', 'கொடிப்பூ', 'நீர்ப்பூ', 'புதம்பூ' என நான்காகப் பகுத்திருக்கும் பகுப்புமுறை பண்டைத் தமிழர்கள் பூக்களை அறிவார்ந்து அணுகி நோக்கிய குறிப்பதைத் தருகின்றது. இதற்கும் முன்னர் தோன்றிய நாலடியார் பாட்டும் அதற்குத் தோன்றிய உரைகளும் பூக்களின் பகுப்பை நன்கு விளக்குகின்றன.

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபின் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதாம் நட்பாட்சி - தோட்ட
கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாரும் நட்பாரும் இல் (நாலடியார், 215)

நட்பிற்கு இலக்கணம் கூறவந்த நாலடியார் புலவர் பூக்களின் இயல்புகளோடு நட்பை ஒப்பிட்டிருக்கின்றார். 'கொம்பில் மலர்ந்த பூப் போல முன் மலர்ந்து பிறகு கூம்பாது; தலைநாளில் விரும்பி உடன் கொண்ட கோட்பாடே விருப்பமாகக் கொண்டு நட்பு செய்தலாம்; தோண்டின குளத்தில் பூக்கும் பூப் போல முன்மலர்ந்தும் பின்பு குவிந்தும் இப்படி ஒழுகுவாரை விரும்புவாரும் இல்லை அவருடன் நட்புக் கொள்வாரும் இல்லை' என்கிறது மேற்கண்ட நாலடியார் பாட்டு.

செடியில் பூக்கும் பூக்கள் காலையில் மலர்ந்து மாலைமையில் குவியும் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஒருமுறை மலர்ந்தது மலர்ந்ததுதான். குளத்தில் பூக்கும் அல்லிப் பூ இரவில் மலர்ந்து காலைப் பொழுதில் குவிந்துவிடும். தாமரை காலையில் மலர்ந்து இரவில் குவிந்துவிடும். நேரத்திற்கு ஏற்றாற்போல் இயல்பை மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மை நீரில் பூக்கும் பூக்களுக்கு உண்டு. அதனால் நட்பின் இலக்கணத்திற்கு நில, நீர்ப் பூக்களின் இயல்புகளோடு ஒப்பிட்டுக்காட்டப் பட்டுள்ளது. உயர்ந்தோர் நட்பு என்பது 'குளத்துப் பூப் போல வேறுபடாது கோட்டுப் பூப் போல ஒருநிலையே பெற்றிருக்கும்' என்பது இப்பாடல் உணர்த்தும் பொருளாக உள்ளது. நாலடியாருக்கும் முன்னர் தோன்றிய சங்க இலக்கியங்களில் பூ பற்றிய பல குறிப்புகள் பதிவாகிக் கிடக்கின்றன.

பெண்கள் மட்டுமின்றி ஆண்களும் பூச் சூடுகின்ற வழக்கம் இருந்திருக்கிறது. முற்காலத்தில் போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் தலையில் பூச் சூடி சென்றது பற்றிய குறிப்புகளைச் சங்கப் புற இலக்கியங்களிலும் இலக்கண நூல்களிலும் காணமுடிகின்றன. புற இலக்கியத் துறை களுக்கு வெட்சி, கரந்தை, உழிஞை, தும்பை, வாகை என்று பூக்களின் பெயர்களைச் சுட்டியிருப்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது (தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், 57; புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, 8, 1; தொன்னூல் விளக்கம், 283, உரை புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, 6, 1).

சங்க கால ஆடவர்கள் காதலியைச் சந்திக்கச் செல்லும்பொழுது காதலிக்குப் பரிசாகக் கொடுப்பதற்குப் பூச்செண்டினைக் கொண்டுசெல்லும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. குறுந்தொகையின் முதல் பாட்டு அந்தக் குறிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றது.

செங்களம் படக்கொன்று அவுணர்த் தேய்த்த
செங்கோல் அம்பின் செங்கோட்டு யானை,
கழல் தொடி, சேஎய் குன்றம்
கருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே (குறுந்தொகை, 1)

‘திப்புத்தோளார்’ எனும் புலவர் பாடியுள்ள இப்பாடல் ‘காதலன் காதலிக்குக் கொடுப்பதற்காகக் ‘காந்தள்’ பூவினாலான ‘பூச்செண்டினைக் கொண்டு வருகின்றான். இதைக் கண்ட காதலியின் தோழி எங்கள் ஊரிலேயே இப்பூக்கள் நிரம்ப உள்ளன. இதையே நீயும் கொண்டுவந்திருக்கிறாயா?’ என்று பகடியாகச் சொல்லி மறுப்பதாக பாடப்பட்டுள்ளது. இதைக் ‘கையுறை மறுத்தல்’ என்று கூட்டுவது முற்கால வழக்கு. இதுபோல ‘கையுறை ஏற்றல்’ (திருக்கோவையார், 91), ‘கையுறை புகழ்தல்’ (திருக்கோவையார், 114) போன்ற துறைகளும் அக இலக்கியங்களில் உள்ளன. ‘கையுறை’ என்பது பூச்செண்டினைக் குறித்திருக்கிறது. காதலர்கள் அன்பின் அடையாளமாக ‘பூ’ வினைப் பரிமாறிக்கொள்வது நெடுங்கால வழக்கமாகும்.

சங்கத் தொகுப்பிலுள்ள குறிஞ்சிப்பாட்டில் மகளிர் வைத்து விளையாடியதாக 99 வகை பூக்களின் பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளமையும் (குறிஞ்சிப்பாட்டு, 62 - 94), பண்டை இலக்கண நூலாசிரியர்கள் இலக்கண விதி கூறவும்பொழுது ‘பூ’ என்ற சொல்லை இணைத்துச் சொல்லியிருப்பதும் மிகவும் சிந்தனைக்குரியது. யாப்பிலக்கணக் கூறுகளுள் உள்ள தேமாந்தண்பூ (நேர்-நேர்-நேர்-நேர்), தேமாநறும்பூ (நேர்-நேர்-நிரை-நேர்), புளிமாந்தண்பூ (நிரை-நேர்-நேர்-நேர்), புளிமாநறும்பூ (நிரை-நேர்-நிரை-நேர்), கூவிளந்தண்பூ (நேர்-நிரை-நேர்-நேர்), கூவிளநறும்பூ (நேர்-நிரை-நிரை-நேர்), கருவிளந்தண்பூ (நிரை-நிரை-நேர்-நேர்), கருவிளநறும்பூ (நிரை-நிரை-நிரை-நேர்) ஆகியன ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கச் சொற்குறிப்புகளாகும்.

மக்கள் வழக்கிலும், இலக்கிய, இலக்கண ஆக்க முறைகளிலும் ‘பூ’ சார்ந்த இப்படியான பல வழக்கங்கள் பரவலாகப் பதிவாகிக் கிடக்கின்றன. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையில் பூக்களின்றி எந்தச் சடங்கினையும் தமிழர்கள் நிகழ்த்தியிருக்கவில்லை என்பது அரியக் கிடக்கின்றது. தமிழர்களிடமிருந்த இவ்வகை வழக்கங்கள் ‘பூ’வை வளமையின் அடையாளமாக; தலைமுறையின் தொடக்கமாகக் கருதியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுவதாகவே உள்ளன. ●

உலகப் புத்தகத் தினத்தையொட்டி 23-05-2017 அன்று தஞ்சாவூர் மாவட்ட மைய நூலகத்தில் தஞ்சாவூர் என்.சி.பி.எச். நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை மாவட்ட நூலக அலுவலர் சு.யசோதா அவர்கள் திறந்து வைத்தார். நூலக கண்காணிப்பாளர் கதிர்சேன் மற்றும் நூலகர் வி.மணிமேகலை ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.